Sfântul Alexandru din Svir (Svirski), făcătorul de minuni din Rusia căruia i s-a arătат Sfânta Treime (1448-1533)

(17 aprilie/30 august)

Благословение Свято-Троицкого Александра Свирского мужского монастыря

Sfântul cuvios Alexandru Svirski numit şi proorocul Sfintei Treimi pomenit la 17 aprilie (aflarea moaştelor sale, în anul 1641) şi la 30 august (adormirea sa, în anul 1533) este unul din marii cuvioşi, cinstit şi vestit în întreaga Rusie pentru viaţa sa şi minunile pe care le-a săvârşit şi le săvârşeşte până în zilele noastre.

Index

Acatistul Sfântului cuvios Alexandru din Svir.....3

Rugăciune către cuviosul Alexandru din Svir 15
Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir pentru toate zilele 16
Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir către Preasfânta Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria 18
Viaţa Sfântului Alexandru din Svir 19
Sfântul Alexandru din Svir - Viața 42
Sfântul Alexandru din Svir – Sfinte moaşte 46
Descoperirea moaștelor Sfântului Alexandru din Svir 53
Sfântul Alexandru din Svir - Minuni 55
Sfântul Alexandru de Svir - Avraam al Noului Testament 60
Pr. Cornel Dragoş - Sfântul Alexandru din Svir (Rusia) cu trupul neschimbat la culoare de aproape 500 de ani! 65
Carmen Ciripoiu - Sfântul cu trupul neschimbat de 500 de ani: Alexandru din Svir 68
Sfântul Alexandru din Svir, sfântul care s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime 72
Pelerin la Sfântul cuvios Alexandru din Svir (pomenit pe 30 august) 76
Jurnal de călătorie, Rusia, la Sfântul Alexandru din Svir 83
Pr. Silviu Cluci - Lavra Sfântului Alexandru din Svir – Rusia 100
Mănăstirea Sfântul Alexandru de Svir 103
Icoane 113

Acatistul Sfântului cuvios Alexandru din Svir

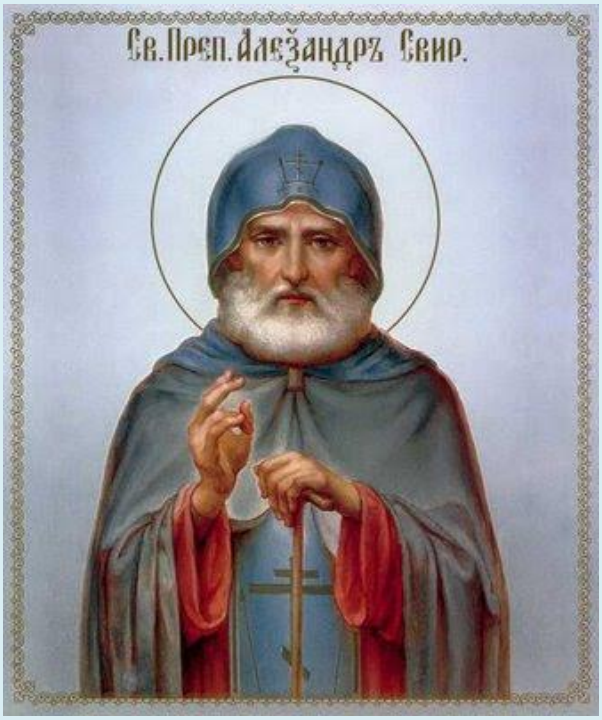

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Plăcutule ales al lui Hristos şi făcătorule de minuni, cuvioase părinte Alexandre, pe tine, cel ce ca o stea luminoasă a lui Dumnezeu lumea ai luminat şi vieţuirea ta cu virtutea şi cu mulţimea facerilor de minuni ai împodobit, cu dragoste în cântări duhovniceşti te lăudăm, iar tu îndrăzneală către Domnul având, cu rugăciunile tale de toate nenorocirile ne slobozeşte, ca să-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!***

Icosul 1

Fire îngerească ai avut, cuvioase părinte, şi ca un duh fără de trup, vieţuire neîntinată pe pământ ai săvârşit, pildă minunată de desăvârşire lăsându-ne pentru ca, virtuţile tale urmând, acestea să-ţi cântăm:
Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu bine credincioşilor părinţi;
Bucură-te, cel ce nerodirea părinţilor ai stârpit;
Bucură-te, cel ce supărarea lor în bucurie o ai preschimbat;
Bucură-te, cel ce din faşă de Dumnezeu ai fost ales;
Bucură-te, cel ce din pântecele maicii pentru slujirea Lui ai fost orânduit;
Bucură-te, cel ce din tinereţile tale numai pe El cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce toate frumuseţile lumii acesteia în nimic le-ai preschimbat;
Bucură-te, cel ce prin post şi priveghere în rugăciune trupul tău l-ai smerit;
Bucură-te, vas neîntinat al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, sălaş al Duhului Sfânt, cu curăţia împodobit;
Bucură-te, bărbat al năzuinţelor duhovniceşti;
Bucură-te, cap sfinţit de dreapta Celui Preaînalt;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 2-lea

Văzând Domnul sufletul tău ca un ogor bine lucrat spre rodirea cea duhovnicească, spre căutarea unui singur lucru de folos din tinereţe ţi-a îndreptat gândul tău, cuvioase şi pentru dragostea lui Hristos, părinţii şi casa ta părintească ai lăsat, de toate poftele deşarte lepădându-te şi în pustia Valaamului pentru nevoinţe călugăreşti ai venit, lui Dumnezeu celui ce te-a izbăvit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Cu cugetul cel de Dumnezeu luminat deşertăciunea şi nestatornicia lumii acesteia ai înţeles, căci în ea bucuria este înlocuită de necaz, iar bunăstarea este înlăturată de nenorociri neaşteptate. De aceea bunătăţile cele veşnice şi nestricăcioase ţi le-ai dorit, părinte cuvioase şi pe acestea, prin lepădarea de bunătăţile lumeşti şi prin sărăcia de bunăvoie, a le dobândi te-ai străduit, îndemnându-ne să-ţi cântăm:

Bucură-te, iubitor al tăcerii pustiei;
Bucură-te, râvnitor al smereniei şi al sărăciei;
Bucură-te, chip desăvârşit al adevăratei lepădări de sine;
Bucură-te, arătare fără seamăn a vieţuirii călugăreşti, cu adevărat îngereşti;
Bucură-te, pravilă a credinţei şi a evlaviei;
Bucură-te, oglindă a ascultării şi a răbdării;
Bucură-te, cel ce tăcerea călugărească ai iubit;
Bucură-te, cel ce lacrimi duhovniceşti ai dobândit;
Bucură-te, cel ce prin tânguirea vremelnică fericirea veşnică, o, ai găsit;
Bucură-te, cel ce prin rugăciuni neîncetate cursele vrăjmaşului le-ai nimicit;
Bucură-te, cel ce prin osteneli şi privegheri trupul tău sufletului l-ai supus;
Bucură-te, cel ce prin post şi înfrânare patimile ţi le-ai omorât;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 3-lea

Cu puterea Celui Preaînalt umbrit şi întărit fiind, prin tunderea monahicească de toată cugetarea cea trupească te-ai lepădat, cuvioase şi ca un ostaş mult iscusit, schima călugărească armură a mântuirii dobândind şi cu arma nebiruită a Crucii lui Hristos înarmându-te, împotriva vrăjmaşului celui nevăzut, cu tărie ai luptat, prin smerenie adâncă mândria lui cea înaltă biruind şi cu toată inima către Domnul cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Izvor îmbelşugat de lacrimi având, plăcutule al lui Dumnezeu şi har mare al înduioşării dobândind, pâinea ta cu lacrimi ţi-ai udat-o şi băutura cu plâns ţi-ai amestecat-o din prea plinul însetării de Dumnezeu şi al dragostei către Domnul. De aceea şi noi te fericim prin aceste cântări:

Bucură-te, nevoitor al tăriei şi al bărbăţiei;
Bucură-te, om întocmai ca îngerii;
Bucură-te, ostaş al Împăratului Ceresc care ai fost biruitor;
Bucură-te, rod bun al mănăstirii Valaam;
Bucură-te, vieţuitor bineplăcut al pustiei;
Bucură-te, rugător neobosit;
Bucură-te, postitor fără pereche;
Bucură-te, iubitor minunat al tăcerii;
Bucură-te, următor al nevoinţei părinţilor celor purtători de Dumnezeu;
Bucură-te, următor al răbdării şi ostenelii lor;
Bucură-te, cel ce la bună vreme mormântul ţi l-ai săpat;
Bucură-te, cel ce la ceasul morţii neîncetat ai cugetat;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 4-lea

Furtuna ispitelor şi a atacurilor diavoleşti nu a putut zdruncina locaşul tău sufletesc, căci pe piatra cea tare a credinţei în Hristos a fost întemeiat, cuvioase părinte şi ocrotit prin trezvie şi neîncetate rugăciuni, prin care împotriva vrăjmaşului mântuirii omeneşti cu toată inima ai luptat şi pe scara virtuţilor către desăvârşire la măsura vârstei lui Hristos fără oprire ai urcat, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Laudă de la oameni auzind, de mărirea cea deşartă te-ai temut, părinte de Dumnezeu înţelepţite şi ca o adevărată pildă de smerenie, a fugi în pustie străină ai hotărât, pe malul Svirului, în locul care de sus în vedenie minunată ţi-a fost arătat, şi acolo numai lui Dumnezeu în slobozenie l-ai slujit, pentru care îţi cântăm laudele acestea:
Bucură-te, următor bun şi smerit al Domnului Hristos;
Bucură-te, împlinitor râvnitor al sfintelor Lui porunci;
Bucură-te, iubitor al fecioriei sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, iubitor nefăţarnic al ostenelii;
Bucură-te, că slava cea omenească, o, ai dispreţuit;
Bucură-te, că ale slavei deşarte şi ale mândriei curse le-ai nimicit;
Bucură-te, că înşelăciunea trufiei celei vătămătoare de suflet în picioare, o, ai călcat;
Bucură-te, cel ce sfânta smerenie a lui Hristos ţi-ai însuşit;
Bucură-te, cel ce toate făgăduinţele călugăriei le-ai împlinit;
Bucură-te, cel ce cu darurile harului lui Dumnezeu te-ai împodobit;
Bucură-te, cel ce prin har putere asupra duhurilor necurate ai primit;
Bucură-te, că înfricoşările şi vedeniile lor în nimic le-ai preschimbat;

Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 5-lea

Raza cea luminoasă în întunericul nopţii locul cel pustiu l-a luminat şi în el să te sălăşluieşti ai venit, cuvioase, lumina sufletului tău arătând şi cu dragostea către Domnul inima ta înflăcărând, căci bineplăcută i-a fost Făcătorului voinţa ta de a-l sluji în cuvioşie şi sfinţenie şi de a-i cânta acolo cântarea de laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând cetele îngereşti vieţuirea ta cea îngerească, părinte de Dumnezeu fericite şi adâncul smereniei tale şi stăruinţă în rugăciune şi tăria în înfrânare şi marea râvnă a duhului tău pentru curăţie, s-au minunat şi L-au prea mărit pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, care neputincioasa fire omenească, o, a întărit. Iar noi te fericim şi îţi cântăm:

Bucură-te, sfeşnic al pustiei, cel ce ţinutul Korelsk cu strălucirea virtuţilor tale l-ai luminat;
Bucură-te, podoaba minunată a monahilor;
Bucură-te, crin bine mirositor al pustiei;
Bucură-te, pom mult roditor al grădinii cereşti;
Bucură-te, cel ce frumuseţea casei lui Dumnezeu ai iubit;
Bucură-te, cel ce în tine însuţi locaş Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri l-ai pregătit;
Bucură-te, cel ce cu cuvioşia şi dreptatea eşti înveşmântat;
Bucură-te, cel ce cu brâul virtuţilor eşti încins;
Bucură-te, cel ce ungerea Sfântului Duh, o, ai primit;
Bucură-te, vas sfinţit al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, rob bun şi credincios al lui Hristos;
Bucură-te, slugă adevărată a Domnului;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al nevoinţelor tale în pustia Svirului s-a arătat vânătorul care în pădurea cea nestrăbătută după cerb alergând, prin grija lui Dumnezeu coliba ta, o, a găsit, cuvioase părinte şi în trup de înger văzându-te, semnul luminii pline de har pe chipul tău purtând, de frică şi de bucurie s-a umplut şi la cinstitele tale picioare a căzut şi cu inima înduioşată lui Dumnezeu i-a cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Ca o făclie luminoasă a lui Dumnezeu în pustia Svirului ai luminat şi pe calea mântuirii multe suflete omeneşti ai îndrumat: căci Hristos îndrumător şi învăţător

te-a arătat călugărilor iubitori de pustnicie, care, precum oile la păstor, la tine au venit şi tu pe pajiştea cea de viaţă purtătoare i-ai hrănit. De aceea, pe tine, cel ce ai lucrat şi ai învăţat, prin aceste cuvinte de laudă te cinstim:
Bucură-te, izvor al învăţăturilor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, locaş bogat al înduioşărilor;
Bucură-te, tăblie însufleţită a legii Domnului;
Bucură-te, propovăduitor neîncetat al Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, cel ce poruncile Domnului le-ai îndeplinit şi pe ucenicii tăi acestea i-ai învăţat;
Bucură-te, cel ce prin obiceiurile tale cele vrednice de Hristos pe cei leneşi la îndreptare i-ai îndemnat;
Bucură-te, cel ce prin harul dăruit ţie de Domnul pe cei neputincioşi i-ai întărit;
Bucură-te, cel ce cu dulceaţa vorbelor tale pe cei necăjiţi i-ai mângâiat;
Bucură-te, cel ce la pocăinţă pe păcătoşi i-ai îndrumat;
Bucură-te, cel ce pe tineri i-ai înţeleptit;
Bucură-te, cel plin de compătimire;
Bucură-te, cel bogat în milă;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 7-lea

Deşi Domnul cel iubitor de oameni locul nevoinţelor tale l-a prea slăvit, părinte, pe îngerul Său l-a trimis a-ţi binevesti că pe locul acela mănăstire pentru mântuirea călugărilor va fi şi în ea biserica în cinstea Sfintei Treimi. Iar tu, prin arătarea celui fără de trup fiind luminat, cu bucurie şi cutremur cerească bunavestire ai ascultat şi în smerenia duhului Stăpânului îngerilor şi al oamenilor ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Semn nou al bunăvoirii lui Dumnezeu ţi s-a dăruit, cuvioase, când în pustia cea aleasă în tăcere vieţuiai, căci în noapte lumină mare peste tine a strălucit şi trei bărbaţi în veşminte luminoase înaintea ta au stat, pace dăruindu-ţi şi poruncindu-ţi mănăstire de călugări acolo să construieşti şi în ea biserică în cinstea Sfintei Treimi. Iar noi, minunându-ne de această prea minunată arătare a Treimii în chip îngeresc, ţie îţi cântăm:
Bucură-te, slujitor tainic al Preasfintei şi celei de o fiinţă Treimi;
Bucură-te, martor al nespusei arătări a lui Dumnezeu;
Bucură-te, împreună vorbitor al puterilor îngereşti, celor purtătoare de lumină;
Bucură-te, văzător al luminoasei arătări dumnezeieşti;
Bucură-te, părtaş al strălucirii treimice, celei în chipul focului;
Bucură-te, închinător al Dumnezeirii celei în Trei străluciri;
Bucură-te, cel ce în trup muritor, cu aurora veşniciei ai fost luminat;

Bucură-te, cel ce de vizită cerească pe pământ te-ai învrednicit;
Bucură-te, cel ce cu smerenia cele înalte le-ai dobândit;
Bucură-te, cel ce cu sărăcia mila cea bogată a Domnului ţi-ai agonisit;
Bucură-te, cel ce cu lacrimi bucurie veşnică ai semănat;
Bucură-te, cel ce împlinirea făgăduinţelor neschimbat ai săvârşit;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 8-lea

În chip străin îngerul Domnului în mantie călugărească în văzduh ţi s-a arătat, arătându-ţi locul pe care biserica în cinstea Treimii celei de viaţă făcătoare în pustia Svirului aveai să o clădeşti, cuvioase părinte şi cu ajutorul lui Dumnezeu ridicând-o şi sfinţind-o, cu ucenicii tăi laude neîncetate în ea Domnului i-ai înălţat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Cu totul în voia Domnului lăsându-te şi de ucenicii tăi fiind înduplecat, harul preoţiei l-ai primit, părinte, deşi mâhnit era duhul tău, de înălţimea preoţiei înspăimântându-se, însă ascultare de fiii tăi duhovniceşti ai făcut, îndemnându-i prin aceasta ca într-un glas să-ţi cânte:
Bucură-te, săvârşitor destoinic al jertfei celei fără de sânge;
Bucură-te, slujitor cucernic al altarului Domnului;
Bucură-te, cel ce cuvioasele tale mâini cu mare îndrăzneală către Domnul le-ai ridicat;
Bucură-te, cel ce rugăciuni fierbinţi din inimă curată la tronul Atotţiitorului ai înălţat;
Bucură-te, cel ce pildă de bună credinţă ucenicilor tăi ai fost;
Bucură-te, cap încununat cu virtutea preoţiei;
Bucură-te, conducător iscusit al ostaşilor duhovniceşti;
Bucură-te, părinte înţelept al vieţii călugăreşti de obşte;
Bucură-te, lumânare aprinsă în rugăciunea către Dumnezeu;
Bucură-te, stea călăuzitoare pe drumul cel drept către mântuire;
Bucură-te, măslină care reverşi uleiul milei dumnezeieşti;
Bucură-te, potir care îi saturi pe cei însetaţi de învăţătura mântuirii;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 9-lea

Toţi călugării mănăstirii tale cu bucurie s-au cutremurat când torentul de apă care spre sfânta mănăstire se îndrepta, cu rugăciunea ta, l-ai potolit şi prin chemarea atotputernicului nume al lui Iisus Hristos, pe torentul cel năvalnic ai construit o

moară pentru buna trebuinţă a călugărilor şi văzând aceasta, fiii tăi duhovniceşti cu toată inima şi împreună cu tine lui Dumnezeu au glăsuit: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ritorii cei omeneşti nu se pricep a grăi mulţimea bucuriei duhovniceşti de care te-ai umplut, părinte de Dumnezeu purtătorule, când în vremea rugăciunii tale de noapte Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ţi s-a arătat împreună cu cetele îngereşti şi prin făgăduinţe neschimbate sufletul tău l-a veselit, căci ocrotitoare veşnică a mănăstirii tale a făgăduit a fi, în toate zilele îndestulând-o şi apărând-o. De aceea şi noi aceste cuvinte de bucurie îţi aducem:

Bucură-te, cel ce de bunăvoirea Maicii Domnului ai fost umbrit;
Bucură-te, cel ce de vizita Împărătesei cerului şi a pământului ai fost mângâiat;
Bucură-te, cel ce vorbe milostive din gura ei ai auzit;
Bucură-te, cel ce făgăduinţa ei despre ocrotirea puternică a mănăstirii ai primit;
Bucură-te, cel ce de ea eşti cu adevărat iubit;
Bucură-te, alesul Fiului ei şi Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu darul facerii de minuni ai fost dăruit;
Bucură-te, căci pe cele viitoare ca şi pe cele prezente dinainte le-ai văzut;
Bucură-te, căci pescarului în chip minunat pescuirea i-ai înmulţit;
Bucură-te, căci părinţilor neroditori naştere de prunci le-ai dăruit;
Bucură-te, căci pe bolnavi sănătoşi i-ai ridicat;
Bucură-te, căci greşelile cele tainice ale oamenilor le-ai mustrat;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 10-lea

Sufletele ucenicilor tăi voind a le mântui, în chip părintesc i-ai povăţuit, cuvioase de Dumnezeu înţelepţite, atât cu cuvântul, cât şi prin rânduiala vieţuirii tale, cu blândeţe mustrându-i şi cu dragoste îndemnându-i în evlavie şi în curăţie a izbândi; şi mai mult, înaintea sfârşitului tău, toate cele de folos spre mântuirea sufletească, le-ai poruncit şi i-ai învăţat în rugăciuni a priveghea şi neîncetat lui Dumnezeu a-i cânta: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de apărare sunt rugăciunile tale, sfinte făcătorule de minuni, pentru toţi cei care cu credinţă la tine în orice necaz vin, căci pentru curăţia inimii tale putere duhovnicească Dumnezeu ţi-a dăruit, ca pe bolnavi să-i tămăduieşti, pe sărmani să-i ajuţi, viitorul să-l prooroceşti, pentru ca şi cei apropiaţi şi cei de departe măreţia lui Dumnezeu, în tine arătată, să o slăvească şi ţie acestea să-ţi cânte:

Bucură-te, doctor fără de arginţi al suferinţelor omeneşti;

Bucură-te, tămăduitor fără pereche nu numai al bolilor trupeşti, ci şi al celor sufleteşti;
Bucură-te, că orbilor vedere le dăruieşti;
Bucură-te, că pe ologi şi slăbănogi sănătoşi îi faci;
Bucură-te, că pe îndrăciţi de chinul diavolesc îi slobozeşti;
Bucură-te, că nebunilor minte sănătoasă le dăruieşti;
Bucură-te, că pe cei acoperiţi de răni îi tămăduieşti;
Bucură-te, că pe cei întristaţi îi mângâi;
Bucură-te, că în ajutorul celor sărmani te grăbeşti;
Bucură-te, că celor robiţi şi celor din temniţe slobozenie le dăruieşti;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 11-lea

Cântare întru totul înduioşătoare înaintea sfârşitului tău Preasfintei Treimi i-ai adus, cuvioase şi cu rugăciunea pe buze sfântul tău suflet în mâinile Dumnezeului celui Viu l-ai predat, căci pe El din tinereţile tale L-ai iubit şi tot Lui până la adânci bătrâneţi în chip neprefăcut i-ai slujit; de aceea cu bună nădejde şi cu bucurie la locaşurile cereşti ai trecut, ca împreună cu cetele îngereşti lui Dumnezeu celui în Trei Feţe să-i cânţi: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Sfârşitul tău cu pace văzându-l ucenicii tăi, plăcutule al lui Dumnezeu, amărăciunea despărţirii de tine cu mângâierea harului au amestecat-o, nădejde având în puternica ta mijlocire la tronul lui Dumnezeu, pentru care îi auzi cu dragoste cântându-ţi:
Bucură-te, cel ce cununa vieţii veşnice din mâinile Atotţiitorului o ai primit;
Bucură-te, cel ce în cămara Stăpânului Ceresc te veseleşti;
Bucură-te, cel ce cu ochii tăi slava Dumnezeirii celei în Trei Străluciri o priveşti;
Bucură-te, cel ce cu stareţii înveşmântaţi în alb Făcătorului te inchini;
Bucură-te, moştenitor al luminoasei Împărăţii a lui Hristos;
Bucură-te, vieţuitor al Ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, locuitor al Sionului Ceresc;
Bucură-te, trăitor în corturile Raiului cele nefăcute de mână omenească;
Bucură-te, cel ce după ostenelile vieţii vremelnice odihnă veşnică ai dobândit;
Bucură-te, cel ce bucuria pregătită drepţilor din veac în chip drept ţi-ai însuşit;
Bucură-te, cel ce cu razele luminii celei neînserate de sus ai fost luminat;
Bucură-te, cel ce prin măreţia minunilor ai strălucit;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 12-lea

A harului părtaşă s-a arătat sfânta raclă cu moaştele tale tămăduitoare, sfinte făcătorule de minuni, căci, după mulţi ani în adâncurile pământului, Domnul neputrezite le-a arătat, vindecări din belşug revărsând şi orice boală tămăduind cu puterea lui Dumnezeu celui minunat întru sfinţii Săi, care în cer şi pe pământ în chip minunat te-a proslăvit şi căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cei ce cântăm cântare de bucurie, laudă şi mulţumire Iubitorului de oameni Dumnezeu, care în pământul Rusiei te-a proslăvit ca pe un făcător de minuni bun şi milostiv, te rugăm, cuvioase părinte al nostru: fii mijlocitor către El şi rugător veşnic pentru noi, cei ce-ţi cântăm:

Bucură-te, apărător al neamului creştinesc;
Bucură-te, tezaur al diferitelor daruri;
Bucură-te, acoperământ de Dumnezeu dăruit;
Bucură-te, cel ce de la Dumnezeu harul vindecărilor ai primit;
Bucură-te, floarea vieţii fără de moarte, care în Sfânta Biserică răspândeşti bună mireasmă;
Bucură-te, zarea veşniciei, care din mormânt în chip prea slăvit ai strălucit;
Bucură-te, râu nesecat de binefaceri şi milostenii;
Bucură-te, izvor îmbelşugat de bunătate;
Bucură-te, chip mult minunat al dragostei şi compătimirii;
Bucură-te, tămăduire de Dumnezeu dăruită trupurilor noastre;
Bucură-te, mijlocire bine plăcută pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, mare şi prea slăvite făcătorule de minuni, cuvioase părinte Alexandre! Primeşte cu milostivire această puţină rugăciune a noastră şi cu rugăciunile tale ne păzeşte în viaţa aceasta de suferinţele cele sufleteşti şi trupeşti şi de chinurile cele veşnice ne izbăveşte şi ne învredniceşte ca împreună cu tine în Împărăţia Cerească cu toată inima lui Dumnezeu să-i cântăm: ***Aliluia!***

Apoi:

Icosul 1

Fire îngerească ai avut, cuvioase părinte, şi ca un duh fără de trup, vieţuire neîntinată pe pământ ai săvârşit, pildă minunată de desăvârşire lăsându-ne pentru ca, virtuţile tale urmând, acestea să-ţi cântăm:

Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu bine credincioşilor părinţi;
Bucură-te, cel ce nerodirea părinţilor ai stârpit;

Bucură-te, cel ce supărarea lor în bucurie o ai preschimbat;
Bucură-te, cel ce din faşă de Dumnezeu ai fost ales;
Bucură-te, cel ce din pântecele maicii pentru slujirea Lui ai fost orânduit;
Bucură-te, cel ce din tinereţile tale numai pe El cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce toate frumuseţile lumii acesteia în nimic le-ai preschimbat;
Bucură-te, cel ce prin post şi priveghere în rugăciune trupul tău l-ai smerit;
Bucură-te, vas neîntinat al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, sălaş al Duhului Sfânt, cu curăţia împodobit;
Bucură-te, bărbat al năzuinţelor duhovniceşti;
Bucură-te, cap sfinţit de dreapta Celui Preaînalt;
Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!

Condacul 1

Plăcutule ales al lui Hristos şi făcătorule de minuni, cuvioase părinte Alexandre, pe tine, cel ce ca o stea luminoasă a lui Dumnezeu lumea ai luminat şi vieţuirea ta cu virtutea şi cu mulţimea facerilor de minuni ai împodobit, cu dragoste în cântări duhovniceşti te lăudăm, iar tu îndrăzneală către Domnul având, cu rugăciunile tale de toate nenorocirile ne slobozeşte, ca să-ţi cântăm: ***Bucură-te, cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!***

Rugăciune către cuviosul Alexandru din Svir

O, cuvioase şi de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Alexandre, cei ce cu smerenie cerem ajutorul tău binecuvântat, cu sârguinţă te rugăm, înalţă mâinile tale pentru noi, păcătoşii, către Stăpâna noastră, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, ca să pomenească milele sale din trecut, prin care a făgăduit nedespărţită să fie de mănăstirea ta şi să ne dea nouă putere şi tărie asupra vrăjmaşilor sufleteşti, care ne abat de la calea mântuirii, biruitorii lor să fim, iar în ziua înfricoşatei Judecăţi să auzim de la tine acel glas de laudă: iată-ne, Dumnezeule, pe mine şi fiii pe care mi i-ai dat! şi cunună de biruinţă de la biruitorul vrăjmaşilor Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să primim şi moştenirea bunătăţilor veşnice împreună cu tine să o dobândim cei ce pe Preasfânta Treime o prea mărim: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh şi prin milostiva ta mijlocire şi ocrotire, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir pentru toate zilele

Suflete, suflete al meu, pentru ce te plângi la Domnul? Căci lenea ta pentru chinurile veşnice mijlocitoare îţi este. Dacă darul lui Dumnezeu l-ai cunoaşte, cu lacrimi fierbinţi ai plânge, suspinând şi întristându-te pentru orice păcat, pentru cel mic şi pentru cel mare. Strigă către Stăpâna ta să nu te lovească mânia Celui ce ţine toate cu dreapta Sa atotputernică, însă eu, păcătosul şi leneşul, cel ce am limba vicleană, cum mă voi ruga Stăpânei mele ca să mă izbăvească Domnul de înfricoşata Judecată? Căci tot timpul mă cutremur în inima mea cugetând la înfricoşata Judecată ca să fiu izbăvit de chinurile cele veşnice şi de viermele cel neadormit şi de întunericul cel mai din afară şi de flăcările cele nestinse.

Miluieşte-mă pe mine, păcătosul robul Tău (numele), ca pe Pavel apostolul, pe care mai mult decât pe toţi l-ai iubit şi nu întoarce faţa Ta de la mine, cel sărman, în acea Zi înfricoşată de care se cutremură sufletul meu şi se îngrozesc mădularele trupului meu. Doamne, izbăveşte-mă pe mine de înfricoşatul ceas, ca să nu mă depărtez de mila Ta.

Îi rog pe Sfinţii îngeri şi Arhangheli, pe prooroci şi mucenici şi pe toţi sfinţii să se roage lui Dumnezeu pentru sufletul meu. Pentru rugăciunile voastre să întoarcă Stăpânul mânia Lui de la mine, păcătosul.

Iar tu, prea curată Doamnă Fecioară, care ai îndrăzneală la Fiul tău pentru robii Tăi, nu uita ostenelile robului tău (numele). Stăpâne Mântuitorule, din săracul meu

suflet, Ţie mă rog, izbăveşte-mă de durerea păcatelor mele şi primeşte-mă întru bucuria vieţii celei nesfârşite, în care se prea măreşte prea sfânt numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir către Preasfânta Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria

Ocrotitoare neobosită, Maica Domnului, la tine alerg eu, blestematul, cel ce sunt mai păcătos decât toţi oamenii. Ascultă glasul rugăciunii mele şi auzi plânsul şi suspinarea mea. Căci fărădelegile mele au întrecut capul meu şi eu, ca o corabie în adânc mă scufund în marea păcatelor mele. Însă tu, Stăpâna mea atotbună şi milostivă, nu mă dispreţui pe mine, deznădăjduitul, care în păcate pier. Miluieşte-mă pe mine, cel ce de faptele mele rele mă căiesc şi întoarce pe drumul cel drept blestematul şi rătăcitul meu suflet. Tu, Maica lui Dumnezeu, apără-mă şi ţine-mă sub acoperământul tău acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Viaţa Sfântului Alexandru din Svir

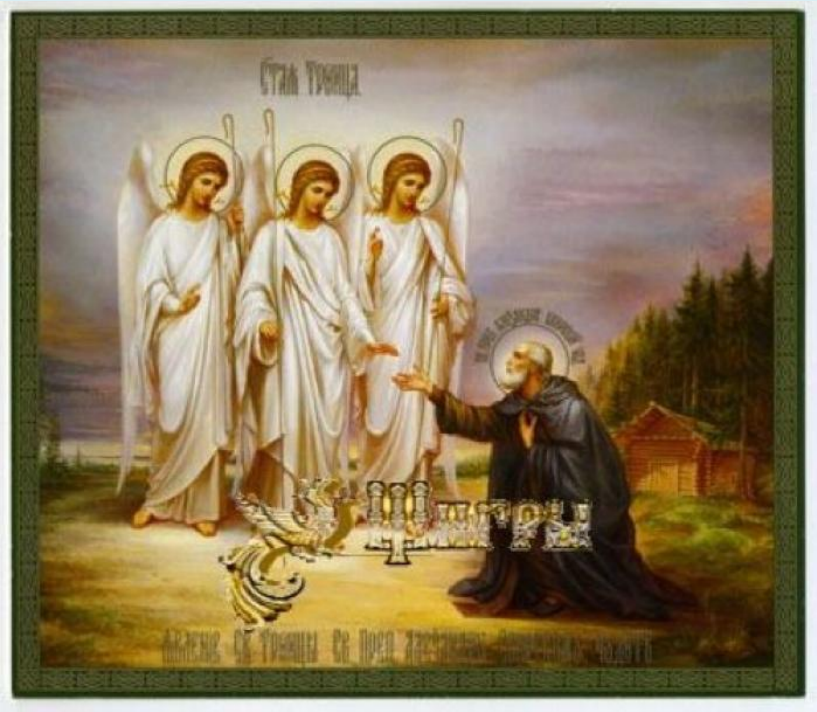

Sfântul Alexandru s-a născut la 15 iunie 1448 în satul Mandera de pe râul Oyat din Novgorod, Rusia. Satul este situat vizavi de mănăstirea Ostrov care are hramul "Intrarea Maicii Domnului în biserică". ***A primit la botez numele Amos. Părinţii lui, Ştefan şi Bassa, erau ţărani evlavioşi, săraci care au dat copiilor lor o educaţie creştină.*** Când Amos a ajuns la vârstra căsătoriei, a ales să părăsească lumea pentru mântuirea sufletului său.

După voia lui Dumnezeu el a întâlnit nişte călugări de la Valaam, vorbind cu ei despre Sfânta mănăstire, rânduiala lor de rugăciune şi cele trei tipuri de viaţă monahală (anahoretică, schit, cernobitică) ***a ales să meargă la Mănăstirea Valaam denumită " Athosul nordului".*** După ce a primit binecuvântarea de la părinţii lui a mers pe drumul ce l-a ales.

După ce a trecut râul Svir, pe malul Roshinsk, Sfântul a auzit o voce care l-a informat că pe acel loc mai târziu va construi o mănăstire, fiind umbrit de o lumină mare.

La mănăstirea Valaam la tunderea în monahism, în anul 1474 a primit numele de Alexandru, având atunci 26 de ani. Încă de la început a dat dovadă de ascultare în toate, ca şi de astfel şi în post şi rugăciune.

Când a venit tatăl său la Valaam să-l caute, i-a convins pe părinţii săi să intre în monahism, astfel tatăl său a primit numele de Serghie, iar mama sa Barbara, mormintele lor fiind şi astăzi venerate la Mănăstirea Oyat.

Alexandru a continuat să urmeze programul ascetic de la Valaam, uluitor de strict al călugărilor de acolo. La început în viaţa de obşte, iar apoi în linişte pe o insulă numită Insula Sfântă, petrecând acolo zece ani. Şi în prezent există locul unde s-a nevoit Sfântul Alexandru, o peşteră umedă unde de abia dacă se poate găzdui un om cu dificultate, mormântul pe care l-a săpat el însuşi mai există de astfel acolo.

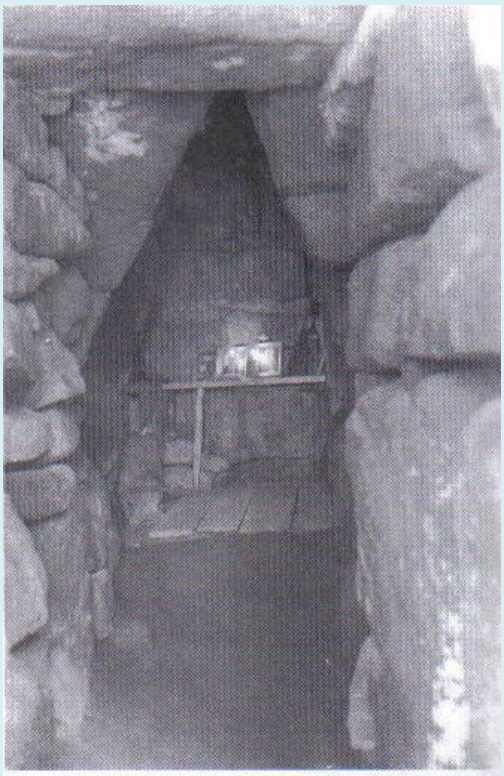

The cave on Valaam Monastery's Holy Island in which St. Alexander labored.

Odată când era la rugăciune a auzit o voce divină: " Alexandru pleacă de aici şi du-te la locul arătat mai înainte, unde poţi fi salvat". Aceasta a fost în anul 1485. La sud-est pe malul râului Svir a găsit "o pădure de pini de o mare frumuseţe, locul fiind plin de copaci şi lacuri în toate direcţiile, acolo nefiind locuit de oameni". Sfântul a ridicat o colibă pe malul râului Roshinsk.

La Sfântul Lac, o treime de milă mai departe, separat de Stremnino Hill, Sfântul Alexandru a trăit mai mulţi ani în singurătate totală, hrănindu-se cu verdeţurile ce creşteau acolo. Dumnezeu a descoperit unde stătea boierului Andrei Zavalishin

(ulterior Sfântul Adrian de Ondrusov) şi prin el multor alţii. Mănăstirea a început să crească şi potrivit raporturilor, darurile de clarviziune şi de vindecare a bolilor fizice şi sufleteşti s-au răspândit în toată ţara. Oamenii ortodocşi l-au slăvit pe Alexandru din Svir din timpul vieţii ca sfânt.

În al douăzeci şi treilea an din viaţa Sfântului în pustie, o lumină mare a apărut în camera sa şi a văzut trei bărbaţi, ei erau îmbrăcaţi în haine strălucitoare şi mai luminaţi decât soarele. Sfântul a căzut la pământ, dar l-au luat de mână şi l-au ridicat sus. Atunci i-a auzit spunându-i: "Preaiubitule, pentru că vezi în Trei Persoane pe Cel ce Vorbeşte cu tine, înalţă o biserică în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treimea Sfântă… Iată, îţi las pacea Mea, pacea Mea ţi-o voi da ţie".

Mai târziu, pe locul arătării Sfintei Treimi a fost construită o bisericuţă şi până astăzi se cutremură sufletul omenesc în acest loc binecuvântat, gândindu-se la cât de apropiat este Dumnezeu faţă de aleşii Săi. Este uimitor că deşi s-a învrednicit de vizite cereşti a rămas mereu acelaşi călugăr smerit, care voia să slujească toată obştea monahală şi pe simplii vizitatori ai mănăstirii.

Interior of the chapel built over the spot where Saint Alexander had his vision of the Holy Trinity.

Cu câţiva ani înainte de adormirea sa, Sfântul şi-a dorit să construiască o biserică de piatră în onoarea Maicii Domnului. ***Într-o noapte, după ce fundaţia bisericii a fost făcută, în vremea rugăciunii a văzut o lumină extraordinară care cuprindea toată mănăstirea. În locul unde avea să fie altarul a văzut-o cu slavă împărătească, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul Hristos în braţe, înconjurată de o mulţime de puteri cereşti, netrupeşti. Sfântul a căzut la pământ cu faţa înaintea măreţiei slavei, neputând privi strălucirea luminii de nedescris. Atunci, Maica Domnului a poruncit să se ridice şi i-a promis că va fi protectoarea mănăstirii şi îi va ajuta pe cei care trăiesc acolo, în toate nevoile lor, atât în timpul vieţii lui cât şi după adormirea sa.***

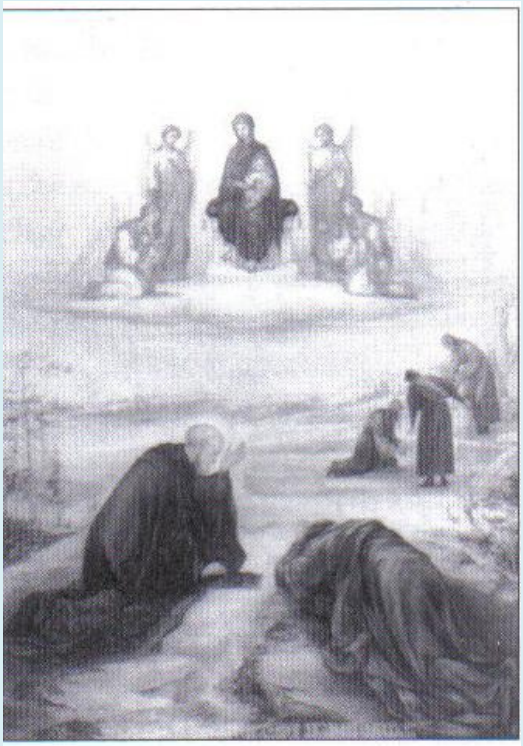

St. Alexander's vision of the Most Holy Theotokos at the site of the Church of the Protection.

Cu un an înainte de adormirea sa a chemat pe toţi fraţii spunându-le că timpul trecerii din viaţa aceasta temporală, tristă şi dureroasă în viaţa viitoare veşnică, fără dureri şi mereu fericită se apropie. El a desemnat patru ieromonahi Isaia, Nicodim, Leontius şi Herodion şi a poruncit ca succesorul său ca stareţ să fie ales dintre ei. După aceea până la adormirea sa, el nu încetează să înveţe pe fraţii săi într-o viaţă plăcută lui Dumnezeu.

Sfântul Alexandru a adormit la 30 august 1533, la vârstra de optzeci şi cinci ani. În conformitate cu testament său, el a fost îngropat la schitul din apropierea Bisericii Schimbarea la faţă a Domnului, în partea dreaptă a altarului în spate. În 1547, la doar paisprezeze ani după adormirea sa, el a fost numărat printre sfinţi.

Cei care au venit la moaştele sale sfinte cu credinţă au fost vindecaţi: orbii şi-au recăpătat vederea, paraliticii mergeau şi cei care sufereau de alte boli au primit vindecare. Cei posedaţi au fost vindecaţi, iar cele sterpe au conceput copii.

Minunat este Domnul nostru între sfinţii Săi, care a proslăvit pe robul Său în această viaţă temporală prin semne şi minuni făcute prin mâna Sa. Şi chiar şi după adormirea sa, a binevoit un loc de cinste pentru corpul său în Sfânta Sa biserică ca să strălucească acolo ca un far mare prin miracolele cele mai glorioase.

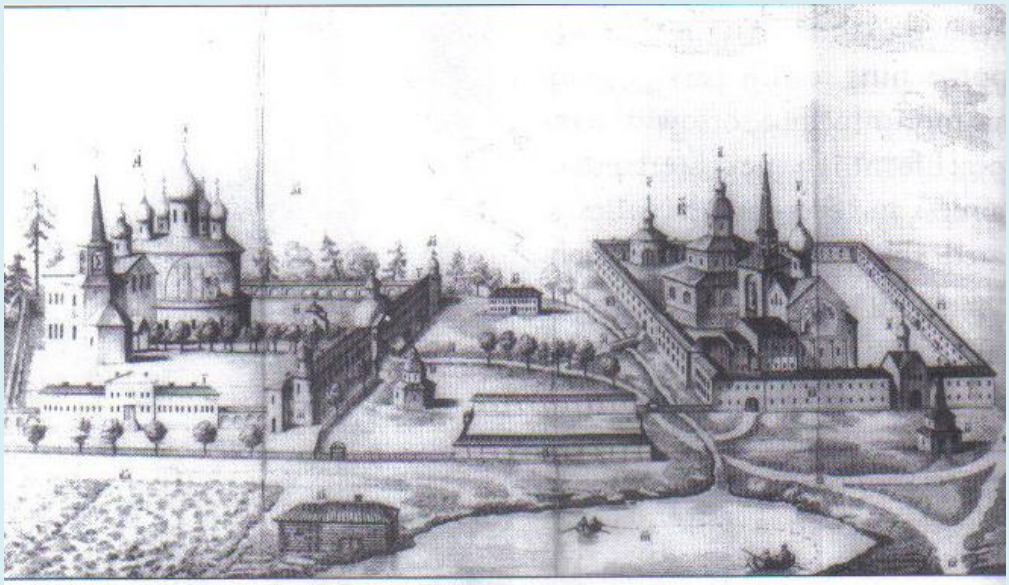

Eighteenth-century engraving of the St. Alexander of Svir Monastery. At right is the original Holy Trinity portion of the monastery and at left is the Transfiguration portion of the monastery, in which the Saint's relics repose.

Prima descoperire a sfintelor moaşte ale Sfântului Alexandru

Prima descoperire a sfintelor moaşte ale Sfântului Alexandru în 1641 - 108 ani de la adormirea sfântului - a fost descrisă de călugărul Atanasie de la Mănăstirea Svir.

În 1905 Fr. Atanasie a scris: în timpul domniei ţarului Michael Fyodorovich şi a fiului său Alexei Mihailovici, Abbot Avramie de la Mănăstirea Svir a vrut să

construiască o biserică de piatră peste trupul Sfântului Alexandru. Biserica de lemn existentă era prea îngustă şi deteriorată. Fraţii au fost de acord cu aceasta şi s-au adresat ţarului cu o cerere de a construi biserica, ţarul a fost de acord, donând fonduri pentru construcţie.

În anul 7149 de la facerea lumii şi 1641 de la naşterea lui Hristos, în conformitate cu decretul regal, călugării de la Mănăstirea Svir au dărâmat biserica veche dedicată Sfântului Alexandru care conţinea un memorial care indica locul unde a fost îngropat. Pe vremea aceea a avut loc ceva minunat, în seara zilei de 15 aprilie, joi înainte de Duminica Floriilor, în timpul lucrului a avut loc o o explozie minunată de fulgere şi tunete. Fulgerul care lovea pământul nu dispărea imediat ca de obicei ci continua să strălucească. Această manifestare s-a repetat şi vineri. Apoi pe 17 aprilie, în Sâmbăta lui Lazăr, în timpul Sfintei Liturghii, lucrătorii au săpat şanţurile pentru pereţii bisericii noi cu hramul Schimbarea la Faţă a Domnului nostru Iisus Hristos cu două altare: unul la dreapta dedicat Sfântului Ierarh Nicolae, iar celălalt la stânga dedicat Sfântului Alexandru din Svir. Când au început să sape au găsit un sicriu în partea de est a bisericii, aproape de locul unde era altarul vechii biserici de lemn. Pământul s-a format ca o peşteră peste sicriu cu nimic sprijinindu-l. Văzând acest lucru, muncitorii speriaţi şi uimiţi de felul cum pământul s-a format peste sicriu nu ştiau ce să facă.

S-a întâmplat ca în acel moment să treacă pe acolo ieromonahul Elisei de la mănăstirea Svir şi văzându-i nedumeriţi şi că nu fac nimic le-a zis “De ce staţi acolo şi nu lucraţi?”. Ei l-au rugat să se uite la sicriu. Fr. Elisei apropindu-se a văzut felul cum pământul s-a format în jurul sicriului ca o peşteră , s-a însemnat cu semnul crucii şi cu mare grijă a ridicat capacul sicriului care era putrezit. Când a văzut că în sicriu era un corp întreg şi intact a crezut că erau moaştele Sfântului Alexandru. A mers la mănăstire şi a spus fraţilor ce s-a întâmplat.

La acea vreme Stareţul celebra Sfânta Liturghie, după terminarea serviciului a mers repede acolo cu fraţii. Când muncitorii mănăstirii au auzit ce s-a întâmplat, fiecare a lăsat munca sa şi s-a grăbit să vadă minunea. Vremea în acea zi era plăcută şi liniştită. Când au ajuns toţi acolo stareţul împreună cu ieromanahii a coborât în şanţ şi a desfăcut placa de sus a sicriului. ***Un parfum dulce din moaştele Sfântului a pătruns în aer, astfel încât întreaga zonă a fost umplută de miros. Toţi au văzut corpul Sfântului Alexandru, întreg şi nestricat, acoperit de o mantie şi schimă în conformitate cu regula monahală. Capul său era întreg şi o parte din barbă se vedea pe sub schimă, picioarele erau ca ale unui om răposat recent: piciorul drept cu faţa în sus, în timp ce piciorul stâng era un pic într-o parte. Ambele picioare erau încălţate în sandale. Mir parfumat asemănător cu***

anumite flori, izvora din trupul său. Văzând aceasta cei prezenţi erau uimiţi şi plini de bucurie slăveau pe Dumnezeu Atotputernic, care este glorificat în sfinţii Săi.

Abatele a ordonat imediat să fie adus un sicriu nou, deoarece cel vechi era stricat, numai tabla de jos a sicriului vechi pe care era trupul Sfântului Alexandru a rămas intactă.

Un călugăr pe nume Cyril, fratele natural al lui Abbot Avramie suferea de mai mulţi ani de hernie, a luat nişte pământ de la locul unde a fost îngropat şi găsit Sfântul Alexandru s-a frecat pe abdomen şi îndată s-a vindecat.

La scurt timp după descoperirea moaştelor, Abbot Avramie a trimis pe ieromonahul Elisei la Novgorod la Mitropolitul Aphthonius cu un raport despre descoperirea moaştelor şi minunile ce au decurs de acolo.

Mitropolitul auzind de aceasta a fost uimit că după trecerea atâtor ani moaştele sfântului erau întregi şi intacte. Slăvind pe Dumnezeu, el raportat acest lucru la suveran, ţarul Michael Fyodorovich, acesta s-a bucurat mult şi a ordonat mitropolitului Aphthonius să examineze moaştele.

În acelaşi an la 29 august, Mitropolitul Novgorod-ului a ajuns la Mănăstirea Sfânta Treime însoţit de Arhimandritul Pafnutie de la Mănăstirea Khutyn, stareţul Eftimie de la Mănăstirea Sfântul Duh, stareţul Joseph de la Mănăstirea Nicolae de la Vyazhits şi alţi clerici de la Catedrala Sfânta Sofia din Novgorod. În ajunul zilei de 30 august, în ziua de comemorare a Sfântului Alexandru, Mitropolitul şi tot clerul au privegheat toată noaptea în Biserica Sfântului Nicolae, făcătorul de minuni.

Dimineaţa, chiar înainte de Sfânta Liturghie, ierarhul a început cu sfinţirea apei, după care a ordonat să fie deschis sicriul Sfântului Alexandru în prezenţa clerului, toţi au rămas uimiţi de felul cum arăta trupul sfântului ca şi cum ar fi adormit recent. Ierarhul a ordonat să bată toate clopotele. Apoi a descoperit chipul sfântului cu propriile sale mâini şi a înlăturat paramanul şi schima. Când mitropolitul a văzut faţa sfântului s-a umplut de frică şi uimire şi a plâns. Arhimandritul Pafnutie şi stareţul Eftimie a descoperit braţele sfântului până la coate. Ierarhul s-a uitat îndelung la moaştele sfântului şi la o icoană a sa care arăta minunile sale, pictată cu mulţi ani mai devreme. Apoi mitropolitul Aphthonius şi toţi clericii au strigat: " Într-adevăr acesta este venerabilul părinte Alexandru, făcător de minuni!" . După aceasta, ierarhul a înlocuit paramanul şi schima.

Arhimandritul şi stareţii au rugat pe mitropolit să le dea o mică parte din moaşte pentru ţarul pios, el a fost de acord, apoi el a ordonat să fie închis sicriul şi să se încheie Sfânta Liturghie.

Lid of the ancient reliquary of St. Alexander, donated by Tsar Michael Fyodorovich in 1644.

Atotputernicul Dumnezeu, a cărui bunăvoinţă a fost să ateste adevărul despre moaştele sfântului a adăugat un alt miracol. ***Chiar în ziua în care ierarhul a examinat moaştele Sfântului Alexandru la ora nouă seara o lumină minunată a strălucit pe cer pentru o perioadă lungă de timp cu toate că noaptea era întunecoasă. Acest semn a fost văzut de către mitropolitul Aphthonius şi de toţi cei care erau prezenţi la mănăstirea sfântului şi slăveau pe Dumnezeu zicând: " Slavă Ţie, Stăpâne pentru că Te-ai uitat în jos la acest loc sacru şi vrei să slăveşti pe sfântul Tău, Alexandru!" Acest semn minunat a continuat până la miezul nopţii.***

După întoarcerea ierarhului la Novgorod a transmis un raport cu ceea ce s-a întâmplat ţarului Mihail Fyodorovich, împreună cu o bucată din schima Sfântului. Ţarul pios a primit acest cadou şi s-a bucurat foarte mult că în timpul domniei sale Domnul Dumnezeu a binevoit să dezvăluie moaştele Sfântului Său. În anul 1644 a ordonat ca o raclă de argint aurit să fie pregătită şi a trimis-o la Mănăstirea Sfintei Treimi. În acelaşi timp a ordonat mitropolitului Aphthonius şi clerului său să sfinţească biserica nou construită cu hramul " Schimbarea la faţă a Domnului" şi să mute moaştele Sfântului acolo în noua raclă pe care a trimis-o.

Cadoul regal a fost adus la mănăstire în acelaşi an, la 4 decembrie fiind acolo şi mitropolitul şi clerul său, iar după slujba de seară sfintele moaşte au fost mutate de la biserica Sfântul Nicolae la noua biserică fiind acompaniate de cântări. La sfârşitul privegherii de toată noaptea, în timpul Doxologiei mari, ierarhul a pus sfintele moaşte în noua raclă de argint. În ziua următoare, noua biserică a fost sfinţită, după care a urmat Sfânta Liturghie.

Pentru toate acestea fraţilor să aduceţi mulţumiri lui Dumnezeu zicând: ***"Slavă Ţie, Doamne Dumnezeul nostru că ne-ai învrednicit să vedem o astfel de comoară ascunsă timp de mulţi ani şi nu ne-ai privat de părintele nostru venerabil, te rugăm cum ai binevoit să ne descoperi moaştele nestricate ale Sfântului nostru pentru vindecarea sufletelor şi trupurilor noastre, binevoieşte ca în viitor să moştenim lucrurile bune cu el. Amin"***

Vindecări miraculoase

Vindecarea unui tânăr Dimitri posedat (15 iunie 1651)

La aproximativ patru mile şi jumătate de oraşul Olonets, lângă râul Olonka, se află Biserica Naşterii lui Hristos. Nu departe de aceea biserică, în satul Geitolitsa trăia un om pe nume Zaharia, care a sărăcit. El a avut un fiu pe nume Dimitri, acest băiat cu voia lui Dumnezeu încă din copilărie a fost sub puterea unui duh necurat, care uneori îl arunca jos şi în anumite momente făcea spume la gură, aceasta se întâmplau de treisprezece ani sau mai mult.

Tatăl său văzând suferinţele fiului său s-a rugat cu durere din adâncul inimii la Dumnezeu, Domnul şi la Maica preacurată, cu lacrimi amare a apelat şi la Sfântul Alexandru pentru ajutor. După ceva vreme, amândoi au stabilit să vină la Mănăstirea Sfintei Treimi pentru a se ruga la moaştele vindecătoare ale Sfântului Alexandru. Când au ajuns la mănăstire, duhul necurat a început să-l chinuie grav pe băiat, astfel încât o frică mare a apucat pe cei care l-au văzut şi din acest motiv nu au vrut să-l lase în camerele lor. Dintr-un ordin superior li s-a dat o cameră

separată în afara mănăstirii, unde au locuit o vreme rugându-se Sfântului Alexandru.

Odată când era în cameră, băiatul a văzut pe Sfântul Alexandru care venea printre copaci lângă biserica sa şi mergând pe jos peste lac pe apă. Încurajat de speranţă, el a început să-l cheme mental pe Sfânt ca să-l vindece. Sfântul venind la camera sa i-a zis: ***" Copile Dimitry dacă doreşti să te vindeci trebuie să promiţi să rămâi aici în această mănăstire cu Sfânta Treime până la adormirea ta şi Domnul te va vindeca de această boală"***

Cu lacrimi tânărul a căzut la picioarele Sfântului şi a promis că va face acest lucru. Sfântul a dispărut şi din acel moment tânărul s-a vindecat. Curând după aceea, el a mers împreună cu tatăl său la racla Sfântului Alexandru, mulţumind lui Dumnezeu cu bucurie, participând la o slujbă de mulţumire. Din acea zi atât tatăl cât şi fiul au rămas la mănăstire până la adormirea lor, nevoindu-se şi slăvind Sfânta Treime: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt.

Ajută împotriva tătarilor

În luna august a anului 1673, un soldat regal numit Mocius Lvov, rezident la Gorodetsko a venit la Mănăstirea Sfintei Treimi şi a povestit următoarele: Când eram în regimentul boierului Vasile Borisovich Sheremetiev luptând împotriva

tătarilor din Crimeea fără Dumnezeu, s-a întâmplat să fie aproape de oraşul Konotop când tătari au venit pe neaşteptate şi au luat mulţi dintre noi captivi şi i-au dus în ţara lor. Treisprezece dintre noi au fost daţi prinţului tătar.Am fost prizonieri treisprezece ani, lucrând din greu în fiecare zi şi petrecând nopţile în închisoare în lanţuri de fier.

Într-o noapte în închisoare am plâns mult rugându-ne pentru ajutor Domnului şi Maicii Preacurate şi tuturor sfinţilor. O frică mare şi uimire a venit peste noi, văzând o lumină mare care ne-a luminat şi am văzut un om cu părul gri care ne-a spus: "oamenii îl cheamă pe Sfântul Alexandru Svir pentru ajutor şi el vă va elibera de ghinionul vostru". Imediat omul care a apărut a devenit invizibil şi lumina a dispărut. Am promis Sfântului Alexandru din Svir.

La două zile după aceasta nişte negustori greci au ajuns şi ne-au cumpărat de la prinţul tătar şi ne-au dus la Constantinopol şi de acolo am ajuns în siguranţă la Moscova, apoi la casele noastre pentru rugăciunile Sfântului Alexandru.

A doua aflare a Sfintelor moaşte ale Sfântului Alexandru

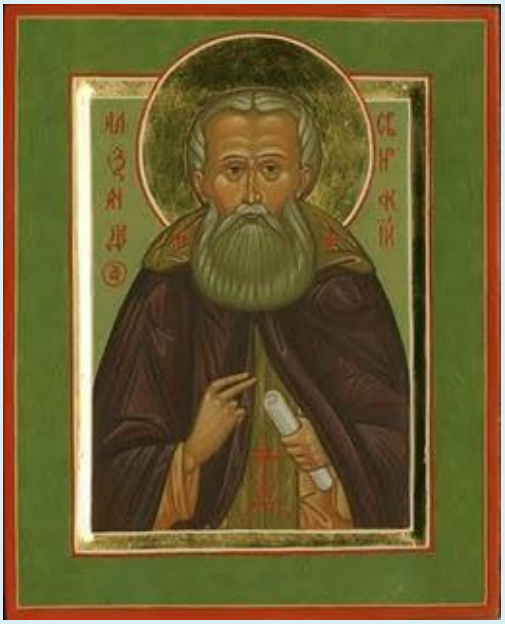

"Că nimic nu este acoperit care să nu se descopere şi nimic ascuns care să nu se cunoască." (Luca 12:02)

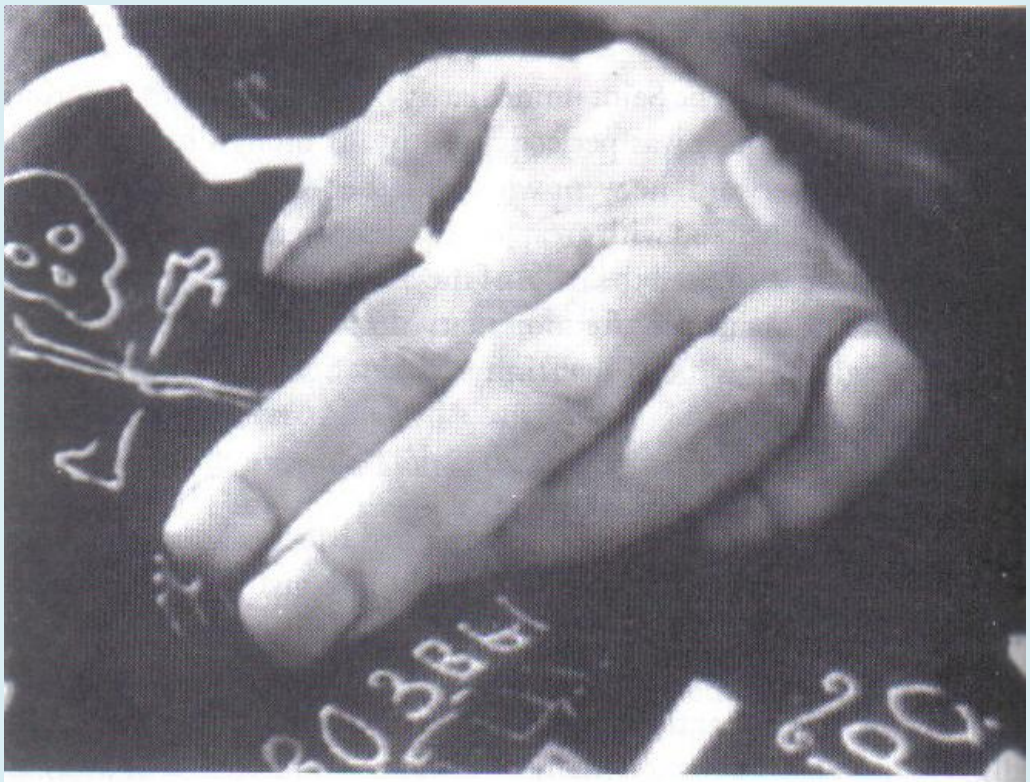

Views of the completely incorrupt hand and foot of St. Alexander of Svir, as they look today.

La 30 iulie 1998, credincioşii din Rusia s-au grăbit să vină în număr mare să onoreze moaştele Sfântului Alexandru din Svir redescoperite recent în Biserica Sfintelor martire Vera, Nadejda şi Lyubov şi mama lor Sofia din Sankt Petersburg.

După o absenţă de aproape optzeci de ani, unul dintre cei mai iubiţi sfinţi din Tebaida de nord a revenit la locul unde s-a nevoit când era monah.

Cu opt decenii mai devreme în 5 ianuarie 1918, bolşevicii au preluat o parte majoră din Tebaida de nord a Rusiei, zona Olonets şi Lodeynoye Polye. Într-o zi au apărut la Mănăstirea Svir la racla Sfântului Alexandru, cu toate acestea nu au putut să facă nici un rău moaştelor sfântului. Comuniştii au încercat de mai multe ori şi doar la a şasea a încercare, în 20 decembrie a aceluiaşi an au reuşit să elimine moaştele Sfântului Alexandru.

În acea perioadă era o "campanie de lichidare a moaştelor" care a durat din 1919 până în 1922, timp în care moaştele a şaizeci şi trei de sfinţi ruşi au fost furate, supuse la "examinări ştiinţifice" din care reiesau că erau falsuri şi duse în muzee anti-religioase sau chiar distruse.

Întreaga regiune de nord a Rusiei a fost transformată într-un lagăr mare de concentrare. Şi Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir a suferit soarta multora din mănăstirile din zonă: a devenit un lagăr de concentrare, cunoscut sub numele de "Svirlag" (" Svir Camp"). Mai târziu a devenit o casă pentru invalizi de război, o casă de copii, o şcoală tehnică şi locuinţă pentru unităţile militare. În cele din urmă Sfânta Treime, o parte a mănăstirii a fost transformată într-un spital de psihiatrie, care mai există şi în zilele noastre.

Mănăstirea a suferit multe de-a lungul anilor. Cu toate acestea Dumnezeu nu a permis ca moaştele Sfântului Alexandru să piară. După ce moaştele au fost confiscate de bolşevici şi duse la Lodeynoye Polye. Comisia locală a cerut o anchetă în care să se ateste autenticitatea moaştelor. Urmau să fie examinate de către oameni de ştiinţă sovietici în speranţa că vor dovedi că erau false – o farsă făcută de Biserică pentru a păcăli pe credincioşi.

Cu toate acestea în urma analizării moaştelor s-a confirmat ceea ce s-a spus la prima găsire a moaştelor Sfântului în 1641: că acesta a fost într-adevăr Sfântul Alexandru şi că trupul său nu a fost supus putrezirii. Pielea lui era deschisă la culoare şi elastică. Caracteristicile sale faciale erau în mod clar perceptibile şi era o asemănare remarcabilă cu chipul sfântului pictat în icoanele din secolul XVI-lea şi al XVIII-lea.

Un academician Petru Petrovici Pokryshkin, fără frică a recunoscut că moaştele Sfântului Alexandru din Svir sunt fără îndoială artefacte istorice şi că locul lor este în biserică şi cerea să se ia măsurile necesare pentru conservarea acestei comori

istorice naţionale. *(Este cunoscut faptul că Petru Petrovici Pokryshkin nu a putut să îndure groaza acelor vremuri şi a intrat într-o mănăstire din Nizhny, a episcopiei Novgorod, renunţând la toate onorurile şi gradele ştiinţifice. Viaţa sa monahală a fost scurtă, murind în 1922 în timpul unei epidemii de tifos.)*

Din Lodeynoye Polye moaştele au fost duse la Sankt Petersburg (atunci Petrograd). În acelaşi timp a venit o directivă de la Comisariatul de justiţie ca toate moaştele să fie plasate în muzee. ***Moaştele Sfântului Alexandru au fost aduse la muzeul anatomic al oraşului, localizat la Academia Medicală Militară.*** În acelaşi timp au existat mai multe încercări de afişare a unor moaşte false ale Sfântului, făcând parte dintr-un plan al comuniştilor de discreditare a Bisericii, însă nu le-a reuşit. ***Moaştele au rămas acolo aproape opt decenii, aşteptând momentul în care prin providenţa lui Dumnezeu s-ar fi întors la credincioşi.***

Pe 14 iunie 1997 la aproape şase ani de la prăbuşirea comunismului din Rusia, partea "Schimbarea la faţă a Domnului" a mănăstirii Sfântului Alexandru din Svir a fost înapoiată bisericii, iar partea " Sfânta Treime" a fost restituită abia în 22 septembrie 1998.

A recent photograph of the Holy Transfuguration portion of the Svir Monastery, which has been fully returned to the Church, and in which monastic life has been restored.

Căutarea moaştelor Sfântului Alexandru au început în 1997 cu binecuvântarea mitropolitului Vladimir de Sankt-Petersburg. Cele mai multe documente din

perioada sovietică au fost pierdute sau distruse, însă eforturile şi rugăciunile făcute de surorile de la Protection-Tervenichi Convent sub povăţuirea părintelui lor spiritual Abbot Lukian (Kutsenko), noul superior de la Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir au fost răsplătite.

În decembrie a aceluiaşi an s-au găsit moaştele Sfântului. După ce identitatea Sfântului a fost dovedită, mitropolitul Vladimir a dat binecuvântarea pentru a fi aduse moaştele pline de har în Biserica Sfintelor mucenice Vera, Nadejda şi Lyubov şi mama lor Sofia, aici au stat patru luni, înainte de a reveni la mănăstirea Sfântului.

Înainte de a fi mutate moaştele de la Academia Medicală, s-a făcut o slujbă (moleben) şi spre uimirea şi bucuria tuturor din mâinile şi picioarele Sfântului a izvorât mir parfumat, ca şi cum Sfântul le zicea; "Da, te-am auzit. Eu sunt!". Această revărsare de har a continuat şi atunci când moaştele au fost duse la biserică. Parfumul floral de smirnă era atât de intens încât albinele mişunau lângă picioarele Sfântului.

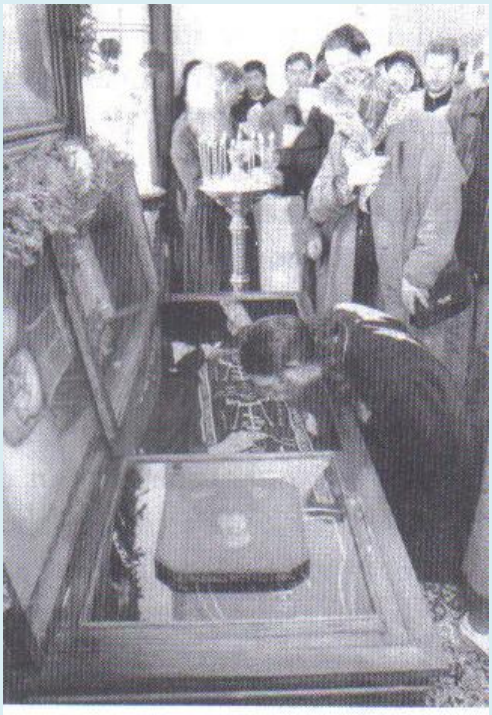

Believers venerating the Saint's holy relics at the Svir Monastery.

Preotul Alexey Young (acum Ieromonahul Ambrose) a fost la Sankt Petersburg atunci când moaştele au fost aduse. Descriind experienţa sa a scris: Cu uimire

am văzut că Sfântul nu era doar neputrezit ci şi pielea lui nu era deloc închisă la culoare deşi trecuseră aproape cinci secole, era la fel de albă. Apoi când am sărutat picioarele goale am putut vedea cum se forma mirul, era ca picăturile de miere, între degetele de la picioare".

Icoane ale Sfântului erau binecuvântate pe raclă, continuând şi revărsarea de smirnă sau parfum. Novicele Alexandru de la Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir a fost mereu lângă raclă şi a observat nu numai fluxul continuu de smirnă ci şi vindecările miraculoase care au avut loc acolo. Oamenii s-au vindecat de numeroase afecţiuni: boli de paralizie, cancer, boli de piele şi oase şi posedaţi.

După ce moaştele au fost aduse la Mănăstirea Sfântul Alexandru din Svir în noiembrie 1998 vindecările au continuat. Fluxul de mir era continuu, chiar s-a observat că acest miracol creşte în intensitate atunci când în grupurile care ajung nu erau numai credincioşi, ci şi se necredincioşi. Până în prezent mănăstirea ţine evidenţa minunilor care au loc.

Se crede că Dumnezeu a păstrat moaştele în această stare, deoarece Sfântul Alexandru este singurul sfânt în afară de patriarhul Avraam care a primit vizita Sfintei Treimi sub forma a trei îngeri. În această vizită, Sfânta Treime a atins pe sfânt şi aceasta a făcut trupul insensibil la degradare.

Minunată este Sfânta Treime întru sfinţii Săi!

The Holy Transfiguration Cathedral. St. Alexander's relics are located on the right side of this church.

Miracole făcute la moaştele Sfântului Aexandru

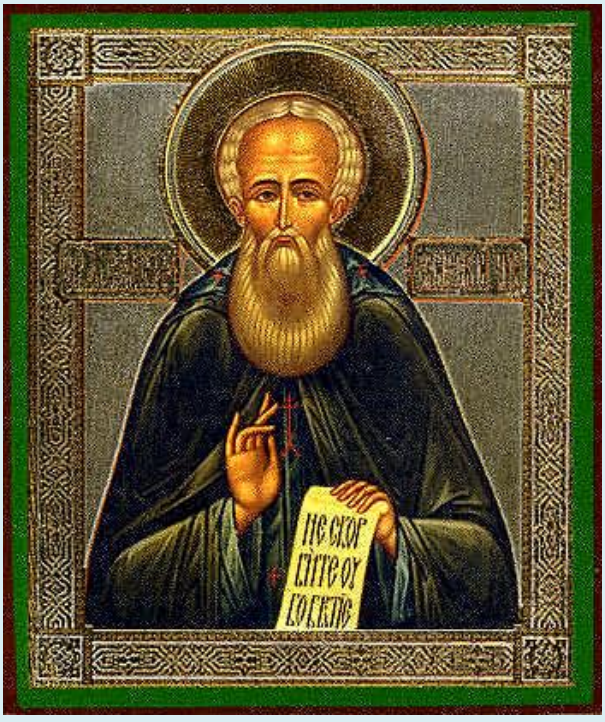

Mai jos vă prezentăm câteva miracole care au avut loc după redescoperirea moaştelor Sfântului Alexandru:

Vindecarea unei fete paralizate (august 1998)

Toată lumea ştie că nu există durere mai mare pentru o mamă decât boala copilului, iar în cazul în care boala este incurabilă, durerea mamei este mai mare. Cu o astfel de povară o femeie tânără a intrat în biserică (acest miracol a avut loc la Biserica din Sankt Petersburg a Sfintelor mucenice Vera, Nadezhda şi Lyubov şi mama lor Sofia) cu o fetiţă de cinci ani în braţele sale. Fata era o creatură mică, slăbuţă, tristă, care nu putea să meargă. Prin conversaţia cu mama ei a reieşit că fetiţa a suferit nişte leziuni la sistemul nervos central la naştere. Medicii nu i-au dat nici o şansă de vindecare. Privind la mamă era imposibil să nu observe cât de greu a fost pentru ea, cu toate aceasta nu s-a descurajat. O astfel de infirmitate putea fi vindecată numai prin puterea şi voinţa lui Dumnezeu. Şi aşa s-a întâmplat lângă racla sfântului, înaintea ochilor oamenilor uluiţi din biserica plină până la refuz. Toate acestea au avut loc aşa cum este descris în Evanghelia după Ioan (9:1-14), atunci când ucenicii lui Hristos, văzând un orb din naştere, au întrebat pe Iisus: ***"Învăţătorule, cine a păcătuit; acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuit, nici părinţii lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu."***

Mama s-a dus la moaşte şi cu ajutorul unui novice care stătea lângă raclă, a pus fetiţa pe suprafaţa de sticlă, care acoperea moaştele, după o scurtă perioadă de timp, mama a luat fetiţa şi a aşezat-o pe podea ca să se închine şi ea la moaşte. Astfel în timp ce se ruga nu a observat că cineva invizibil a luat fetiţa şi a pus-o pe picioare. Tăcerea domnea în biserică şi oameni au făcut culoar, iar fetiţa s-a apropiat de ei, mama după ce şi-a dat seama ce s-a întâmplat a fugit la fetiţa ei. Toată lumea a văzut pe faţa ei lacrimi de bucurie, recunoştinţă. Numele fetiţei care s-a vindecat este Vera.

Vindecarea unui om imobilizat (mai - septembrie 2000)

The ancient Church of the Protection of the Theotokos. On this site the Mother of God appeared to St. Alexander.

Un alt eveniment asemănător a avut loc cu Andrei, un rezident din Podporozhe. După ce a avut un accident de maşină şi-a pierdut mobilitatea de a-şi mişca picioarele. Acest om frumos, înalt, puternic îşi târa picioarele sprijinindu-se pe cârje. Nici terapia fizică sau masajul nu au îmbunătăţit starea sa. Credinţa în recuperarea sa nu l-a părăsit niciodată. Ghidat de această credinţă, Andrei a venit la Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir la sfintele moaşte de patru ori şi de fiecare dată se ruga în picioare cu seriozitate pentru ajutor. Când a venit a patra oară la sfintele moaşte a avut loc miracolul, astfel încât sprijinindu-se de cârje a putut face primi paşi. El s-a întors să mulţumească binefăcătorului său, iar la mai puţin de o lună a intrat în biserică sprijinindu-se de un baston.

Credinţa învinge distanţa (septembrie 2000)

The Holy Trinity Cathedral as it looks at the present time.

Aproape toţi locuitorii din Mănăstirea Svir ştiu despre acest incident uimitor care a avut loc în viaţa unei familii din Rostov. Locuitorii din acest oraş făceau adesea pelerinaje la moaştele sfântului. De data aceasta doar doi locuitori au luat un avion să ajungă la moaşte pentru că se temeau de pierderea cuiva drag. În acel moment, persoana respectivă era într-o stare gravă, fiind supusă la o a treia operaţie, suferind de cancer pancreatic, medicii nu i-au dat nici o şansă. Cei care au făcut această călătorie erau soţia şi sora persoanei în cauză. Cu lacrimi şi rugăciune au îngenunchiat în faţa moaştelor Sfântului Alexandru, acest lucru a avut loc duminică dimineaţa devreme. Conform spuselor fiicei omului, care a rămas cu tatăl ei, de dimineaţă s-a simţit atât de bine că s-a ridicat din pat şi chiar a îndrăznit să urce la volan. El fiind plin de energie şi putere. Când soţia şi sora lui s-au întors de la Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir, au fost uimite de aspectul său sănătos.

Două săptămâni mai târziu s-au întors la mănăstire pentru a-şi arăta recunoştinţa. Tot ceea ce a fost descris a avut loc în luna septembrie a anului 2000. În vara anului 2001, femeile au revenit la mănăstire, de data aceasta însoţite de omul ce fusese bolnav. El a vrut să-i mulţumească personal Sfântului Alexandru pentru ajutor.

Interior of the Holy Trinity Cathedral, showing the progress of the restoration of the frescoes.

Vindecare de cancer

Aici este o mărturie cu privire la o vindecare de cancer, o boală care ucide nu numai fizic ci insuflă teamă şi disperare în sufletele oamenilor. Femeia bolnavă din acest caz nu a disperat, cerând ajutor de la Dumnezeu şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi la Sfântul Alexandru din Svir. Vă prezentăm scrisoarea ei:

"Eu, Nina Ivanovna Malinina (nu este numele ei real) născută în 1956, locuiesc în Sankt Petersburg, atest faptul că în noiembrie 1998 mi s-a descoperit cancer la sânul stâng (o biopsie fiind luată, a demonstrat prezenţa celulelor canceroase). Era necesar o operaţie imediat, am făcut aranjamentele la un specialist de la Institutul de Radiologie din oraşul Pesochno. Din cauza unor circumstanţe, medicul care trebuia să facă intervenţia chirurgicală a plecat la Moscova pentru o săptămână şi operaţia a fost amânată pentru 26 noiembrie 1998. În acest interval de timp am fost de trei ori la moaştele Sfântului Alexandru din Svir primind şi mir după slujbă în Biserica Sfintelor mucenice Vera, Nadezhda şi Lyubov şi mama lor Sofia. După slujba de la moaştele sfântului o bucurie şi linişte extraordinară era în sufletul meu. Sunt o enoriaşă a bisericii dedicată Icoanei Maicii Domnului " Potirul nesecat" unde oficiază preotul Ioan Mironov. Serviciile de acolo sunt foarte pline de har, dar slujbele la racla sfântului au fost extraordinare. Au fost mulţi preoţi de

la diferite biserici care s-au rugat Sfântului Alexandru din Svir şi Dumnezeu a arătat milă faţă de mine.

Am fost vindecată, din cauza neglijenţei mele nu am comunicat acest lucru la Mănăstirea Sfântului Alexandru în 1998, numai atunci când am aflat cât de important sunt aceste mărturi pentru cei ce se îndoiesc de autenticitatea moaştelor, cu pocăinţă şi recunoştinţă tardivă, scriu această scrisoare. Mă simt vinovată pentru tăcerea mea, Doamne ai milă de mine."

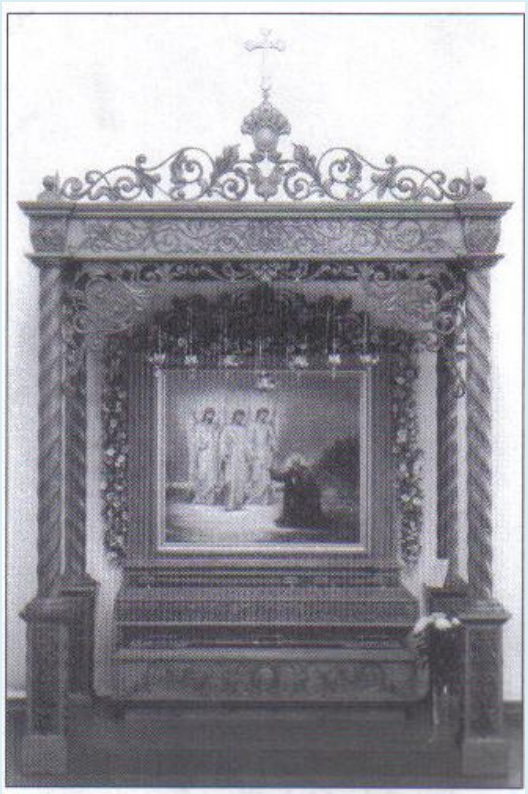

Newly installed reliquary of St. Alexander in the Transfiguration Cathedral.

Sfântul Alexandru din Svir - Viața

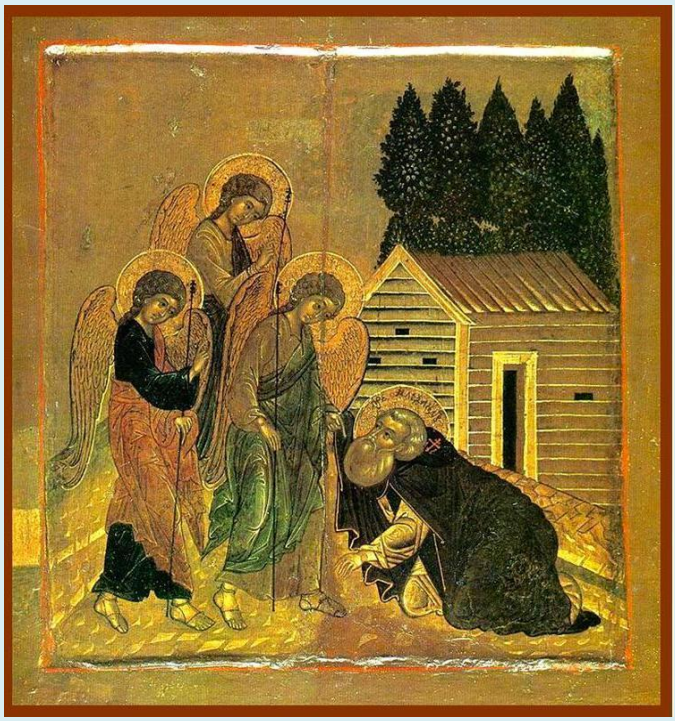

În 1508, la douăzeci și trei de ani după ce sfântul a venit în acest loc retras, Sfânta Treime s-a arătat Sfântului Alexandru. Într-o noapte se ruga în coliba lui. Dintr-o dată, a strălucit o lumină intensă, iar călugărul a văzut trei bărbați îmbrăcați în haine albe strălucitoare, apropiindu-se de el. Strălucitori cu cinste cerească, au strălucit într-o lumină pură mai mare decât a soarelui. Fiecare dintre Ei aveau câte un toiag în mâna Sa. Sfântului i s-a poruncit să construiască o biserică și o mănăstire. În istoria Bisericii Ortodoxe Ruse, această arătare este recunoscută ca unică.

***

Sfântul Alexandru din Svir s-a născut pe 15 iulie 1448, în ziua de prăznuire a profetului Amos, și a fost numit după el la Taina Botezului. Sfântul Alexandru a fost un far al monahismului în pădurile adânci din nordul Rusiei, trăind în asceză și primind harul Sfântului Duh.

Părinții săi, Ștefan și Vassa (Vasilica) au fost țărani din apropierea lacului Ladoga, mai exact în satul Mandera, pe malul râului Oyata, un afluent al râului Svira. Ei aveau fii și fiice care erau deja adulți și locuiau departe de părinții lor. Ștefan și Vassa au vrut să aibă încă un fiu. Pentru aceasta s-au rugat cu sârguință și au auzit un glas de sus: „Bucură-te, om bun și soție bună, veți aduce pe lume un fiu, prin a cărui naștere Dumnezeu va oferi mângâiere Bisericii Sale.”

Amos a crescut pentru a fi un copil special. El a fost întotdeauna ascultător și blând, a evitat jocurile, glumele și vorbirea necuviincioasă, a purtat haine sărăcăcioase și așa se slăbea pe sine cu postul, aceste lucruri au determinat neliniștea mamei sale. Cu trecerea anilor, el a întâlnit niște călugări de la Valaam care veniseră în Oyata ca să se aprovizioneze cu cele necesare, precum și pentru alte treburi mănăstirești.

În aceste timpuri, Valaam fusese deja cunoscută ca o mănăstire cu o viață strict ascetică și cu evlavie profundă. După ce a vorbit cu călugării, tânărul a fost fascinat de relatarea lor din viața schitului (cu doi sau trei călugări împreună), și viața retrasă a sihaștrilor. Știind că părinții aranjaseră o căsătorie pentru el, tânărul s-a dus în secret la Valaam, pe când avea nouăsprezece ani. În chip de călător, un înger al Domnului i s-a arătat, arătându-i calea spre insulă.

Amos a trăit timp de șapte ani la mănăstire ca un novice, ducând o viață austeră. El își petrecea zilele la lucru, iar nopțile în priveghere și rugăciune. Uneori, se ruga în pădure, cu pieptul dezgolit, acoperit de țânțari și insecte, până la cântecul de dimineață al păsărilor.

În anul 1474, Amos a primit tunderea în monahism cu numele Alexandru. După câțiva ani, părinții lui au aflat de la carelienii care soseau în Mandera unde a plecat fiul lor. Urmând exemplul fiului, părinții s-au dus, de asemenea la mănăstire, unde au fost tunși cu numele de Serghie și Varvara.

După moartea lor, Sfântul Alexandru, cu binecuvântarea egumenului mănăstirii, s-a stabilit pe o insulă pustie, unde a construit o chilie într-o crăpătură de stâncă și a continuat izbânda sa duhovnicească.

Faima ascetismului său s-a răspândit departe. Apoi, în 1485 Sfântul Alexandru a plecat de la Valaam și, din poruncă divină, a ales un loc în pădure pe malul unui lac frumos, care mai târziu a fost numit sfânt. Aici, călugărul și-a construit o colibă și a locuit în pustietate șapte ani, mâncând doar ce strângea din pădure (mai târziu, în acest loc, Lacul Sfânt, situat la 36 de vestre de viitorul oraș Olonets și 6 vestre de râul Svira, Sfântul Alexandru a întemeiat Mănăstirea Sfintei Treimi, și la 130 sajeni (adică 910 metri) departe de lacul Roscina, a construit o colibă pe locul viitoarei Mănăstiri Sfântul Alexandru din Svir).

În acest timp, sfântul a suferit dureri cumplite din cauza poftelor, gerului, bolii și ispitelor demonice. Dar Dumnezeu a susținut continuu puterea spirituală și fizică a celui drept.

Odată, când suferea din cauza neputinței îngrozitoare, el nu numai că nu a reușit să se ridice de la pământ, dar era incapabil de a-și ridica chiar și capul. El doar a stat acolo cântând psalmi. Apoi un om minunat a apărut lângă el, punându-și mâna pe rana sfântului, a făcut semnul Sfintei Cruci peste sfânt și l-a vindecat.

În 1493 în timp ce vâna un cerb, pe proprietatea vecină, Andrei Zavalișin a venit din întâmplare la coliba sfântului. Andrei a vorbit cu el despre o lumină pe care o văzuse în acel loc, și l-a rugat pe călugăr să-i spună despre viața lui. Din acel moment, Andrei a început să-l viziteze pe Sfântul Alexandru adeseori, și în cele din urmă, prin îndrumarea călugărului, a mers la Valaam, unde a fost tuns în monahism cu numele de Adrian. Mai târziu, el a fondat Mănăstirea Ondrusov, ducând o viață sfântă (este sărbătorit pe 26 august și 17 mai).

Andrei Zavalișin nu a fost în stare să păstreze tăcerea cu privire la ascet, în ciuda promisiunii pe care a făcut-o. Veștile despre cuvios au început să se răspândească pe scară largă, iar călugării au început să se adune în jurul lui. Prin urmare, Sfântul Alexandru s-a retras de la frați și a construit el însuși un spațiu de locuit la aproximativ un kilomentru de mănăstire. Acolo s-a luptat cu multe ispite. Diavolii au luat înfățișări înfiorătoare, sâsâiau precum șerpii, îndemnându-l să fugă. Cu toate acestea, rugăciunea sfântului a pârjolit și împrăștiat diavolii ca o flacără de foc.

În 1508, la douăzeci și trei de ani după ce sfântul a venit în acest loc retras, Sfânta Treime s-a arătat Sfântului Alexandru. Într-o noapte se ruga în coliba lui. Dintr-o dată, a strălucit o lumină intensă, iar călugărul a văzut trei bărbați îmbrăcați în haine albe strălucitoare, apropiindu-se de el. Strălucitori cu cinste cerească, au strălucit într-o lumină pură mai mare decât a soarelui. Fiecare dintre Ei aveau câte un toiag în mână.

Călugărul s-a înspăimântat, și venindu-și în fire, s-a aplecat la pământ. Luându-l de mână, au zis: „Ai încredere, binecuvântatule, nu te teme!”. Sfântului i s-a poruncit să construiască o biserică și o mănăstire. Sfântul a căzut în genunchi, spunând că nu este vrednic, dar Domnul l-a ridicat și i-a poruncit să îndeplinească porunca. Sfântul Alexandru a întrebat în numele cui ar trebui să fie închinată. Domnul a spus: „Preaiubitule, după cum vezi, Cei care vorbesc cu tine sunt Trei Persoane, deci astfel, construiește biserica în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, Treimea ce de o ființă. Te las cu pace, și pacea Mea o dau ție.” Și imediat Sfântul Alexandru a văzut pe Domnul că a întins aripile, mergând de pe pământ, și a devenit invizibil.

În istoria Bisericii Ortodoxe Ruse, această arătare este recunoscută ca unică. După această viziune, călugărul a început să se gândească unde să construiască biserica. Odată, în timp ce se ruga la Dumnezeu, a auzit un glas de sus. Privind spre cer, a văzut un înger al Domnului cu mantie și camilafcă, așa cum văzuse Sfântul Pahomie (15 mai).

Mănăstirea s-a întemeiat, s-a zidit şi biserică din piatră, dar Sfântul Alexandru, chiar dacă a primit darul preoţiei, a rămas să facă ascultări la fel ca şi ceilalţi vieţuitori, cu smerenie şi cu dragoste faţă de toţi. După ce a dus o viaţă de răbdare şi înfrânare, de război împotriva slăbiciunii trupului (pielea ajunsese să-i fie atât de aspră încât dacă era lovit cu pietre nu simţea nici o durere), la 30 august 1533, Sfântul Alexandru a plecat în Împărăţia Sfintei Treimi, pe care a cinstit-o şi a iubit-o cu întreaga fiinţă.

Atât în vremea în care a trăit, cât şi după adormire, trupul şi moaştele lui au fost şi sunt făcătoare de minuni.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Sfântul Alexandru din Svir – Sfinte moaşte

Sfântul Alexandru din Svir, prăznuit pe 30 august, numit şi proorocul Sfintei Treimi, este unul din marii cuvioşi, cinstit şi vestit în întreaga Rusie pentru viaţa sa şi minunile pe care le-a săvârşit şi le săvârşeşte până în zilele noastre.

Pe locul unde Însuşi Dumnezeu i s-a arătat, pe malul lacului Roscinsk, în apropierea râului Svir, s-a ridicat mai târziu Mănăstirea Sfânta Treime, care acum este cunoscută ca Lavra Sfântului Alexandru Svirski.

Cea mai mare minune sunt însă sfintele sale moaşte, căci Dumnezeu a proslăvit trupul lui şi după trecerea din lumea aceasta, spre îndreptarea şi folosul nostru.

Trupul cuviosului este întreg şi neschimbat nici măcar la culoare; deşi sfântul a plecat din viaţa aceasta acum aproape 500 de ani, el pare că doarme! Faţa s-a păstrat foarte bine, iar părţile care putrezesc la omul obişnuit în primul rând ţesuturile moi ale buzelor, nasului şi urechilor sunt neatinse. La mâna dreaptă deschisă cu palma în sus se văd clar şi firesc, ca la orice om viu, liniile palmei; s-au conservat mâinile muncite greu, cu buricele degetelor bătucite şi unghii întregi! Piciorul întreg şi nestafidit, de culoare gălbui maronie. Moaştele izvorăsc mir din abundenţă.

Este singurul Sfânt al Noului Testament căruia Sfânta Treime i S-a arătat în chipul celor trei Îngeri cu sceptru în mână, pe la anul 1506, poruncindu-i să construiască o biserică în numele Său. A trecut la cele veşnice la 30 august 1533 la vârsta de 85 ani.

Sfântul Alexandru din Svir a vieţuit între anii 1448-1533, în Rusia, fiind singurul sfânt cunoscut care s-a învrednicit a vedea Sfânta Treime, precum odinioară dreptul Avraam. În viaţa sfântului s-a întrupat cuvântul Mântuitorului, care zice: "Fericiţi sunt cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu."

Sfântul Alexandru din Svir este numit "proorocul Sfintei Treimi", ca unul ce s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime, asemenea lui Avraam, prin arătarea a trei îngeri.

Prima aflare a Sfintelor sale moaşte a avut loc în anul 1641, în dată de 17 / 30 aprilie, în Săptămâna Floriilor, când un fulger a căzut pe pământ, în apropierea mormântului sfântului. În acea zonă se lucra la o nouă biserică. Muncitorii au descoperit un mormânt necunoscut. Sfintele moaşte au fost păstrate în biserica până în anul 1918, când comuniştii au profanat locul şi au distrus toate cele din interior.Trupul sfântului s-a pierdut în negura vremii, mănăstirea fiind transformată în spital de psihiatrie.

Cea de-a doua aflare a Sfintelor moaşte a avut loc abia în anul 1997, când Mănăstirea Sfântului Alexandru de Svir a fost redeschisă. După mai bine de un an de căutări, Sfintele moaşte au fost găsite în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină. Aduse cu mare cinste în mănăstire, moaştele Sfântului Alexandru se află astăzi în biserica zidită de el însuşi. Moaştele sfântului izvorăsc mir din abundenţă.

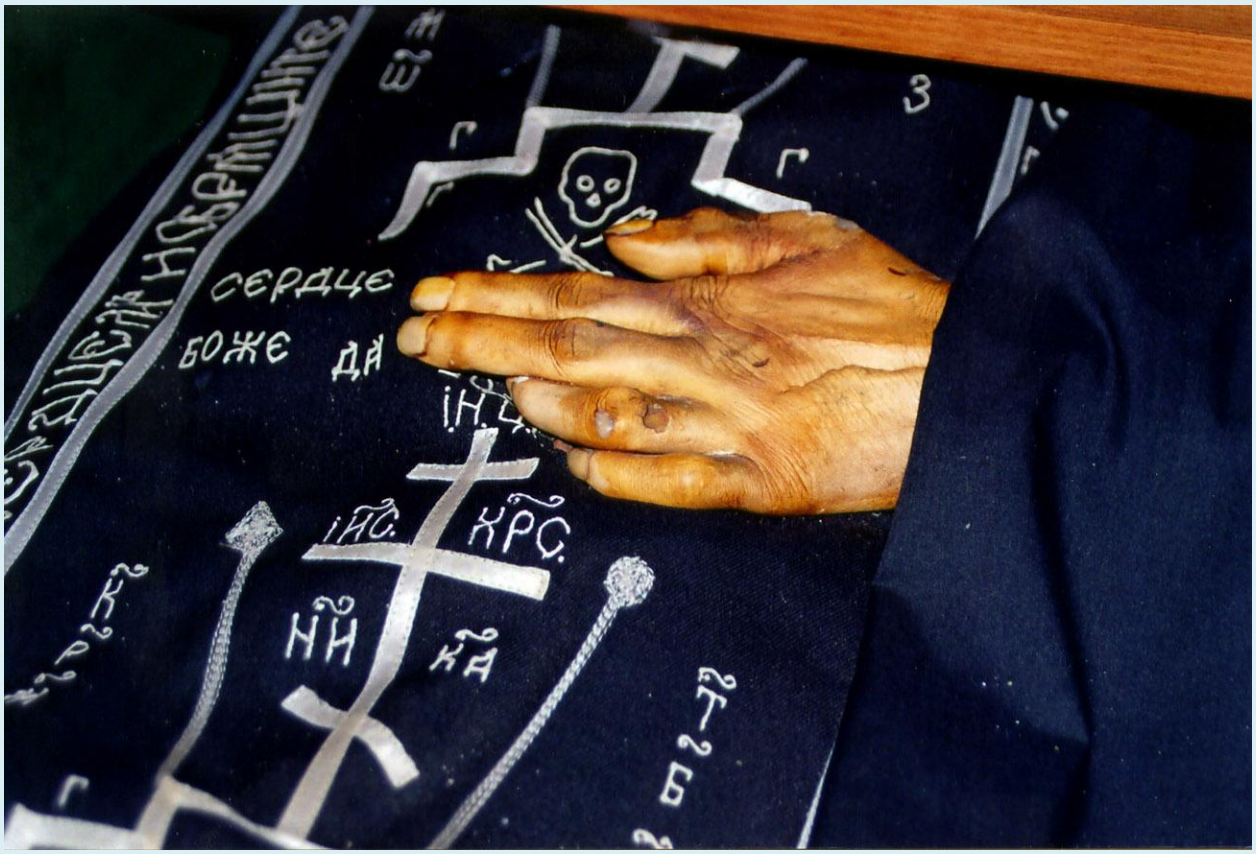
сердце
боже да
ІНС. ХРС.
НН КА

ІНС. ХРС.

Video cu imagini din biserica care adăposteşte moaştele Sfântului Alexandru din Svir :
http://www.youtube.com/watch?v=BTpJYFIt7bM&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=Knuc2m3y71o
http://www.youtube.com/watch?v=XzN_5kuL_W8&feature=player_embedded

Moaștele Sfântului Alexandru din Svir dupa 500 de ani sunt ca vii:
https://www.youtube.com/watch?v=jO4vuVfHrJA

Mănăstirea Sfântul Alexandru de Svir, Rusia:
http://www.youtube.com/watch?v=X-SKiqB0h3c

Descoperirea moaștelor Sfântului Alexandru din Svir

Pe data de 17 aprilie 1641, în timpul restaurării Bisericii Schimbării la Față, au fost descoperite Sfintele moaște întregi și nestricate ale Sfântului Alexandru din Svir, și s-au stabilit ca zile de sărbătoare în Biserica Universală: 30 august, ziua adormirii și 17 aprilie, ziua descoperirii Sfintelor sale moaște (și ziua canonizării sfântului).

***

Descoperirea Sfintelor moaște ale Sfântului Alexandru din Svir este prăznuită pe 17 aprilie.

Sfântul Alexandru s-a mutat la Domnul pe 30 august 1533, la vârsta de 85 de ani. Sfântul Alexandru a fost prea mărit prin minuni nemaipomenite încă din timpul vieții sale, dar și după moartea sa.

În 1545, ucenicul și succesorul său, egumenul Irodion a consemnat cele mai importante date din viața sfântului. În 1547, a început sărbătorirea locală a sfântului, și o slujbă a fost alcătuită.

Pe data de 17 aprilie 1641, în timpul restaurării Bisericii Schimbării la Față, au fost descoperite Sfintele moaște întregi și nestricate ale Sfântului Alexandru din Svir, și s-au stabilit ca zile sărbătoare în Biserica Universală: 30 august, ziua adormirii și 17 aprilie, ziua descoperirii Sfintelor sale moaște (și ziua canonizării sfântului).

Moaștele nestricate ale Sfântului Alexandru au fost luate de la Mănăstirea Svir de către bolșevici la 20 decembrie 1918 după mai multe încercări nereușite de a le confisca. Aceștia au dus o campanie josnică de lichidare a moaștelor sfinților, campanie care a continuat în perioada 1919-1922. Multe moaște ale sfinților din Rusia au fost furate și supuse „examinării științifice" sau expuse în muzee antireligioase. Unele au fost complet distruse.

Sperând că vor dovedi că moaștele erau false, sovieticii au efectuat mai multe teste. Totuși, testele doar confirmau că moaștele erau autentice. În cele din urmă, Sfintele moaște au fost trimise la Academia Militară din Petrograd. Acolo au rămas pentru aproape optzeci de ani.

O a doua descoperire a moaștelor Sfântului Alexandru a avut loc în decembrie 1997. Sfintele moaște au fost găsite nestricate, așa cum erau când au fost confiscate. Înfățișarea sfântului se potrivea descrierii consemnate în anul 1641.

Odată ce s-a stabilit că acestea erau de fapt moaștele Sfântului Alexandru, mitropolitul Vladimir de Sankt Petersburg, a dat binecuvântare ca acestea să fie duse la Biserica Sfintei mucenițe Sofia și ficele sale: Pistis, Elpis si Agapis (17 septembrie) pentru patru luni, înainte de a reveni la Mănăstirea Svir.

În timp ce oamenii cinsteau moaștele Sfântului Alexandru, au observat că din Sfintele moaște curgea un mir înmiresmat.

Sfintele moaște au fost duse Mănăstirea Sfântul Alexandru din Svir în noiembrie 1998, înaintea cărora continuă să aibă loc vindecări miraculoase.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Sfântul Alexandru din Svir - Minuni

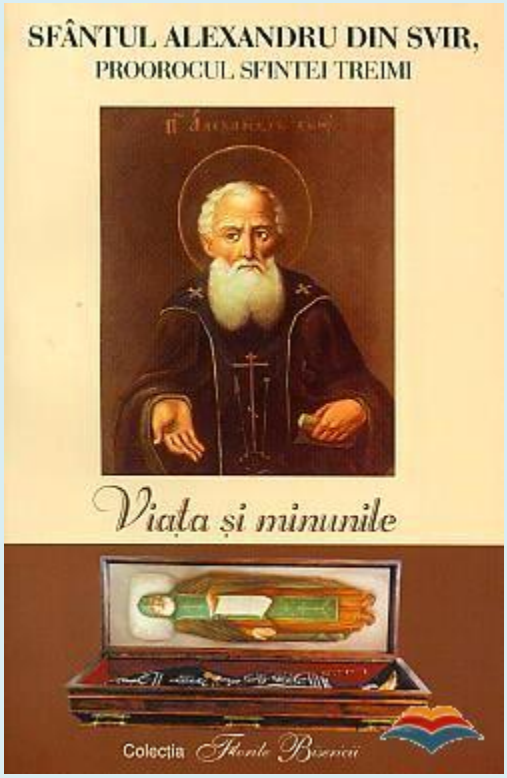

Minunea cu femeia paralizată

Aproape de Mănăstirea cuviosului, în satul Ceaguniţa locuia o femeie ce se numea Tatiana. Aceasta se îmbolnăvise grav şi îi paralizaseră toate membrele; de doi ani suferea cumplit din pricina acestei boli şi de multe ori leşinase astfel încât nu mai nădăjduia să rămână printre cei vii.

Într-o zi bolnava a fost cuprinsă de un somn uşor şi imediat a văzut înaintea ei un monah impunător, plin de sfinţenie şi cu păr cărunt, care i-a spus: „Dacă voieşti să fii sănătoasă, du-te la Mănăstirea Preasfintei Treimi în ziua praznicului Pogorârii Sfântului Duh şi aşează-te la mormântul Sfântului Alexandru şi Dumnezeu îţi va dărui vindecare de boala aceasta".

Ea i-a răspuns: „Doamne, chiar dacă voiesc, tot nu pot ajunge din pricina acestei grele suferinţe".

Atunci el i-a spus: „îndrăzneşte, fiică, şi ridică-te şi mergi, căci vei dobândi vindecare".

După aceea s-a făcut nevăzut. Femeia, venindu-şi în fire, s-a umplut de frică şi de bucurie şi, simţind în ea o oarecare putere, a înţeles că a dobândit vindecare. Şi, ridicându-se din pat, fără să mai simtă boala, l-a chemat pe soţul ei şi i-a povestit despre slăvita minune: cum a dobândit vindecare datorită stareţului impunător şi plin de sfinţenie care a venit la ea.

Şi, dându-şi seama că cel ce i se arătase fusese cuviosul Părinte Alexandru, care pretutindeni se arăta grabnic ajutător către cei ce-l chemau, s-au bucurat şi au adus mare mulţumire lui Dumnezeu și cuviosului Părinte Alexandru.

Apoi, venind la Mănăstirea Preasfintei Treimi, săvârșind un maslu de mulțumire, au sărutat cu cinste racla cuviosului și au povestit tuturor despre slăvita minune, bucurându-se și slăvind pe Dumnezeu.

(Sfântul Alexandru din Svir, proorocul Sfintei Treimi, Ed. Egumenița, 2009, p. 107)

Minunea cu bărbatul care a cerut naștere de fii

Un anume Iacov, care locuia într-un oraş finlandez şi se distingea printr-o fire cucernică şi milostivă, nu avea copii (deoarece soţia lui nu născuse niciodată) şi, de aceea, se ruga neîncetat Domnului Dumnezeu să-i dăruiască un prunc de parte bărbătească pentru a moşteni întreaga lui avuţie. Auzind multe despre slăvitele şi nespusele minuni săvârşite la mormântul cuviosului Părinte Alexandru, s-a gândit în sinea lui, zicând astfel: „Voi merge şi eu să mă închin înaintea sfântului şi minunatului său mormânt”. Era încredinţat că Dumnezeu, pentru rugăciunile plăcutului Său, îl va ajuta să dobândească cele dorite. Şi astfel, luându-şi toate cele necesare, a pornit pe drumul către Mănăstirea Preasfîntei Treimi.

Sosind la Mănăstirea Preasfintei Treimi, a căzut la mormântul cuviosului şi cu lacrimi s-a rugat lui, zicând: „Miluieşte-mă, o, cuvioase Părinte, robule cel ales al lui Hristos, Dumnezeului nostru, căci ştiu că ai dobândit har înaintea Lui şi toate câte le voieşti poţi să le ceri de la El şi nici un om care vine la tine nu pleacă ruşinat. Fă acum şi pentru mine o rugăciune să-mi dăruiască rod din pântecele neroditor al soţiei mele”.

După aceea a sărutat cu cinste, cu frică şi cu evlavie icoana cuviosului, care se afla la mormântul lui. Şi imediat s-a convins în sinea lui de ajutorul neîndoielnic al Sfântului, deoarece inima lui s-a umplut de credinţa şi de nădejdea că cererea lui nu a fost făcută în zadar şi, săvârşind un maslu, s-a întors cu bucurie la casa sa.

După un an a venit iarăşi la Mănăstire împreună cu soţia sa, ducând în braţe un băieţel şi spunându-le tuturor că acel prunc i l-a dăruit Dumnezeu pentru rugăciunile cuviosului Părinte Alexandru, făcătorului de minuni.

După ce au săvârşit un maslu de mulţumire şi au rânduit pentru obşte un mare ospăţ şi au făcut milostenie, s-au întors cu bucurie la casa lor, dând slavă şi mulţumind lui Dumnezeu şi plăcutului Său, cuviosului Părinte Alexandru.

(Sfântul Alexandru din Svir, proorocul Sfintei Treimi, Editura Egumenița, 2009, p. 110)

Minunea cu un ostaș

În luna august a anului 1673 a venit la Mănăstirea Preasfintei Treimi şi a cuviosului Părinte Alexandru un ostaş împărătesc - Mochie Levov, locuitor al oraşului Gorodeţk, care a povestit în mănăstire următorul lucru: „Când eram în serviciul militar, în regimentul nobilului Vasilie Borisovici Şeremetiev, şi luptam împotriva necredincioşilor tătari din Crimeea, ni s-a întâmplat să ajungem lângă oraşul Konotop, unde, pe neaşteptate, necredincioşii tătari au năvălit asupra noastră şi ne-au luat în robie şi ne-au dus în ţara lor; acolo treisprezece oameni am fost daţi în grija unui tătar, Murza, la care am rămas în robie timp de treizeci de ani; ziua munceam la cele mai grele munci, iar noaptea stăteam în temniţă, în lanţuri de fier.

Într-o noapte, şezând în temniţă, am plâns mult, rugându-ne Domnului Dumnezeu şi Preacuratei Lui Maici şi chemându-i în ajutor pe toţi sfinţii. Şi, iată, la un moment dat ne-a cuprins mare frică şi nedumerire, căci am văzut în temniţă o lumină mare, care strălucea peste noi.

Când ne-am venit în fire, am văzut un bărbat cu păr cărunt şi plăcut la înfăţişare venind către noi şi am auzit un glas care ne-a spus de sus: «O, oamenilor! Chemaţi-l în ajutor pe cuviosul Alexandru din Svir, căci el vă va izbăvi de aceste nenorociri!».

Şi, imediat, cel ce ni se arătase, s-a făcut nevăzut şi lumina a dispărut. Iar noi am făcut făgăduinţe către cuviosul Alexandru din Svir.

La două zile după aceea au venit nişte negustori greci şi ne-au răscumpărat de la acel Murza, iar apoi ne-au dus în Ţarigrad, de unde am plecat şi am ajuns cu bine în cetatea cea păzită de Dumnezeu, Moscova.

De acolo toţi ne-am împrăştiat pe la casele noastre, pentru rugăciunile marelui făcător de minuni, ale cuviosului Părinte Alexandru”.

(Sfântul Alexandru din Svir, proorocul Sfintei Treimi, Ed. Egumenița, 2009, p. 144)

Sfântul Alexandru din Svir vindecă o fetiţă bolnavă

Oricine ştie că nu există durere mai mare pentru o mamă ca boala copilului ei, iar dacă acea boală este incurabilă, atunci durerea mamei este de zece ori mai mare. Cu o astfel de povară grea a intrat în biserică o femeie tânără, ţinând în braţe o fetiţă de cinci ani. Fetiţa era o fiinţă mică, slăbuţă, care la prima vedere nu părea să aibă vârsta de cinci ani. Avea chipul trist, iar mânuţele îi atârnau fără vlagă de-a lungul trupului. Se părea că şi picioruşele fetiţei erau la fel - copilaşul nu putea să meargă. Din discuţia cu mama reieşea că fetiţei de la naştere îi fusese vătămat sistemul nervos central.

Mama fetiţei, apropiindu-se de racla cuviosului Alexandru, cu ajutorul fratelui care stătea la raclă, a pus fetiţa pe suprafaţa geamului ce acoperea moaştele. Un timp copilaşul a rămas aşa în poziţie culcată.

Apoi, mama, luând fetiţa de pe raclă, a aşezat-o pe podea şi s-a închinat şi ea la moaştele sfântului. Cât timp s-a rugat, nu a observat că fetiţa ei a dispărut. Ea se ridicase în picioruşe care dintr-o dată i se înzdrăveniseră, şi mergea, nefiind ţinută de nimeni.

În biserică domnea liniştea, iar oamenii se dădeau la o parte când se apropia fetiţa de ei, făcând un culoar larg pentru ea şi pentru mama ei care, alergând înaintea fetiţei, îşi întindea mâinile către ea pentru ca la un moment dat să o prindă pe fiinţa ei cea dragă. Astfel au ajuns până la ieşirea din biserică şi acolo mama şi-a luat copilaşul în braţe, s-a îndreptat şi toţi au văzut pe chipul ei udat de lacrimi ceea ce simţea ea în acel moment: bucurie, recunoştinţă, buimăceală, frică şi îndoială: „dar dacă dintr-o dată nu va mai putea să meargă?”. După un an am aflat că Verocika (aşa se numea cea vindecată) nu numai că merge, dar şi aleargă.

(Sfântul Alexandru din Svir, Proorocul Sfintei Treimi, Editura Egumenița, 2009, p. 156)

Cuviosul Alexandru din Svir şi sarcina mult dorită

„În anul 1998 în biserica Sfintelor muceniţe Credinţa, Nădejdea şi Dragostea şi a mamei lor, Sofia, se aflau moaştele cuviosului Alexandru din Svir.

Împreună cu fiica mea Elena ne-am închinat la moaştele Sfântului cu una şi aceeaşi rugăminte ca Dumnezeu să-i dăruiască acesteia un prunc. Fiica mea s-a căsătorit devreme - la 18 ani. Acum are 38 ani. Toţi anii căsătoriei au fost ani de aşteptare zadarnică a pruncului. Şi, iată, minunea s-a săvârşit: în septembrie fiica mea s-a închinat la moaşte, iar în octombrie, după cum a reieşit mai târziu, a rămas însărcinată. La termenul rânduit i s-a născut o fetiță minunată. Această minune, dăruită de Dumnezeu pentru rugăciunile săvârşite la moaştele cuviosului, s-a întâmplat după 19 ani de aşteptare.

Grija cuviosului Alexandru ni s-a arătat şi pentru naşterea cu bine a acestui prunc, de care nu ne putem aminti fară înduioşare şi fără sentimentul recunoştinţei. Minunea constă în faptul că existenţa pruncului în pântecele mamei a fost tăinuită faţă de toată lumea, chiar şi mama însăşi a aflat despre sarcina ei abia cu zece zile înainte de naştere. De câţiva ani ea se afla sub supravegherea endocrinologului. În perioada sarcinii, adresându-se medicului, Elena i-a spus că pântecele ei se tot măreşte.

De fapt, cuviosul Alexandru din Svir a ascuns acest prunc până la naştere. Eu îi mulţumesc în fiecare zi cuviosului Alexandru pentru naşterea micuţei Maria. Căci el L-a rugat pe Dumnezeu, iar Dumnezeu ne-a dăruit această bucurie, această minune adevărată”.

(Sfântul Alexandru din Svir, proorocul Sfintei Treimi, Ed. Egumenița, 2009, p. 163)

Sfântul Alexandru de Svir - Avraam al Noului Testament

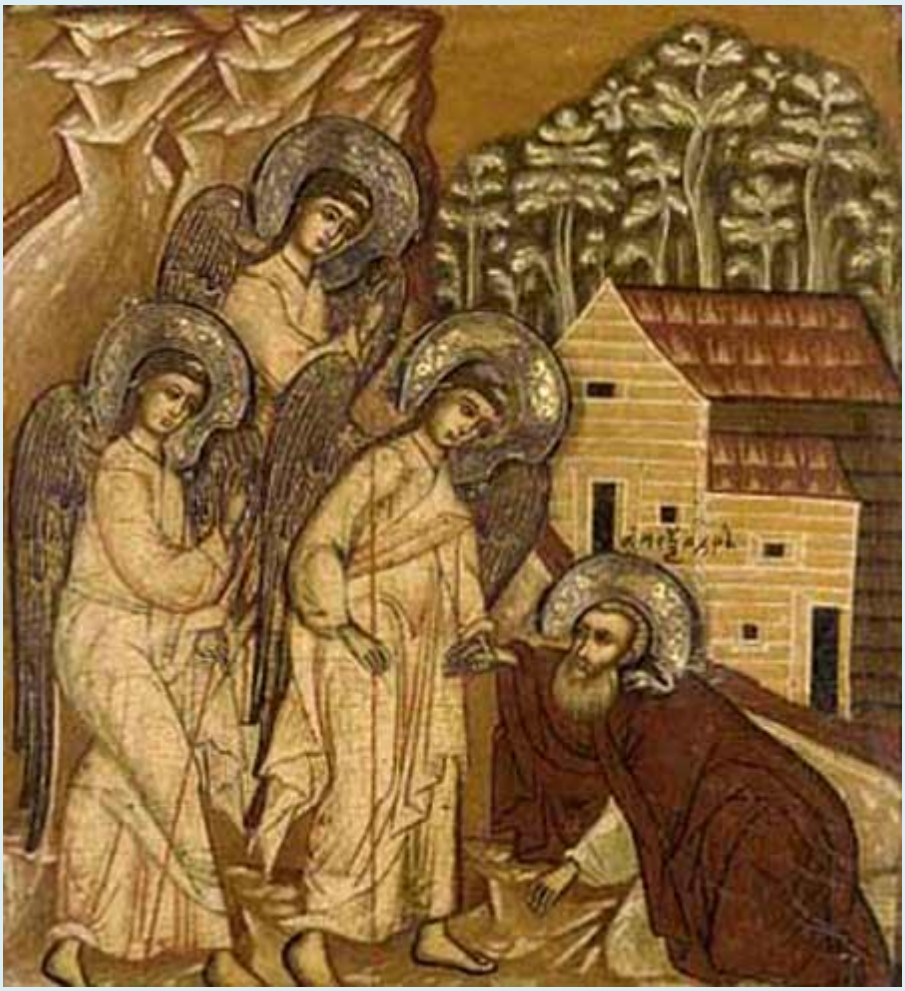

Sfântul Alexandru din Svir a vieţuit între anii 1448 - 1533, în Rusia, fiind singurul sfânt cunoscut care s-a învrednicit a vedea Sfânta Treime, precum odinioară Dreptul Avraam. În viaţa Sfântului s-a întrupat cuvântul Mântuitorului, care zice: "Fericiţi sunt cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu."

Pământul rusesc a născut mari sfinţi Bisericii lui Hristos, mari închinători ai Sfintei Treimi. Astfel, dintre cei cu au primit supranume, datorită evlaviei şi râvnei lor, îi amintim pe următorii:

- ✓ *Sfântul Serghie de Radonej este numit "teologul Sfintei Treimi",*
- ✓ *Sfântul Andrei Rubliov este numit "zugravul Sfintei Treimi",*
- ✓ *Sfântul Pavel Florenski este numit "mărturisitorul Sfintei Treimi" prin mucenicie, iar*

- ✓ *Sfântul Alexandru din Svir este numit "proorocul Sfintei Treimi", ca unul ce s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime, asemenea lui Avraam, prin arătarea a trei îngeri.*

În anul 1904, Sfântul Ioan de Kronstadt scria în "Jurnalul" său: "De două ori, în întreaga istorie a omenirii, s-a arătat Dumnezeu în Treime înaintea ochilor omului, prima oară Sfântului Avraam, la Stejarul din Mamvri, arătând marea milă a lui Dumnezeu faţă de neamul omenesc, iar a doua oară, pe pământ rusesc, Sfântului Preacuvios Alexandru de Svir."

Cei trei Sfinţi Îngeri i s-au arătat sfântului pe la anul 1506, pe malul lacului Roscinsk, în apropierea râului Svir, ei poruncindu-i să construiască o biserică în cinstea Sfintei Treimi. Aici s-a ridicat mai târziu Mănăstirea Sfânta Treime, care acum este cunoscută sub numele de Lavra Sfântului Alexandru de Svir - Svirski.

Sfântul Alexandru de Svir - un "Avraam" al Noului Testament

Alexandru s-a născut în data de 15 iunie 1448, în părţile Novgorodului, într-o familie de creştini evlavioşi. El a fost cel de-al treilea copil al lui Ştefan şi al Vassai. La Botez, sfântul a primit numele de Amos. Părinţii săi au dorit ca el să se căsătorească, însă altă era calea cea sădită deja în inima lui. La numai 19 ani,

tânărul Amos pleca spre Mănăstirea Valaam, măreaţa lavră rusească de pe Lacul Lagoda.

Trecând peste râul Svir, pe malul lacului Roscinsk, sfântul a auzit un glas tainic ce l-a îndemnat a ridica acolo o mănăstire. Îngerul său păzitor l-a însoţit însă mai departe, spre Mănăstirea Valaam. În această mănăstire, tânărul a petrecut ca frate vreme de şapte ani, abia apoi el fiind tuns în monahism, sub numele de Alexandru, la vârsta de 26 de ani.

Tatăl său, căutându-l prin multe locuri, l-a găsit în cele din urmă pe insulele de la Valaam. Ca urmare a întâlnirii cu fiul său, monahul Alexandru, tatăl său a intrat şi el în mănăstire, precum şi mama sfântului. Tatăl se va numi Serghie, iar mama se va numi Varvara.

Zece ani s-a nevoit sfântul lucrând tăcerea pe insula numită "Insula Sfântă". Pe această insulă se mai păstrează încă şi astăzi peştera cea strâmtă în care acesta s-a nevoit, însemnată cu o frumoasă cruce de lemn.

Odată, în vremea rugăciunii, Sfântul Alexandru de Svir, a auzit un glas dumnezeiesc, care i-a zis: "Alexandru, ieşi din acest loc şi mergi pe locul arătat odinioară ţie şi acolo te vei mântui." Ieşind din peşteră, sfântul merse până pe malul lacului mai sus amintit.

În anul 1485, sfântul s-a aşezat pe malul râului Svir, de la care şi-a luat şi numele. Vreme de mai bine de şapte săptămâni, sfântul s-a nevoit în cunoaşterea voii lui Dumnezeu, hrănindu-se numai cu ierburile ce creşteau prin zonă.

Mai bine de opt ani, sfântul a fost ascuns tuturor. Astfel, abia în anul 1493, sfântul a fost găsit, din rânduiala lui Dumnezeu, de către un vânător aflat la vânătoare de reni. Un singur om a fost nevoie să îl întâlnească pe sfânt, ca mai apoi toată lumea să alerge la el, pentru rugăciune şi binecuvântare.

Ani mulţi au trecut de când sfântul s-a stabilit în această pustie, până să afle voia lui Dumnezeu. Astfel, trecând mai bine de 23 de ani, Domnul a binevoit a I se arăta, în chipul a Trei Îngeri, precum şi odinioară, lui Avraam, la Stejarul lui Mamvri. Fiecare înger era lumină adâncă şi purta în mână un sceptru.

Îngerii au zis către sfânt, cuprins fiind de tremur: "Îndrăzneşte, fericite, nu-ţi fie frică. Preaiubitule, pentru că vezi în Trei Persoane pe Cel ce Vorbeşte cu tine,

înalţă o biserică în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treimea Sfântă. Iată, îţi las pacea Mea, pacea Mea ţi-o voi da ţie."

Pe locul minunatei descoperiri se înalţă astăzi o măreaţă mănăstire, închinată Sfintei Treimi, numită în tot locul "Lavra Sfântului Alexandru de Svir".

Sfântul Alexandru de Svir a trecut la Domnul în data de 30 august/12 septembrie 1533, fiind în vârstă de 85 de ani. După cum el însuşi a lăsat scris, trupul său a fost înmormântat în pustie, iar nu în mănăstirea ridicată de el.

Sfântul Alexandru de Svir - aflarea Sfintelor sale moaşte

Prima aflare a Sfintelor sale moaşte a avut loc în anul 1641, în data de 17/30 aprilie, în Săptămâna Floriilor, când un fulger a căzut pe pământ, în apropierea mormântului Sfântului. În acea zonă se lucra la o nouă biserică. Muncitorii au descoperit un mormânt necunoscut. Sfintele Moaşte au fost păstrate în biserică până în anul 1918, când comuniştii au profanat locul şi au distrus toate cele din interior.Trupul sfântului s-a pierdut în negura vremii, mănăstirea fiind transformată în spital de psihiatrie.

Cea de-a doua aflare a Sfintelor moaşte a avut loc abia în anul 1997, când Mănăstirea Sfântului Alexandru de Svir a fost redeschisă. După mai bine de un an de căutări, Sfintele Moaşte au fost găsite în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină. Aduse cu mare cinste în mănăstire, Moaştele Sfântului

Alexandru se află astăzi în biserica zidită de el însuşi. Moaştele sfântului izvorăsc mir din abundenţă.

"Iar noi, minunându-ne de această preaminunată arătare a Treimii în chip îngeresc, ţie îţi cântăm:
Bucură-te, slujitor tainic al Preasfintei şi Celei de o fiinţă Treimi;
Bucură-te, părtaş al strălucirii treimice, celei în chipul focului;
Bucură-te, închinător al Dumnezeirii Celei în Trei străluciri!"

(Icosul 7 din Acatistul Sfântului Alexandru din Svir)

"Plăcutule ales al lui Hristos şi făcătorule de minuni, cuvioase Părinte Alexandru, pe tine, cel ce ca o stea luminoasă a lui Dumnezeu lumea ai luminat şi vieţuirea ta cu virtutea şi cu mulţimea facerilor de minuni ai împodobit, cu dragoste în cântări duhovniceşti te lăudăm. Iar tu, îndrăzneală către Domnul având, cu rugăciunile tale de toate nenorocirile ne slobozeşte, ca să-ţi cântăm: Bucură-te, cuvioase Alexandru, făcătorule de minuni al Svirului!

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi! Amin."

(Troparul sfântului)

Pr. Cornel Dragoş - Sfântul Alexandru din Svir (Rusia) cu trupul neschimbat la culoare de aproape 500 de ani!

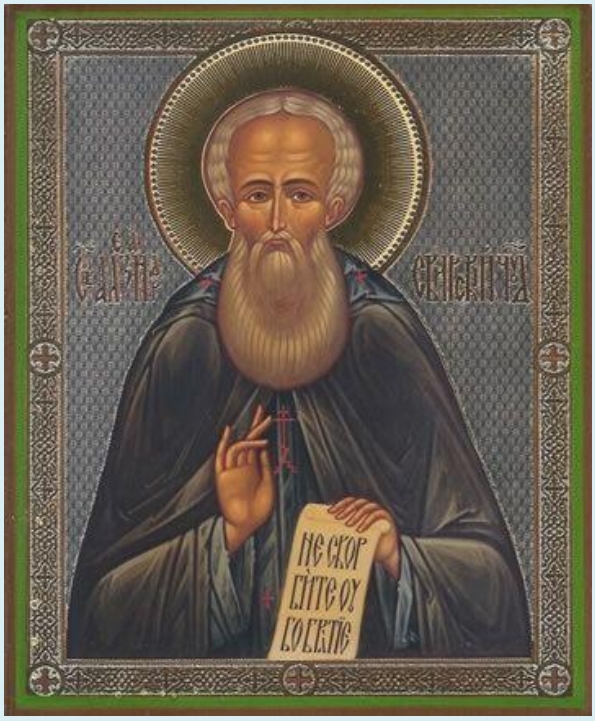

În 1998, în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină din Rusia au fost regăsite, după un an de la căutări, la insistenţele maicilor de la mănăstirea Pokrov-Tervencesk, moaştele unuia dintre dintre cei mai cinstiţi sfinţi ai Ortodoxiei ruse, Cuviosul Alexandru din Sivir.

Expertiza medicală a confirmat convingerea credincioşilor pravoslavici: preţioasa comoară a fost aflată după ce i se pierduse urma la 20 decembrie 1918, când comuniştii profanaseră mănăstirea unde vestitul făcător de minuni se odihnea.

Mărturisire cutremurătoare a sfinţeniei, căci trupul smeritului Alexandru a rămas întreg şi neschimbat nici măcar la culoare, părând că doarme, după aproape o jumătate de mileniu de la adormirea sa intru Domnul. Un caz rar, numai în aparenţă asemănător cu cel al franţuzoaicei Bernadette Soubirous, căreia însă apusenii i-au confecţionat măşti din ceară pentru chip şi pentru mâini.

“Mângâierea bisericilor”

Naşterea minunată a pruncului Amos din binecredincioşii părinţi Ştefan şi Vasilissa la 15 iunie 1448 (de ziua profetului omonim) în ţinutul Olovet a fost

rodul rugăciunilor şi postirilor îndelugate. În scurtă vreme, fiul primit în urma unei înştiinţări în vis ca "mângâiere a bisericilor" se va deosebi de ceilalţi copii de vârsta lui prin înţelepciune, râvnă în citirea Scripturilor, blândeţe şi cinste specială acordată cinului monahal. Aprins de dorul de Dumnezeu, a pornit spre mănăstirea Valaam, petrecând mulţi ani în rugăciune şi ascultare. După frământări îndelungi au intrat în viaţa călugărească şi născătorii săi după trup, primind numele de Serghie şi Varvara.

În 1484, în urma unei descoperiri primite în timpul rugăciunii din partea Maicii Vieţii, Cuviosul a luat binecuvântare de a se retrage în pustia din apropiere, unde s-a nevoit mulţi ani în taină. Cu timpul, au vieţuit în tăcere, sihăstreşte şi alţi nevoitori, atraşi de exemplul rugătorului Alexandru.

1507. În adâncul pustiei sfinţite de rugăciuni, Sfântul a văzut o lumină mai puternică decât a soarelui, cuprinzând trei bărbaţi în veşminte preafrumoase, albe, fiecare cu câte un toiag în mână: Dumnezeu Unul, întreit în Persoană, l-a cercetat pe curatul cu inima sihastru, întocmai cum odinioară îl cercetase în Legea Veche pe Patriarhul Avraam. Cu binecuvântarea Sfintei Treimi, a adunat obştea, a zidit biserică, întâi din lemn, mai apoi din piatră şi a întemeiat pe malul lacului Roscinsk, în apropierea râului Svir, mănăstirea cu hram treimic, cunoscută acum drept "Lavra Sfântului Alexandru din Svir".

Anticipându-şi apropiatul sfârşit, la 30 august 1533 (care este şi data de prăznuire), octogenarul Cuvios din Svir a plecat la cele cereşti, lăsându-i pe fraţi întristaţi de dorul părintelui lor. Dar minunile Sfântului nu au contenit nici după moarte.

Prima aflare a moaştelor

În seara de joi, 15 aprilie 1641, în săptămâna Floriilor, dar şi a doua zi, un fenomen uimitor s-a petrecut în lavra Sfântului: un fulger căzut pe pământ a continuat să strălucească fără întrerupere mult timp. Sâmbătă, 17 aprilie, s-a săpat temelia unei biserici din piatră pe mormântul Cuviosului, care să înlocuiască bisericuţa din lemn, stricată de trecerea vremii. În chip minunat, pământul rămăsese boltit deasupra sicriului, fără nici o susţinere! Cercetând coşciugul cu totul crăpat, părinţii au aflat cu bucurie întreg şi neatins de trecerea timpului trupul Sfântului Alexandru, izvor de bună mireasmă.

…După 80 de ani de la profanarea mănăstirii şi împuşcarea monahilor (Stareţul Evghenie şi alţi doi călugări) de către bolşevici, la 14 iulie 1997, Obştea Sfântului Alexandru Svirski a fost redeschisă oficial, parţial retrocedată Bisericii şi

restaurată, păstrând din nou binecuvântatele odoare întregi ale Sfântului ctitor, regăsite a doua oară în mod minunat, după decenii de înstrăinare. Iată cum Dumnezeu a proslăvit trupul unui mare nevoitor şi după trecerea din lumea suspinelor, spre îndreptarea şi folosul celor care, în acest veac tumultos, îşi amintesc atât de rar de minunatele dovezi ale descoperirilor divine.

Carmen Ciripoiu - Sfântul cu trupul neschimbat de 500 de ani: Alexandru din Svir

Povestea lui Alexandru Svirski, unul dintre marii cuvioși cinstit și vestit în întreaga lume pentru viața și minunile sale, a străbătut istoria și uimește și astăzi întreaga omenire. Deși a trecut la cele sfinte în urmă cu aproape 500 de ani, Sfântul Alexandru din Svir are trupul neputrezit și neschimbat la culoare. O altă dovadă a faptului că puterea Domnului nu cunoaște limite...

S-a rugat în pădure, acoperit de țânțari și de insecte

Alexandru a văzut lumina zilei la 15 iulie 1448, chiar în ziua de prăznuire a profetului Amos, acesta fiind motivul pentru care copilul a primit la botez numele acestuia. Nașterea sa a avut loc în chip cu totul minunat, întrucât părinții au fost anunțați în vis că vor avea un fiu care va fi „mângâiere a bisericilor”. Micuțul a fost un copil cu totul special: și-a ascultat părinții fără să crâcnească, a evitat vorbirea necuviincioasă, a purtat tot timpul haine sărăcăcioase și a ținut mereu post, spre neliniștea mamei sale, care era îngrijorată ca nu cumva să se îmbolnăvească.

Deși părinții și-au dorit ca fiul lor să-și întemeieze o familie și chiar au aranjat o căsătorie pentru el, viața lui Amos s-a schimbat radical în urma unei întâlniri cu niște călugări de la Valaam, o mănăstire cunoscută în acele vremuri ca având o viață strict ascetică. Fascinat de modul cum trăiau sihaștrii, tânărul s-a dus în secret în lăcașul sfânt, iar pe drum a avut parte de o experiență cu totul ieșită din comun: un înger al Domnului i s-a arătat, călăuzindu-i drumul spre insulă.

Uimit de frumusețea de la Valaam, Amos a rămas la mănăstire timp de șapte ani, perioadă în care ziua a lucrat, iar noaptea și-a dedicat-o rugăciunilor aprinse către Divinitate. Și nu puține au fost nopțile când acesta își ridica ochii la cer, până la cântatul cocoșilor, cu pieptul dezgolit, acoperit de insecte și de țânțari.

A locuit în pustietate șapte ani

Când părinții săi au aflat unde le-a plecat fiul mult iubit, n-au mai stat pe gânduri și s-au retras și ei la Valaam, unde au fost tunși cu numele de Serghie și Varvara. La rândul său, Amos a primit tunderea în monahism cu numele Alexandru.

După 11 ani de când a devenit călugăr, din poruncă divină, acesta a ales un loc în pădure unde și-a ridicat o colibă. A locuit în pustiu șapte ani pe malul unui lac care mai târziu a fost numit sfânt și, în toată această perioadă, s-a hrănit doar cu ce strângea din pădure. E greu de spus cât de chinuit a fost Sfântul în acest timp... Gerul l-a biciuit, diavolii nu i-au dat pace, sâsâind precum șerpii și îndemându-l să fugă, iar foamea l-a măcinat. Dar atunci când nu putea nici capul să-l ridice, Alexandru a cântat psalmi, iar rugăciunea sa adâncă și curată a împrăștiat tot răul.

Arătarea Sfintei Treimi, unică în istoria Bisericii ruse

La 23 de ani de când Sfântul a venit în acel loc retras, într-o noapte când înălța rugăciuni în coliba sa, Alexandru a văzut strălucind o lumină intensă, mai pură decât cea a soarelui, iar trei bărbați îmbrăcați în haine albe, strălucitoare, fiecare având câte un toiag în mână, s-au apropiat de el. Sfânta Treime... Aceștia l-au luat de mână și i-au transmis cuvântul Domnului: „Ai încredere, binecuvântatule, nu te teme! Îndrăznește, fericite, nu-ți fie frică. Preaiubitule, pentru că vezi în Trei Persoane pe Cel ce Vorbește cu tine, înalță o biserică în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Treimea Sfântă. Iată îți las pacea Mea, pacea Mea ți-o voi da ţie”.

Așa a fost zidită o măreață mănăstire închinată Sfintei Treimi, la început din lemn, apoi din piatră, care a primit numele de Lavra Sfântului Alexandru din Svir.

Chiar dacă a primit darul preoţiei, Alexandru a rămas același om simplu, care a preferat să facă ascultări la fel ca şi ceilalți slujitori ai Domnului, cu smerenie şi cu dragoste.

După ce a dus o viaţă de răbdare şi de înfrânare, de război împotriva slăbiciunii trupului (se spune că pielea ajunsese să-i fie atât de aspră, încât, dacă era lovit cu pietre, nu simţea nici o durere), la 30 august 1533, la vârsta de 85 de ani, Sfântul Alexandru a plecat în Împărăţia Sfintei Treimi. Cea pe care a cinstit-o şi a iubit-o cu întreaga fiinţă. Ultima sa dorință a fost ca trupul să-i fie târât în pădure și îngropat în mușchi, dar monahii l-au îngropat aproape de mănăstirea pe care a iubit-o atât de mult…

Sfântul Alexandru este sărbătorit la 30 august (ziua adormirii) şi 17 aprilie (ziua canonizării şi cea a descoperirii Sfintelor sale moaşte)

Sfântul Alexandru din Svir a format și a ridicat o mulțime de ucenici, așa cum Maica Domnului i-a promis: Sfinții cuvioși Ignatie din Ostrov, Leonid din Ostrov, Corneliu din Ostrov, Dionisie din Ostrov, Atanasie din Ostrov, Teodor din Ostrov și Terapont din Ostrov

Aflarea moaştelor sale, cea mai mare minune

În seara zilei de 15 aprilie 1641, în Săptămâna Floriilor, un fenomen cu totul incredibil s-a petrecut în mănăstire: un fulger neobișnuit a căzut pe pământ și nu s-a stins, continuând să strălucească. Peste două zile de la acest eveniment, muncitorii care au săpat pentru temelia unei noi biserici au găsit mormântul cuviosului. În chip minunat, pământul nu a acoperit sicriul, ci a rămas boltit deasupra acestuia, fără nici o susținere. Chiar dacă sicriul a fost mâncat de vreme, călugării au observat trupul Sfântului Alexandru întreg și neatins, neschimbat absolut deloc la culoare.

Sfintele moaște au rămas în mănăstire până în anul 1918, când bolșevicii au profanat locul și i-au împușcat pe călugări. Atunci s-a pierdut și urma moaștelor, iar mănăstirea a fost transformată în spital de psihiatrie.

La 14 aprilie 1997, mănăstirea Sfântului Alexandru a fost redeschisă, iar moaștele cuviosului au fost găsite în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină. La început, nimeni nu și-a dat seama cum au ajuns acolo. Ulterior, s-a aflat că au fost ascunse într-o capelă sigilată de bolșevici, iar de acolo, mutate la Sankt Petersburg, ca să li se piardă urma.

Picioarele și mâinile sunt integre

De atunci, trupul său a fost mutat pentru eternitate în Mănăstirea Sa, situată în pădurile din regiunea Sankt Petersburg. Atât de bine s-au păstrat moaștele încât

credincioșii pot observa până și degetele bătătorite de muncă și unghiile întregi. La fel de integre și nestafidite sunt și picioarele. Surprinzător este faptul că Sfântului Alexandru i se vede chiar și o parte din barbă. Uluitoare este și fața cuviosului, care s-a păstrat extrem de bine, în primul rând țesuturile moi ale buzelor, nasului și urechilor, care sunt ca atunci când acesta era în viață. Se spune că din moaște izvorăște mir în funcție de credința fiecărui pelerin care i se închină. Au trecut 500 de ani ca o clipă. Este posibil așa ceva?

Sfântul Alexandru din Svir, sfântul care s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime

"Iar noi, minunându-ne de această preaminunată arătare a Treimii în chip îngeresc, ţie îţi cântăm:
Bucură-te, slujitor tainic al Preasfintei şi Celei de o fiinţă Treimi;
Bucură-te, părtaş al strălucirii treimice, celei în chipul focului;
Bucură-te, închinător al Dumnezeirii Celei în Trei străluciri!"

(Icosul 7 din Acatistul Sfântului Alexandru din Svir)

Ţelul duhovnicesc spre care se îndreaptă orice creştin este vederea lui Dumnezeu, aşa cum Hristos adevereşte prin cuvintele «Fericiţi sunt cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu».

În aghiografia rusă există sfinţi care s-au învrednicit:

- ✓ *să o vadă pe Maica Domnului - Sfântul Serafim din Sarov,*
- ✓ *pe Hristos - Sfântul Siluan Atonitul şi*
- ✓ *pe Sfânta Treime - Sfântul Alexandru din Svir.*

În Biserica Rusă credinţa în Sfânta Treime a fost exprimată diferit de către sfinţi:

- ✓ *Sfântul Serghie de Radonej este numit "teologul Sfintei Treimi",*
- ✓ *Sfântul Andrei Rubliov este iconograful Sfintei Treimi,*

- ✓ *Sfântul Pavel Florenski este numit mărturisitorul Sfintei Treimi prin mucenicie, iar*
- ✓ *Sfântul Alexandru din Svir este cel care s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime, asemenea lui Avraam, prin arătarea a trei bărbaţi.*

Începutul sfinţeniei - localitatea Mander din ţinutul marele Novgorod

Părinţii după trup ai Sfântului Alexandru se numeau Ştefan şi Vassa. Vieţuiau în apropiere de regiunea marele Novgorod, care în prezent se numeşte ţinutul Oloveţ. Nu erau bogaţi material, dar erau foarte credincioşi şi aveau mulţi copii. După ce a trecut vreme îndelungată, părinţii erau mâhniţi că nu li se mai născuse nici un copil. După ce s-au rugat şi au postit, au avut o vedenie prin care erau înştiinţaţi că vor avea un fiu. ***Acesta s-a născut în 15 iunie 1449 şi i-au pus numele Amos.*** Părinţii au fost încredinţaţi că acea vedenie a fost una adevărată şi drept mulţumire au hotărât de comun acord să ducă o viaţă curată până la moarte, fără legături trupeşti.

În vremea când era copil, Sfântul Alexandru nu reuşea să înveţe la şcoală. De aceea, s-a rugat Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu să îl ajute şi a primit darul înţelepciunii şi al priceperii, încât a reuşit să ajungă un bun cunoscător al Sfintei Scripturi.

Încă din copilărie se ostenea foarte mult, postea, priveghea, citea din Sfânta Scriptură, cultivând în sufletul lui vocaţia spre sfinţenie, "căci în trup fiind, cu viaţa s-a asemănat celor fără de trup". Chiar dacă nu vieţuia în mănăstire, el trăia ca un monah, dovedind prin asceză slujirea ce o va împlini mai târziu.

Mănăstirea Valaam

Nemaiputând vieţui în această lume, a hotărât să plece la Mănăstirea Valaam. A luat blagoslovenie de la părinţi, dar nu le-a spus unde pleacă. ***În drum spre mănăstire a făcut un popas chiar în locul situat pe râul Svir, unde peste câţiva ani va construi mănăstirea închinată Sfintei Treimi. În timp ce se ruga, locul s-a umplut de lumină şi a auzit un glas care îi spunea că va deveni monah la Mănăstirea Valaam şi că se va reîntoarce în acest loc, unde va ridica mănăstirea.***

La Valaam, Sfântul Alexandru a petrecut mulţi ani în ascultare neclintită faţă de stareţ şi în rugăciune neîncetată către Sfânta Treime. Între timp, după căutări îndelungate, tatăl Sfântului l-a aflat şi după ce s-au întâlnit, la îndemnul fiului, a luat hotărârea de a vinde toată averea, de a o împărţi săracilor şi de a se călugări.

Ambii părinţi au luat calea monahismului; tatăl Sfântului Alexandru a primit numele de Serghie, iar mama lui s-a retras la o mănăstire de monahii, primind numele de Varvara.

Vieţuirea pustnicească în ţinutul Svirului

În anul 1484, în timp ce se ruga Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, a auzit un glas care i-a spus să plece din Mănăstirea Valaam şi să meargă "în locul care ţi-a fost arătat mai înainte, căci în el te poţi mântui".

A luat blagoslovenie de la stareţ şi a plecat în pustia din apropierea râului Svir. Aici a vieţuit şapte ani fără să vadă nici un chip de om, s-a hrănit doar cu ierburi şi nu a mâncat deloc pâine. Prin rânduiala dumnezeiască, a fost descoperit de nobilul Andrei Zavalişin, care l-a făcut cunoscut în tot ţinutul. Din acel moment, sfinţenia şi petrecerea duhovnicească a cuviosului Alexandru au fost făcute cunoscute pravoslavnicilor ruşi. Unii dintre aceştia au venit să vieţuiască împreună cu el în sihăstria Svirului.

Sfântul Alexandru s-a învrednicit de revelarea Sfintei Treimi în timp ce se ruga în chilia lui, în anul 1507. La început a văzut o lumină mai puternică decât soarele, iar în lumină a văzut trei bărbaţi îmbrăcaţi în veşminte albe, luminoase, fiecare ţinând în mână un toiag. Aceştia i-au poruncit să adune obşte, să zidească biserica şi să întemeieze mănăstirea în numele lui Dumnezeu, adică în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Mănăstirea s-a întemeiat, s-a zidit şi biserică din piatră, dar Sfântul Alexandru, chiar dacă a primit darul preoţiei, a rămas să facă ascultări la fel ca şi ceilalţi vieţuitori, cu smerenie şi cu dragoste faţă de toţi.

După ce a dus o viaţă de răbdare şi înfrânare, de război împotriva slăbiciunii trupului (pielea ajunsese să-i fie atât de aspră încât dacă era lovit cu pietre nu simţea nici o durere), ***la 30 august (12 septembrie) 1533, Sfântul Alexandru a plecat în împărăţia Sfintei Treimi, pe care a cinstit-o şi a iubit-o cu întreaga fiinţă. Atât în vremea în care a trăit, cât şi după adormire, trupul şi moaştele lui au fost şi sunt făcătoare de minuni.***

Prima aflare a cinstitelor moaşte ***s-a petrecut*** ***în anul 1641*** ***(17/30 aprilie), în săptămâna Floriilor, când un fulger a căzut pe pământ, în apropierea mormântului său.*** Pe acel loc se desfăşurau lucrări de construcţie a unei noi biserici şi muncitorii au descoperit mormântul, care adăpostea trupul întreg şi

neatins de trecerea vremii. ***Moaştele, care izvorau bună mireasmă, au rămas în mănăstire până în 1918***, când bolşevicii comunişti i-au împuşcat pe monahi şi au profanat mănăstirea. De atunci, nu s-a mai ştiut ce s-a întâmplat cu moaştele sfântului, iar mănăstirea a fost transformată în spital de psihiatrie.

A doua aflare a sfintelor moaşte. Abia în anul 1997 Mănăstirea Sfântului Alexandru a fost redeschisă oficial. După un an de căutări, cinstitele moaşte au fost găsite în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină. ***În prezent, ele se găsesc în mănăstirea pe care Sfântul Alexandru a zidit-o, sunt venerate cu dragoste şi evlavie pentru darurile şi facerea de minuni pe care le revarsă asupra pelerinilor ortodocşi din Rusia pravoslavnică şi din toată lumea creştin-ortodoxă.***

(Eufemia Toma - "Apostolat în Ţara Făgăraşului")

Pelerin la Sfântul cuvios Alexandru din Svir (pomenit pe 30 august)

Locul arătării Preasfintei Treimi către Sfântul Alexandru

Место явления Святой Троицы
Преподобному и Богоносному
отцу нашему Александру Свирскому
всея России Чудотворцу.

СЕРДЦЕ ЧИСТО СОЗИЖДИ В
МНѢ, БОЖЕ, И ДУХЪ ПРАВ
ѠБНОВИ ВО ОУТРОБ

Sursa:
http://schitulclosca.ro/pelerini-la-sfantul-cuvios-alexandru-din-svir-pomenit-pe-30-august/

Jurnal de călătorie, Rusia, la Sfântul Alexandru din Svir

"De două ori în întreaga istorie a omenirii s-a arătat Dumnezeu în Treime înaintea ochilor omului, prima oară Sfântului Avraam la Stejarul din Mamvri, arătând marea milă a lui Dumnezeu față de neamul omenesc, iar a doua oară, pe pământ rusesc, Sfântului Preacuviosului Alexandru Svirski" – nota Sfântului Ioan de Kronstadt în Jurnalul său în anul 1904.

Da, ***Sfântul Alexandru din Svir este singurul sfânt al Noului Testament căruia Sfânta Treime i S-a arătat în chipul celor trei Îngeri cu sceptru în mână, pe la anul 1506, poruncindu-i să construiască o biserică în numele Său.***

Am fost la mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir, din nordul Rusiei şi ce am văzut este absolut uluitor: ***Dumnezeu L-a proslăvit pe alesul Său păstrând sfintele sale moaşte nu doar întregi de 500 de ani, dar şi total neatinse de vreme, ca şi cum ieri ar fi trecut la Domnul! În palma sa deschisă se văd, puternice, chiar şi liniile vieţii*** (!!) Dovada palpabilă că Domnul poate răsturna toate legile firii! Orice minune este aşadar posibilă!

Jurnal de pelerin:

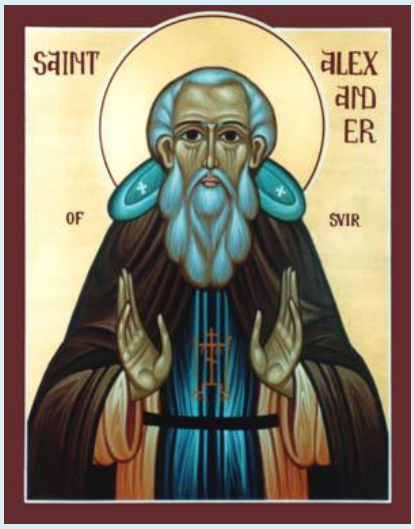

Duminică 22 iunie 2008: Sfânta Liturghie la Mănăstirea Solovet – plâns şi alinare, bucurie pentru cei împărtăşiţi; plecarea de la mănăstirea de pe insula nordului – zbor de pescăruşi peste Marea Albă, lăsând tot mai în urmă un ţărm la care simţim că trebuie să ne reîntoarcem cândva; regăsirea pământului sărac, cu peisaj bolnav, al Kem-ului - locul în care în urmă cu doar 3-4 ani s-a filmat filmul "Ostrov", ale cărui decoruri sunt tot mai dărăpănate, distruse de îngheţ-dezgheţul repetat al apelor care 8 luni pe an se solidifică sub gerul polar; traseul de întoarcere de lângă cercul Polar de Nord spre St Petersburg -1105 km în pustiul Kareliei, pornind de pe la ora 8 seara, prin noaptea obositor de albă…

Ne mai învăţasem unii cu alţii, noi, cei 34 de pelerini munciţi, frământaţi de duhuri de toate felurile – şi totuşi…

Luni 23 iunie - După 8 ore de mers şi doar (!) 470 km parcurşi, dimineaţa pe la ora 4, pe lumină, am ajuns la Petrozavodsk, acolo unde aveam rezervată cazarea pentru câteva ore, la un hotel de două stele care s-a dovedit a fi parte dintr-un centru de turism şi sănătate. Până ne-am lămurit că nu suntem totuşi într-un sanatoriu balnear (noi având cu toţii pretenţia că suntem persoane sănătoase) ci într-un complex gen Ana Aslan – varianta rusească – grupul s-a împărţit în două "tabere", o parte solicitând să rămânem să ne odihnim conform programului, cealaltă parte susţinând că "săritura" peste cazare poate fi un lucru benefic în condiţiile date (care până la urmă, cercetate fiind ele, s-au dovedit rezonabile, conform clasificării ruseşti şi pretenţiilor noastre sanitare). Democratic, am supus la vot cele două variante şi ne-am conformat majorităţii, aşa că am pornit-o mult mai repede decât planificasem spre Svirskaia – Mănăstirea Sfântului Alexandru din Svir, al întregii Rusii mare făcător de minuni.

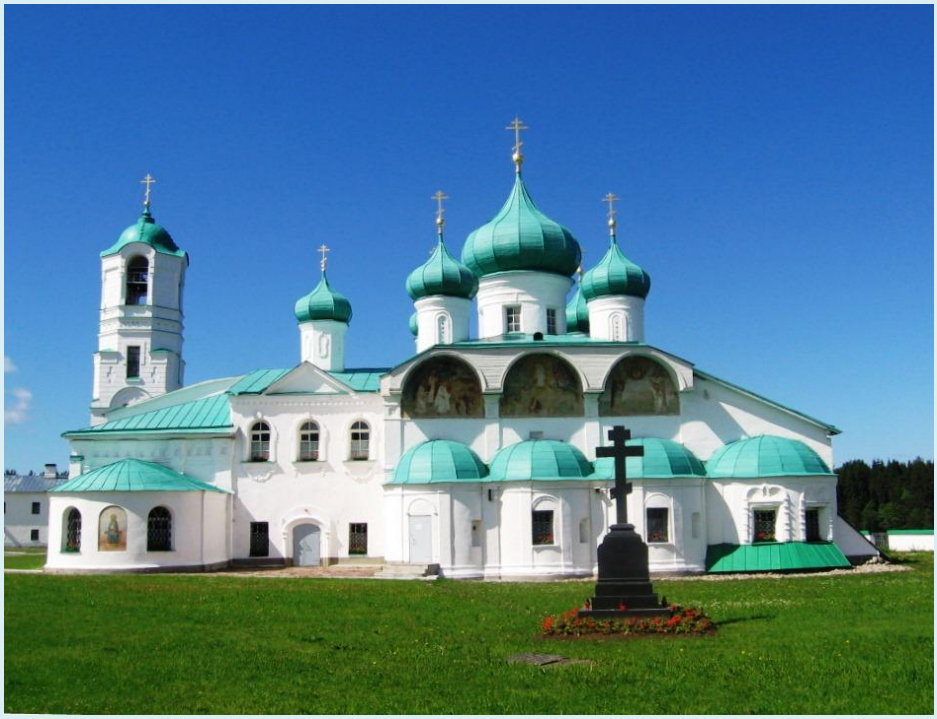

Ceea ce a urmat ne-a făcut să înţelegem că, cu marea, nemărginita sa blândeţe, Sfântul Alexandru ne-a înţeles oboseala şi neputinţele, a trecut peste cârtirile noastre şi a ales să ne mângâie duhovniceşte, "regizându-ne" una dintre cele mai frumoase întâlniri cu sfinţii de care am avut parte în aceste zile binecuvântate, sau poate în toată viaţa noastră de până acum!

Deşi necunoscut aproape tuturor, Sfântul Alexandru ne-a ajutat, prin decizia luată democratic în autocar, să ajungem pe la ora 8 la mănăstirea sa, în timpul Sfintei

Liturghii. Sfintele sale moaşte fiind într-un spaţiu lateral altarului, am primit şi binecuvântarea de a citi acatistul Sfântului Alexandru din Svir în limba română şi peste toate, părintele care avea cheia raclei ne-a deschis-o, pentru închinare directă, fapt extrem de rar!

Vizitasem încă de două ori, cu alte grupe de pelerini, acest sfânt locaş, prima dată am ajuns pe la ora 5 dimineaţa, în timpul citirii acatistului în limba rusă de către monahii mănăstirii, dar nici atunci nu s-a deschis racla pentru închinare, ca acum! Şi ca să fie binecuvântarea completă, ni s-a dat voie şi să filmăm şi să fotografiem aceste momente absolut unice de închinare, deşi ruşii (cei vii!) sunt extrem de restrictivi în ceea ce priveşte folosirea acestor aparate în biserică, considerând că impietează actul rugăciunii.

Ce am văzut? Dezvelite puţin, moaşte de sfânt plecat la Domnul în anul 1533, absolut integre; mâna dreaptă deschisă către noi, astfel încât se văd clar şi firesc, ca la orice om viu, liniile palmei; mâini muncite greu, cu buricele degetelor bătucite şi unghii întregi!

Piciorul întreg şi nestafidit, de culoare gălbui – maronie!

500 de ani au trecut ca o clipă, este posibil? Există mărturii scrise: pe la 1918 bolşevicii au trimis o comisie compusă din specialişti în chimie, pentru examinarea moaştelor Sfântului Alexandru din Svir. După ce comisia a stabilit că moaştele nu

sunt “ o păpuşă de ceară” şi nici “un schelet în şlapi”, ci cu adevărat trup sfânt neputrezit, bolşevicii au început campania de ascundere a moaştelor, care au fost puse într-o capelă sigilată, situată într-un spital din Lodeinoe Pole, apoi au fost mutate la St Petersburg pentru a li se pierde urma (statul ateu a luptat cu toate aceste forme / manifestări de sfinţenie, în dorinţa lor de a distruge Biserica).

În decembrie 1997 s-a descoperit, la Academia de Medicină Militară din St Petersburg “exponatul anatomic” care, după lungi luni de examinare, au fost certificate ca fiind moaştele Preacuviosului Alexandru Svirski, marele făcător de minuni!

Însă, chiar înainte de a începe munca, echipa din care făceau parte un antropolog, un stomatolog, specialişti în anatomie, chimie şi istorie a constatat în mod direct asemănarea uimitoare între descrierea făcută la anul 1641, la prima aflare a sfintelor moaşte, şi acel “exponat” care a fost aflat la Academia de Medicină Militară – şi aceasta deoarece chipul Sfântul Alexandru nu doar că nu era putrezit, dar se vedea şi o parte a bărbii! Cel mai uluitor este faptul că faţa s-a păstrat foarte bine, iar părţile care putrezesc la omul obişnuit în primul rând – ţesuturile moi ale buzelor, nasului şi urechilor, erau neatinse!…

Cuviosul Alexandru le-a dat un semn celor ce-l cinsteau, deja înainte ca examinarea să se sfârşească. Când a fost primit acordul pentru săvârşirea unei rugăciuni în clădirea unde se aflau Sfintele moaşte, toţi cei prezenţi au rămas înmărmuriţi. Moaştele au început să izvorască mir din abundenţă. Se părea că Preacuviosul le răspunde celor ce I se rugau: Vă aud. Eu sunt!”

La 30 iulie 1998, moaştele au fost expuse pentru a fi cinstite de către credincioşi, un şir nesfârşit de pelerini venind să se închine înaintea lor, primind tămăduiri trupeşti şi sufleteşti. De altfel, călugărul care a stat la capătul raclei, a observat că izvorârea de mir era variabilă, probabil în funcţie de credinţa celor care veneau să se închine.

Domnul îi proslăveşte pe aleşii săi, iar între aceştia, Sfântul Alexandru din Svir are parte de o mărire absolut unică, explicaţia fiind dată de însuşi Sfântul Ioan de Kronstadt, în Jurnalul său, în anul 1904: "De două ori în întreaga istorie a omenirii s-a arătat Dumnezeu în Treime înaintea ochilor omului, prima oară Sfântului Avraam la Stejarul din Mamvri, arătând marea milă a lui Dumnezeu faţă de neamul omenesc, iar a doua oară, pe pământ rusesc, Sfântului Preacuviosului Alexandru Svirski. Nu vom îndrăzni să răspundem ce a însemnat această arătare către Sfântul noutestamentar. Ne vom strădui doar să cinstim acel pământ, acea mănăstire, care a fost înălţată în nordul pământului rusesc din porunca Sfintei Treimi şi a lui "Avraam cel noutestamentar" – Preacuviosul părintele nostru şi făcătorul de minuni Alexandru".

Preacuviosul Alexandru s-a născut la 15 iunie 1448 în părţile Novgorodului, într-o familie de creştini evlavioşi, nu prea bogaţi, ca al treilea copil al lui Ştefan şi al Vassai - în urma rugăciunilor acestora. A fost botezat Amos. Mereu blând şi ascultător, postitor, când a ajuns la vârsta cuvenită, părinţii au dorit să-l însoare, dar el a plecat, la doar 19 ani, către Mănăstirea Valaam, Traversând râul Sviri,pe malul lacului Roscinsk, tânărul Amos a auzit o voce tainică, care l-a înştiinţat că pe acel loc va înălţa el o mănăstire; atunci a strălucit peste el o mare lumină. I-a apărut un înger însoţitor care i-a arătat calea, mai departe, spre Valaam.

La Mănăstirea Valaam a fost tuns în monahism după 7 ani, la vârsta de 26 de ani, cu numele Alexandru. Curând a venit la mănăstire tatăl său, care îl căuta, dar Alexandru e reuşit nu doar să îl liniştească, ci şi să îl determine să intre în monahism, atât el cât şi mama sa.

În mănăstire, tânărul şi-a sporit nevoinţele, timp de zece ani a petrecut în tăcere, pe o insulă care va primi mai apoi numele de Insula Sfântă. Aici se mai păstrează încă peştera strâmtă şi umedă în care cu greu poate să încapă un om şi în care s-a nevoit Sfântul Alexandru, precum şi mormântul pe care şi l-a săpat.

Odată, în timp ce se ruga, Sfântul Alexandru a auzit un glas dumnezeiesc: "Alexandru, ieşi din acest loc şi mergi pe locul arătat odinioară ţie şi acolo te vei mântui". O lumină mare i-a arătat locul la sud-est, pe malul râului Sviri (1485). Aici s-a aşezat preacuviosul, în locul în care era "un codru şi un lac foarte frumos unde nici un om nu mai locuise". Timp de şapte ani a petrecut în deplină singurătate, hrănindu-se doar cu "ierburile care creşteau pretutindeni ", trecând prin boli grele, suferind frigul, gerul năprasnic, boli şi ispite diavoleşti.

A fost descoperit "întâmplător" în anul 1493, de către un boier aflat la vânătoare de reni şi curând despre pustnic începe să se afle, să fie cercetat şi vestea despre slava vieţuirii sale s-a răspândit, ajungând să adune în jurul Cuviosului Alexandru şi alţi călugări. Poporul deja începuse să-l cinstească ca pe un sfânt, încă din timpul vieţii.

"După 23 de ani de la stabilirea Cuviosului Alexandru în pustiu, în bisericuţa sa a apărut o lumină mare şi I s-au arătat Trei Tineri, care au intrat la dânsul. Erau îmbrăcaţi în haine luminoase şi învăluiţi de slavă cerească, mai mare decât strălucirea soarelui. Fiecare dintre Ei ţinea în mână un sceptru.

De frică, Preacuviosul a căzut cu faţa la pământ. Ridicându-l de mână, Tinerii i-au spus: "Îndrăzneşte, fericite, nu-ţi fie frică".

Din gura Lor, sfântul a auzit porunca: "Preaiubitule, pentru că vezi în Trei Persoane pe Cel ce Vorbeşte cu tine, înalţă o biserică în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treimea Sfântă… Iată, îţi las pacea Mea, pacea Mea ţi-o voi da ţie". Mai târziu, pe locul arătării Dumnezeului - Treime a fost construită o bisericuţă şi până astăzi se cutremură sufletul omenesc în acest loc binecuvântat, gândindu-se la cât de apropiat este Dumnezeu faţă de aleşii Săi".

De asemenea, ***Sfântul Alexandru s-a învrednicit să o vadă, în timpul vieţii, cu slavă împărătească, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul Hristos în braţe, înconjurată de o mulţime de puteri cereşti, netrupeşti.*** Şi cu toate acestea, a rămas mereu acelaşi călugăr smerit, care voia să slujească toată obştea monahală şi pe simplii vizitatori ai mănăstirii.

Sfântul Alexandru din Svir s-a stins din viaţă la 30 august 1533, în vârstă de 85 de ani şi potrivit testamentului său a fost înmormântat în pustie. În anul 1547 (la doar 14 ani de la plecarea la Domnul) a fost trecut în rândul sfinţilor de către Biserica Rusă.

Chiar dacă noi, ajungând năuci şi tulburaţi în dimineaţa albă la mănăstirea de pe malul lacului Roscinsk, n-am ştiut mai nimic despre măreţia duhovnicească a Sfântului Alexandru din Svir, am simţit din plin duhul său cald şi blând, iertător şi nepărtinitor – cu toţii am perceput darul Sfântul Alexandru către noi, materializat în succesiunea momentelor unice de uimire şi închinare la racla sa descoperită. În plus, ne-am luat pentru acasă, pentru bolnavii noştri care nu au cum să ajungă până în acest îndepărtat pământ binecuvântat din nordul Rusiei, papuceii din pânză neagră care sunt sfinţiţi chiar acolo, lângă corpul sfântului, timp de câteva zile, după care sunt puşi spre vânzare la pangar, alături de mir şi icoane – foarte multe icoane, care ne ajută să-l aducem pe Sfântul Alexandru din Svir în casele celor

dragi. Şi acestea sunt făcătoare de minuni, suntem siguri de asta, odată ce le-am atins de sfânta raclă !

Biserica din mijlocul mănăstirii, albă cu turle verzi – turcoaz, în care sunt aşezate spre închinare moaştele Sfântului Alexandru din Svir nu este, însă, aceeaşi cu cea înălţată pe locul în care s-a arătat Sfânta Treime, singura dată unui sfânt al Noului Testament, la anul 1506. Aveam să aflăm această biserică în imediata apropiere, în cadrul unui complex monahal distinct însă nerestaurat, despre care ghida mănăstirii ne-a spus că, în anii comunismului, a servit ca sanatoriu pentru bolnavi mintali. Extraordinar loc de recuperare, printre sfinţii zugrăviţi pe zidurile rănite de vreme şi de necredinţă, loc zguduitor prin puterea de sugestie a picturii rămasă pe ziduri prin voia Domnului: Înfricoşătoarea Judecată sau privirea cutremurătoare a Domnului Iisus, pe năframa Veronicăi…

Іїс.
Хрс.

1506
СВЯТО-ТРОИЦКОМУ АЛЕКСАНДРА
500 ЛЕТ
2006
СВИРСКОГО МУЖСКОМУ МОНАСТЫРЮ

Trebuie să ajungi aici ca să înţelegi că forţa răului nu avea cum să biruie ceea ce Sfânta Treime a prea mărit, în mod unic, în istoria de până acum a creştinismului – pe Sfântul Alexandru din Svir cel smerit şi biserica Sa.

“Plăcutule ales al lui Hristos şi făcătorule de minuni, Cuvioase Părinte Alexandre, pe tine, cel ce ca o stea luminoasă a lui Dumnezeu lumea ai luminat şi vieţuirea ta cu virtutea şi cu mulţimea facerilor de minuni ai împodobit, cu dragoste în cântări duhovniceşti te lăudăm: iar tu, îndrăzneală către Domnul având, cu rugăciunile tale de toate nenorocirile ne slobozeşte, ca să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Cuvioase Alexandre, făcătorule de minuni al Svirului!***”

Sfinte Alexandru din Svir, al Rusiei mare făcător de minuni, roagă-te Sfintei Treimi pentru noi!

Maria Chirculescu

Pr. Silviu Cluci - Lavra Sfântului Alexandru din Svir – Rusia

Situată aproape de Sankt Petesburg, la sud de graniţa cu Republica Karelia, mănăstirea a fost ctitorită în anul 1487 de Sfântul Alexandru de Svir între Roschinsky şi Lacurile Sfinte, la 20 km spre est de Lacul Ladoga şi la 6 km de răul Svir.

***

În timpul vieţuirii sale în pădure, Sfântul Alexandru a avut o viziune a Sfintei Treimi, primind poruncă de a construi două paraclise din stejar, primul închinat Sfintei Treimi, al doilea cu hramul Schimbării la Faţă a Mântuitorului. Aceste biserici au dat naştere unor mănăstiri gemene, cu hramurile mai sus pomenite, cunoscute ca întreg sub numele de Mănăstirea Alexander Svirsky.

Ctitorul a trecut la Domnul pe 30 august 1533 şi a fost îngropat la Mănăstirea „Schimbarea la Faţă”, care încă serveşte ca loc de înmormântare pentru călugării locului. După 12 ani, ucenicii sfântului au redactat o biografie a sa.

Sinodul Bisericii din 1547 l-a socotit în rândul sfinţilor pe Alexandru Svirsky, iar noul sfânt a început să fie cinstit pe tot teritoriul Rusiei. Unul dintre paraclisele

faimoasei Catedrale „Sfântul Vasile” din Piaţa Roşie, de exemplu, a fost închinat acestuia.

Ţarii ruşi au oferit multe privilegii mănăstirii Sfântului Alexandru. În vremuri de restrişte, suedezii au distrus şi ars ambele schituri în trei rânduri şi, cu toate acestea, mănăstirea a continuat să prospere. După delimitarea graniţei ruso-suedeze la vest de răul Svir, o mare parte a schimburilor comerciale dintre cele două naţiuni a trebuit să treacă prin Târgul Svirsky, sporind şi mai mult importanța mănăstirii.

Mănăstirea „Sfânta Treime” are unul dintre puţinele turnuri medievale cu ceas din Rusia, în stare de funcţionare. Bogăţia mănăstirii poate fi observată în clădirile monahale ridicate în anul 1640.

În 1644, atunci când a fost terminată Catedrala „Schimbarea la Faţă”, cu cinci domuri, țarul Mihail Feodorovici a închinat mănăstirii o îmbrăcăminte din aur pentru moaştele Sfântului Alexandru. O clopotniţă a Mănăstirii „Sfânta Treime” a fost construită pe trei niveluri şi împodobită cu trei turle, în 1649. Cele mai multe chilii datează din anii 1670. Spaţioasa Catedrală „Sfânta Treime” a fost extinsă în anul 1695. Ultima structură care urma să fie ridicată în interiorul zidurilor mănăstirii a fost Paraclisul bolniţei Sfântul Ioan din Damasc (1718).

Numeroasele proprietăţi ale mănăstirii au fost secularizate în timpul reformei ecleziastice din timpul domniei Ecaterinei.

După Revoluţia Rusă din 1917, fraţii au fost executaţi sau deportaţi, în timp ce moaştele Sfântului Alexandru au fost profanate şi afişate public în Leningrad (Sankt Petesburg). Clădirile medievale ale mănăstirii au găzduit un gulag infam cunoscut sub numele de Svirlag. Ele au fost deteriorate grav în timpul luptelor din cel de-al doilea război mondial. Lucrările de restaurare nu au fost începute până în 1970.

În prezent, Mănăstirea „Schimbarea la Față" găzduieşte comunitatea monahală locală, în timp ce Mănăstirea „Sfânta Treime" este încă gazda unui azil de persoane cu boli mentale, înfiinţat acolo din 1953.

După mai bine de un an de căutări, în 1997 au fost găsite moaştele Sfântului Alexandru în depozitul Muzeului Academiei Militare de Medicină. Aduse cu mare cinste în mănăstire, moaştele se păstrează astăzi în biserica zidită de însuşi Sfântul Alexandru.

Mănăstirea Sfântul Alexandru de Svir

Mănăstirea Sfântul Alexandru de Svir este o mănăstire ortodoxă rusească situată în pădurile din regiunea Leningrad, la sud de graniţa cu Republica Karelia. Epoca de aur a acestei mănăstiri intra în secolul al 17-lea.

Mănăstirea Sfântul Alexandru de Svir a fost fondată în 1487, când un călugăr de la Mănăstirea Valaam, pe nume Alexandru, s-a stabilit între Roschinsky şi Lacuri Sfinte, la 20 km spre est de Lacul Ladoga şi la 6 km de râul Svir. În timpul vieţii sale în pădure, el a avut o viziune a Sfintei Treimi, care i-au poruncit construirea a două capele din stejar, una dedicată Sfintei Treimi, a doua dedicată Schimbării la Faţă a Mântuitorului. Aceste biserici au dat naştere unor mănăstiri gemene, Sfânta Treime şi Schimbarea la Faţă, cunoscute ca întreg sub numele de Mănăstirea Alexander Svirsky.

Fondatorul mănăstirii, Alexandru Svirsky, a murit pe 30 august 1533 şi a fost îngropat la mănăstirea Schimbarea la Faţă, care încă serveşte ca loc de înmormântare pentru călugării locali. 12 ani mai târziu, ucenicii acestuia au povestit viaţa lui într-o biografie. Sinodul bisericii din 1547 l-a canonizat pe Alexandru Svirsky, iar noul sfânt a început să fie venerat pe tot teritoriul Rusiei. Una dintre capelele faimoasei catedrale Sfântul Vasile din Piaţa Roşie, de exemplu, a fost consacrată acestuia.

Ţarii ruşi au conferit multe privilegii importante mănăstirii lui Alexandru, inclusiv dreptul la impozitele pe caz de la Târgul Svirsky, care avea loc anual sub zidurile mănăstirii. În timpul vremurilor de restrişte, suedezii au distrus şi ars ambele schituri de trei ori şi totuşi mănăstirea a continuat să prospere. După graniţa ruso-suedeză a fost delimitat la vest de râul Svir, o mare parte a schimburilor comerciale dintre cele două naţiuni a trebuit să treacă prin Târgul Svirsky, îmbunătăţind şi mai mult importanţa mănăstirii.

Mănăstirea Sfânta Treime are una dintre puţinele turnuri medievale cu ceas din Rusia, păstrate bine. Această prosperitate reînnoită a fost reflectată de structurile monahale ridicate în 1640. În 1644, când Catedrala Schimbarea la Faţă, cu cinci domuri, a fost terminată, ţarul Mihail Feodorovici a prezentat călugărilor un arc de cerc de aur pentru păstrarea moaştelor Sfântului Alexandru acolo.

O clopotniţă a mănăstirii Treime a fost construită în trei niveluri şi încoronată cu trei vârfuri în 1649. Cele mai multe chilii datează din anii 1670. Spaţioasa Catedrală Sfânta Treime a fost completată în 1695. Ultima structură care urma să fie ridicată în interiorul zidurilor mănăstirii a fost capela spitalului Sfântul Ioan din Damasc (1718).

Numeroasele terenuri ale Mănăstirii Alexandru Svirsky au fost secularizate în timpul reformei ecleziastice din timpul domniei Ecaterinei cea Mare din 1764.

După Revoluţia Rusă din 1917, fraţii au fost executaţi sau deportaţi, în timp ce relicvele Sfântului Alexandru au fost profanate şi afişate public în Leningrad. Clădirile medievale ale mănăstirii au găzduit un gulag infam cunoscut sub numele de Svirlag. Ele au fost în continuare deteriorate în timpul luptelor din Cel de-al doilea război mondial. Lucrările de restaurare nu au fost începute până în 1970.

În prezent, Mănăstirea Schimbarea la Faţă găzduieşte comunitatea monahală locală, în timp ce Mănăstirea Sfânta Treime încă este gazda unui azil de boli

mentale aflat acolo din 1953. Mănăstirea are o capelă filială în St Petersburg, situată la aproximativ 260 km spre vest.

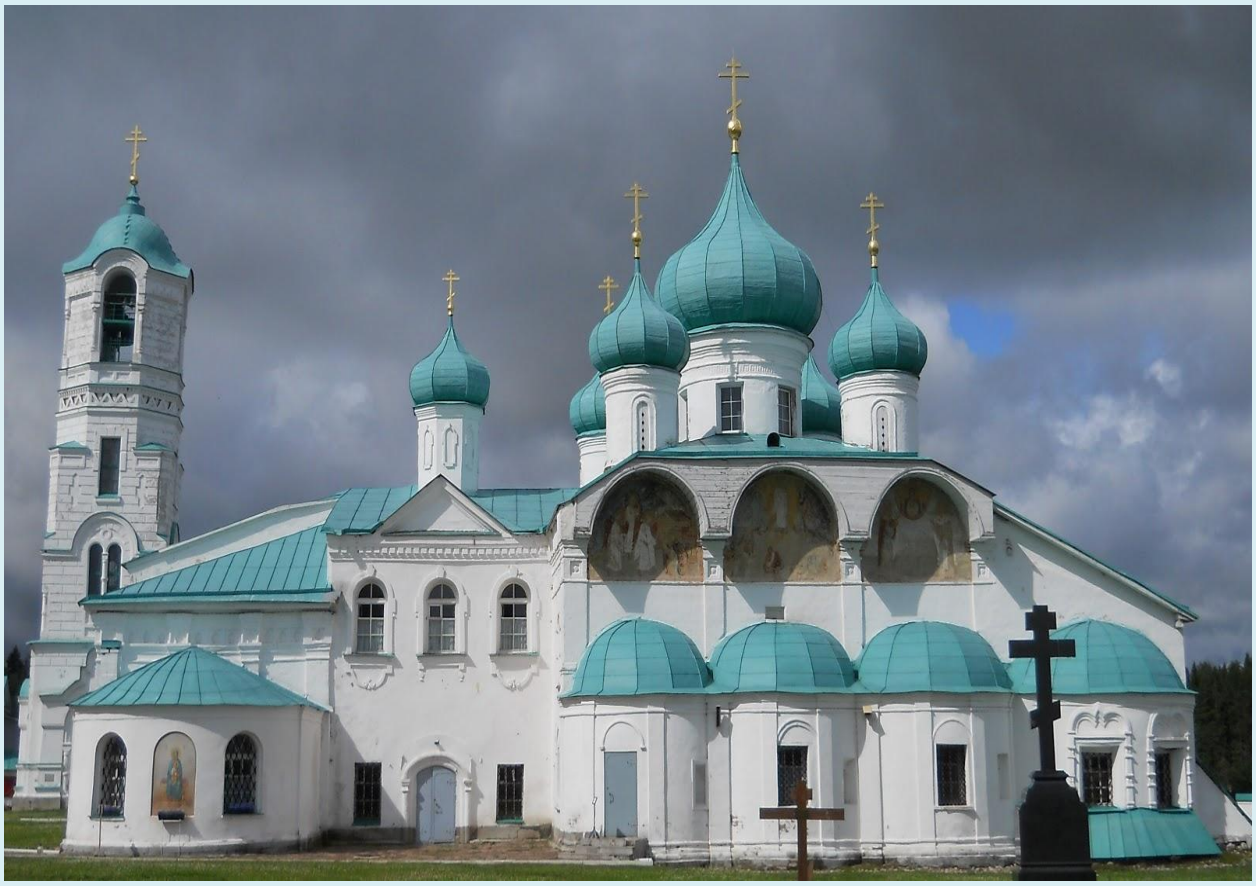

И СВ. ПРЕП. АЛЕКСАНДР
И И СОХРАНИ ВАС ГО

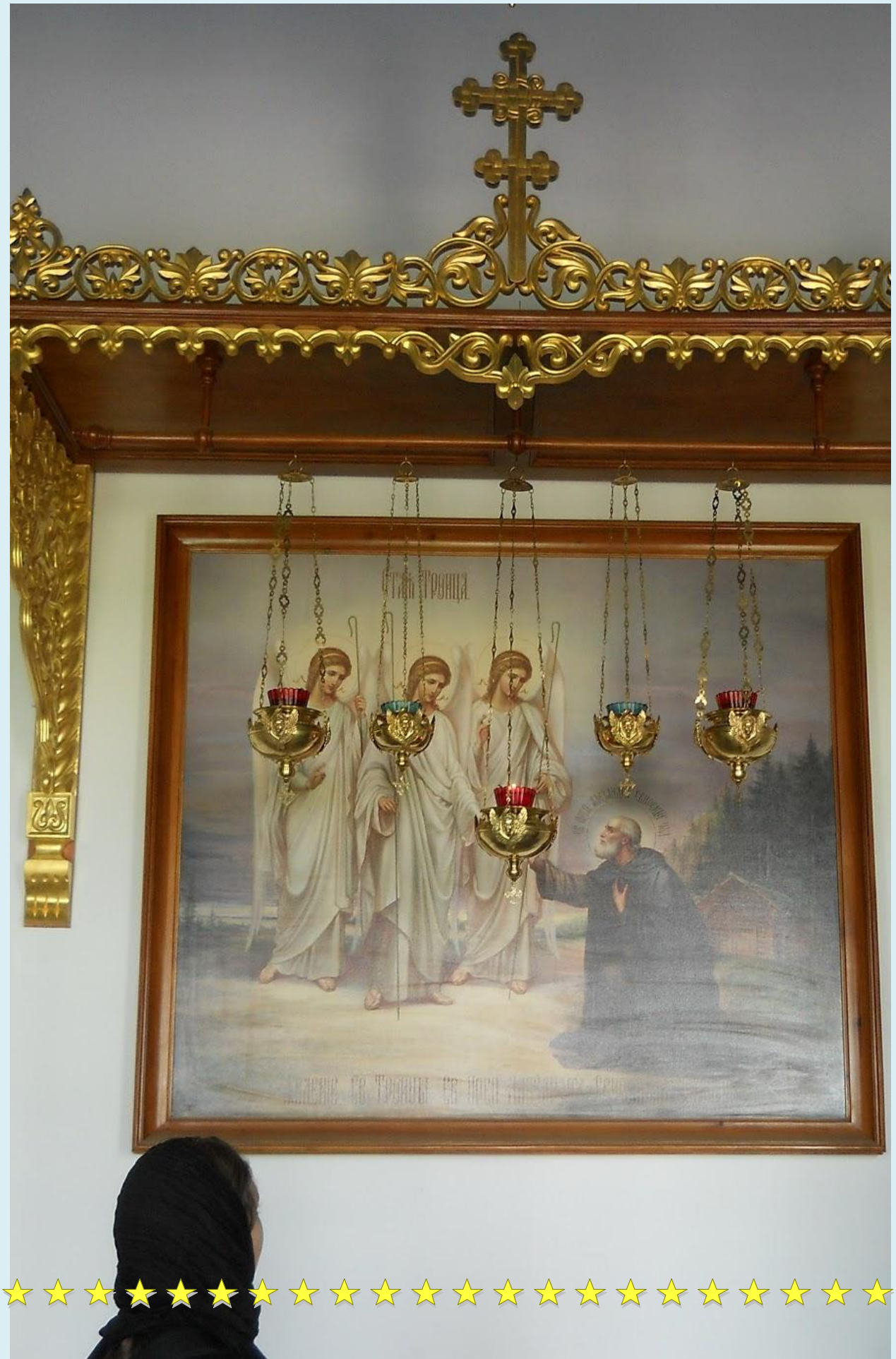

ІНС
ХРС
Ѡ
Н
ЗАПОВѢДЬ НОВУЮ ДАЮ ВАМЪ
ДА ЛЮБИТЕ ДРУГЪ ДРУГА

Icoane

СВЯТИТЕЛЬ АЛЕКСАНДР СВИРСКИЙ
Arts.In.UA

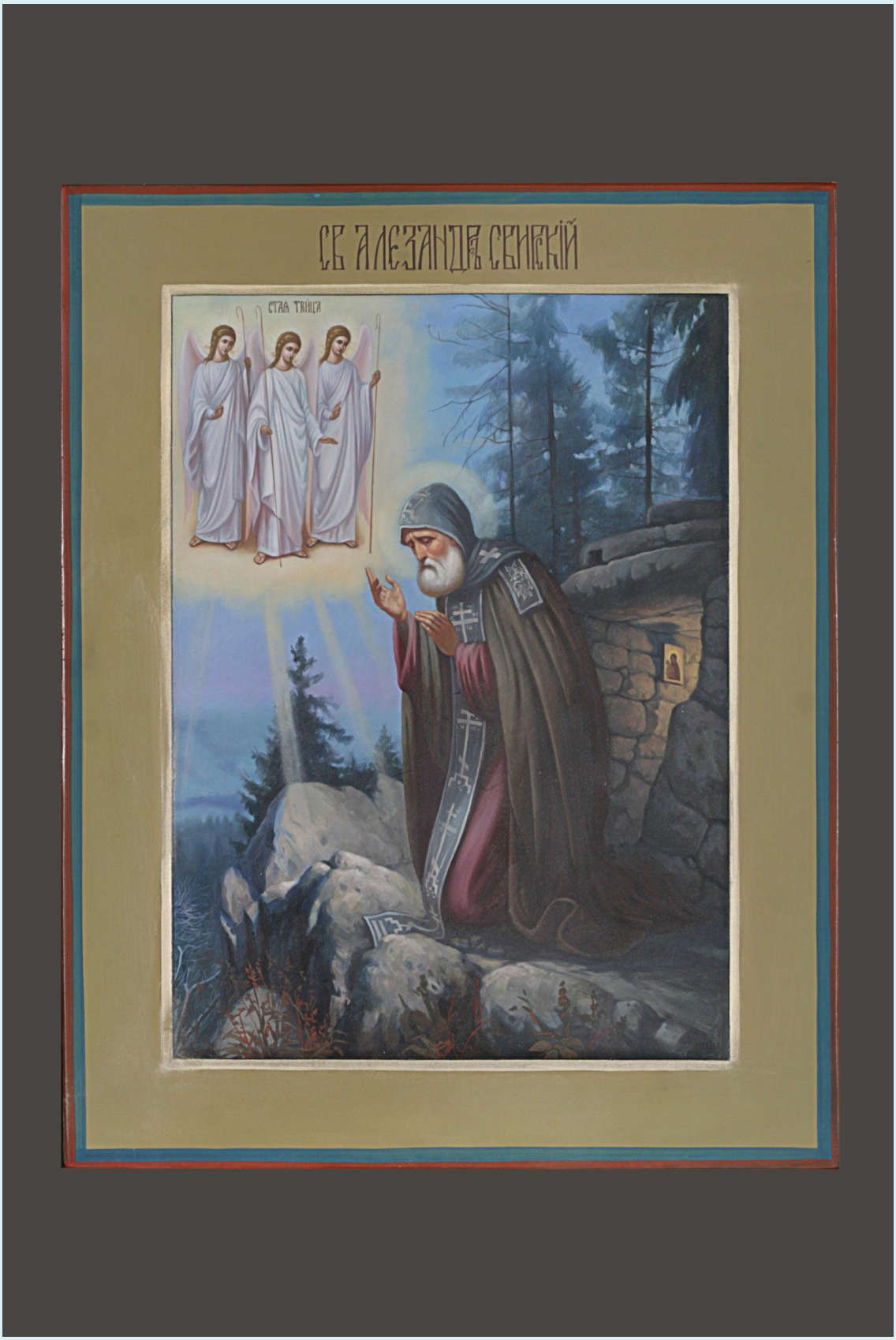
СВ АЛЕЗАНДЪ СВИСКІЙ
СТАА ТРІЦА

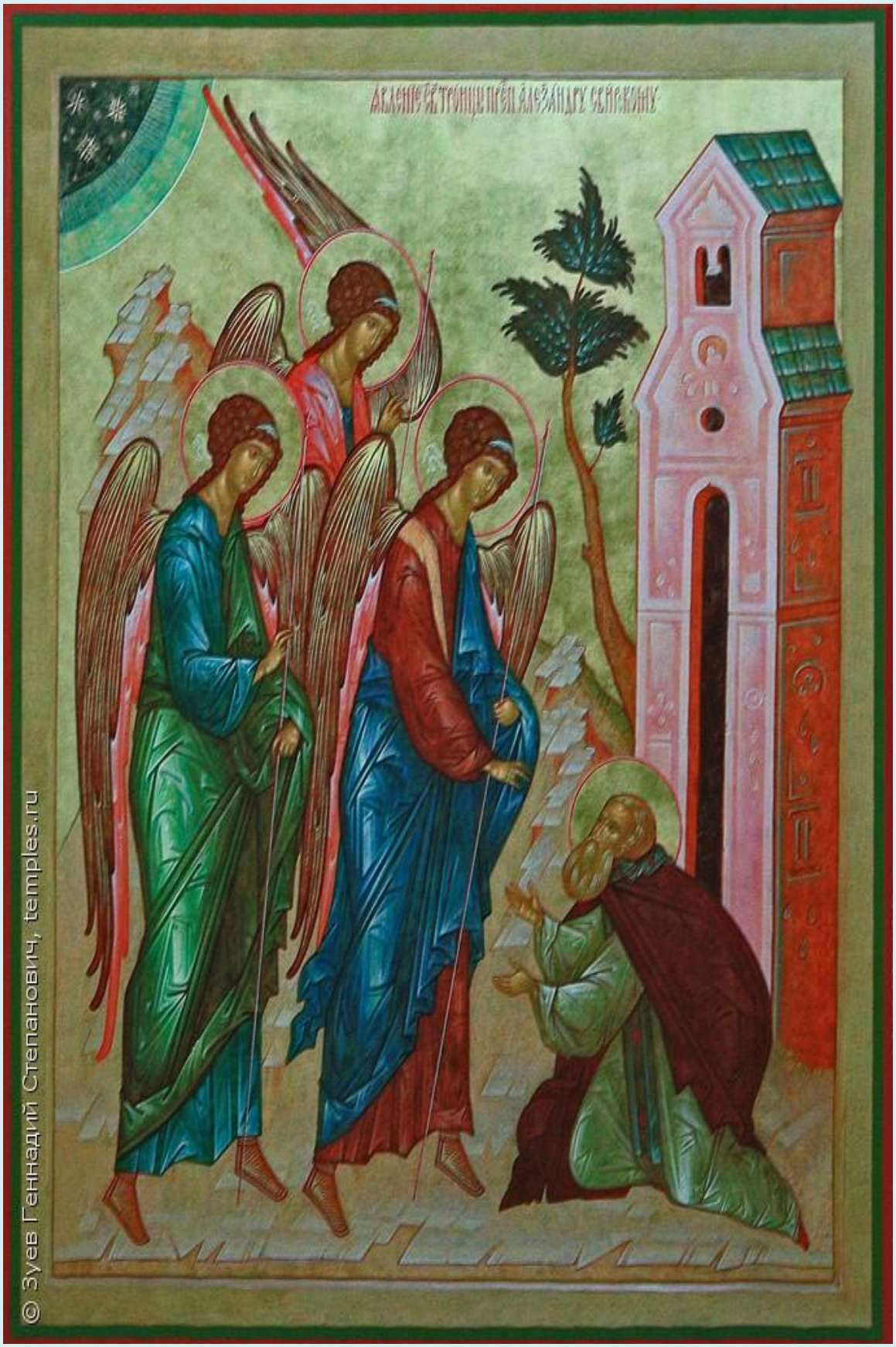
© Зуев Геннадий Степанович, temples.ru

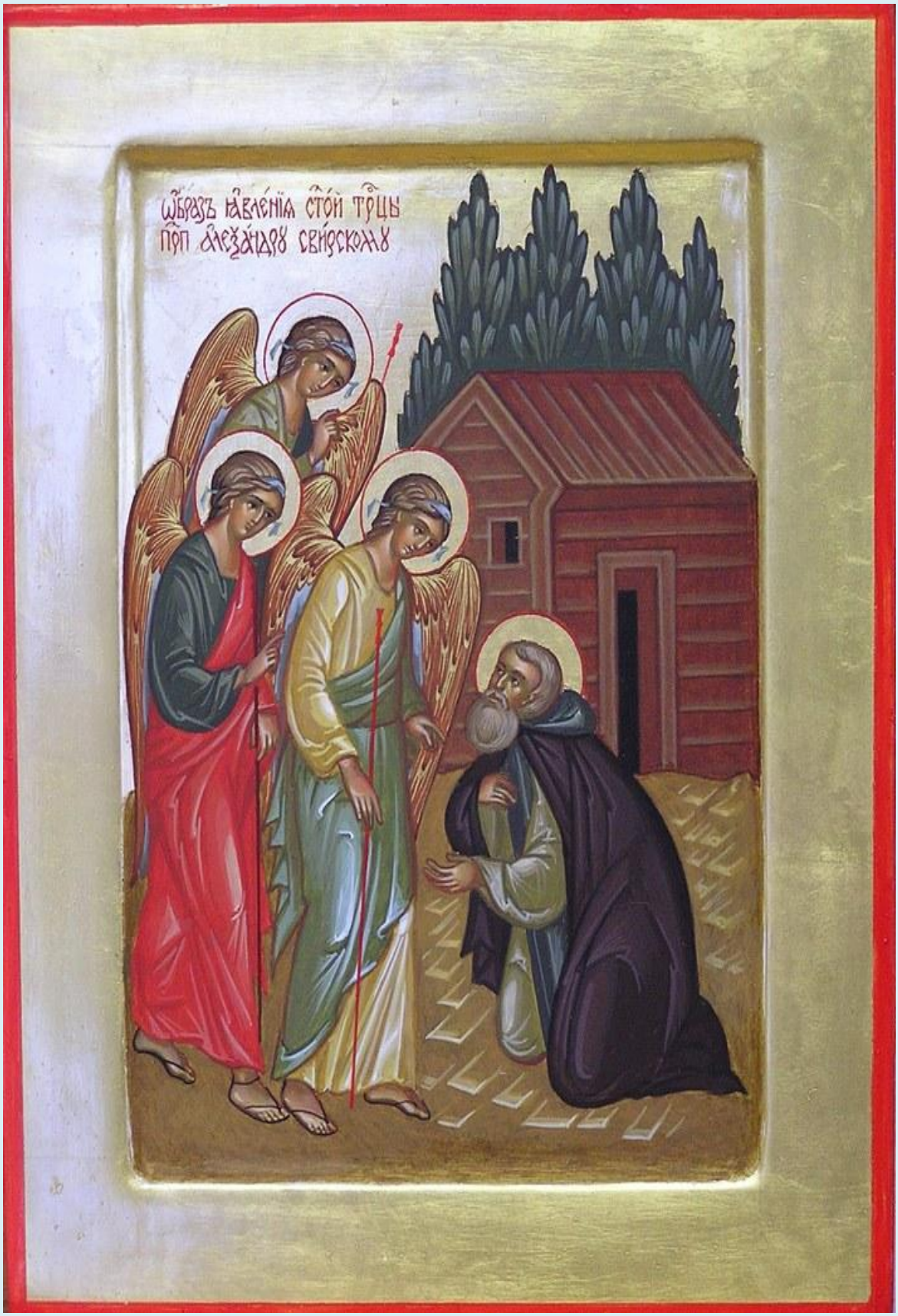
ѡ҆бразъ ꙗ҆влéнїѧ ст҃ой тр҃цы
пр҃п а҆леѯа́ндрꙋ сви́рскомꙋ

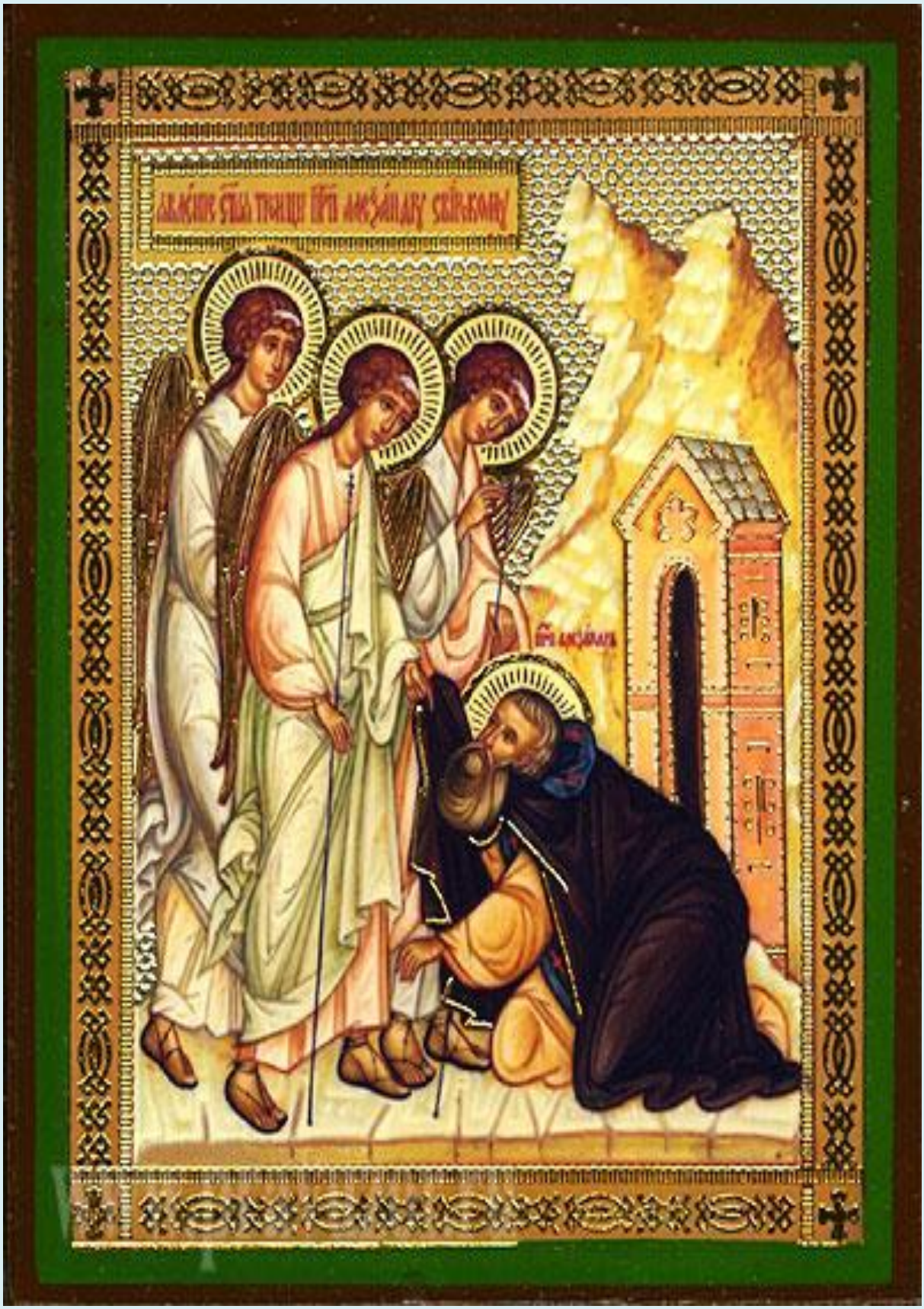

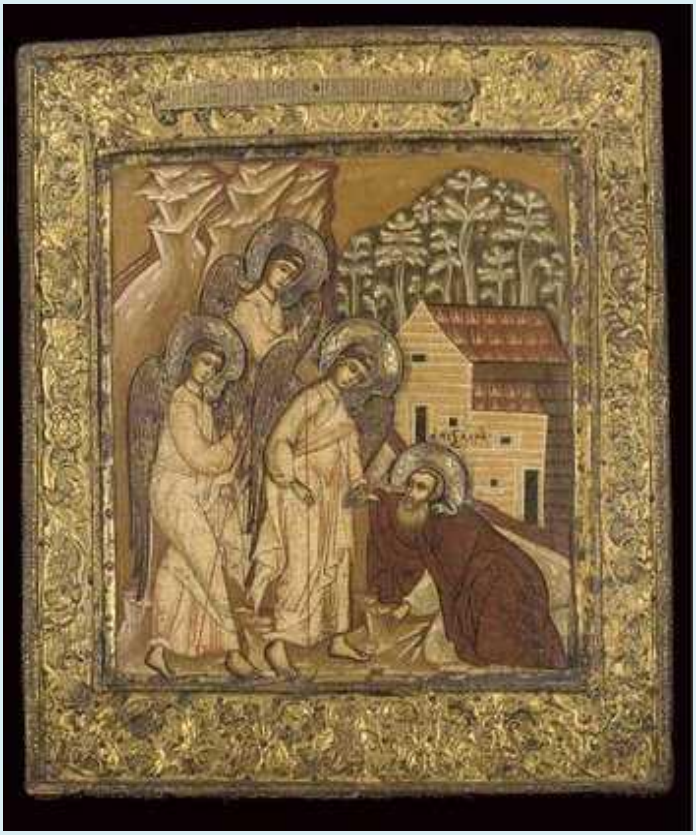

СВ· АЛЕЗАНДРЪ · СВИРСКІЙ · ЧВД ·

Св. Преподобный Александръ Свир.

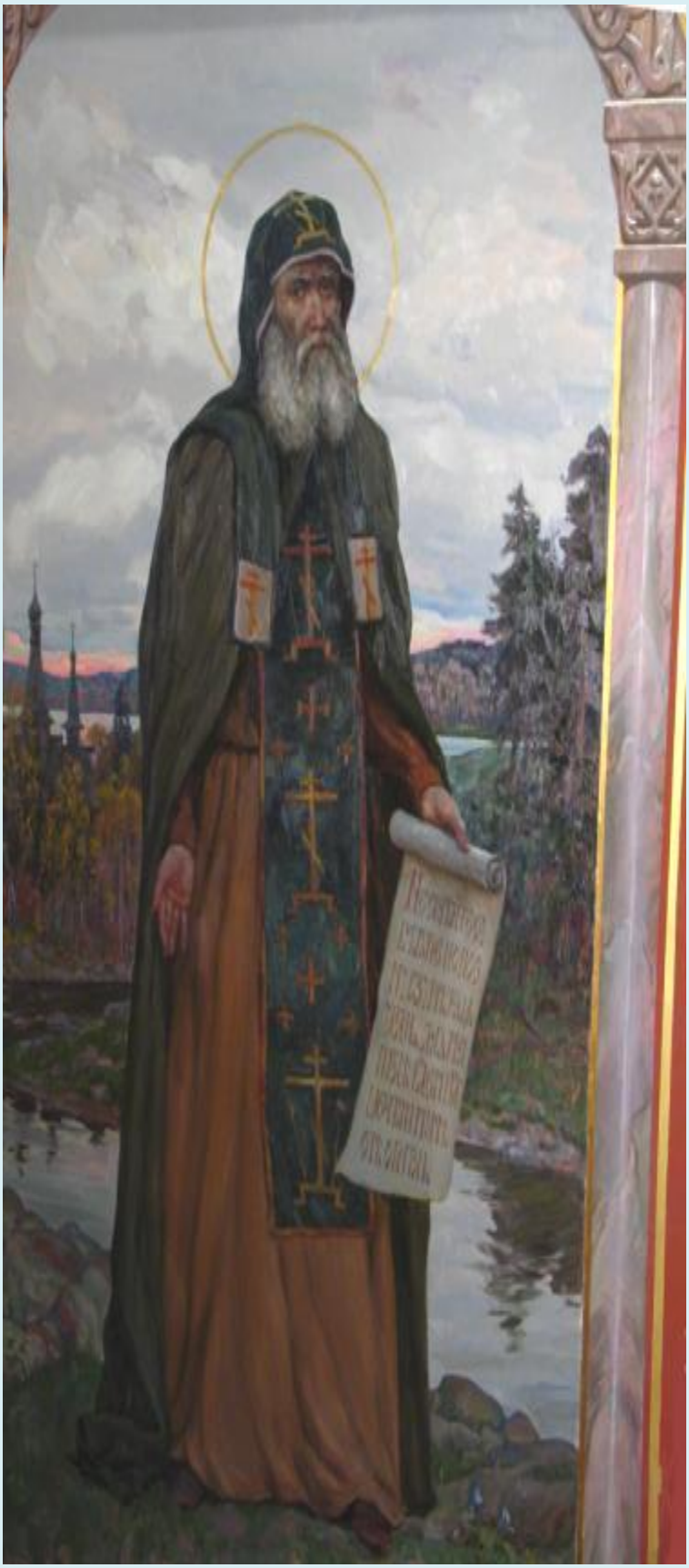

Не скорби
те убо
братия
моя о се
мъ разу
мно да
будут

Преп. Алеза́нръ Сви́рскій

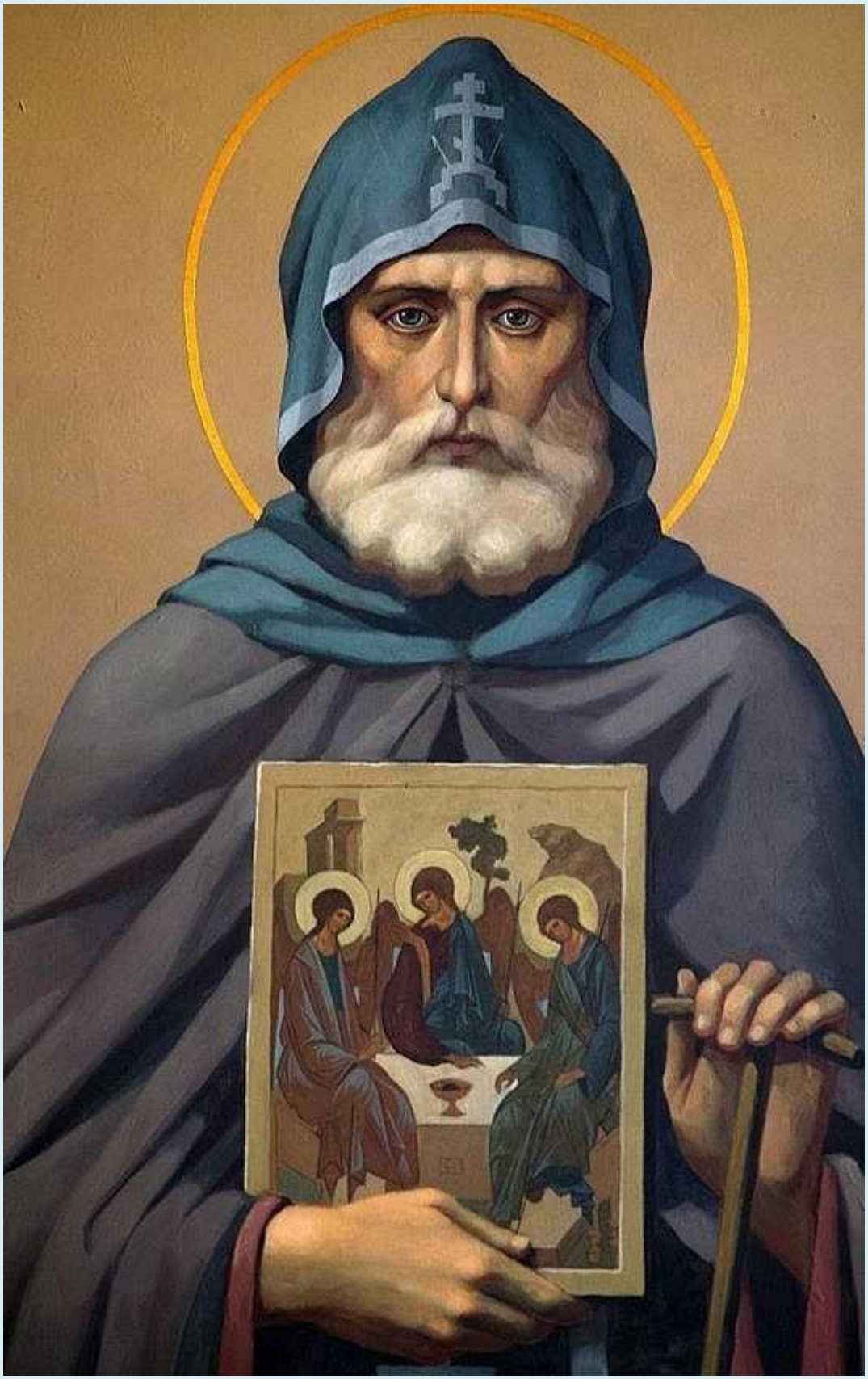

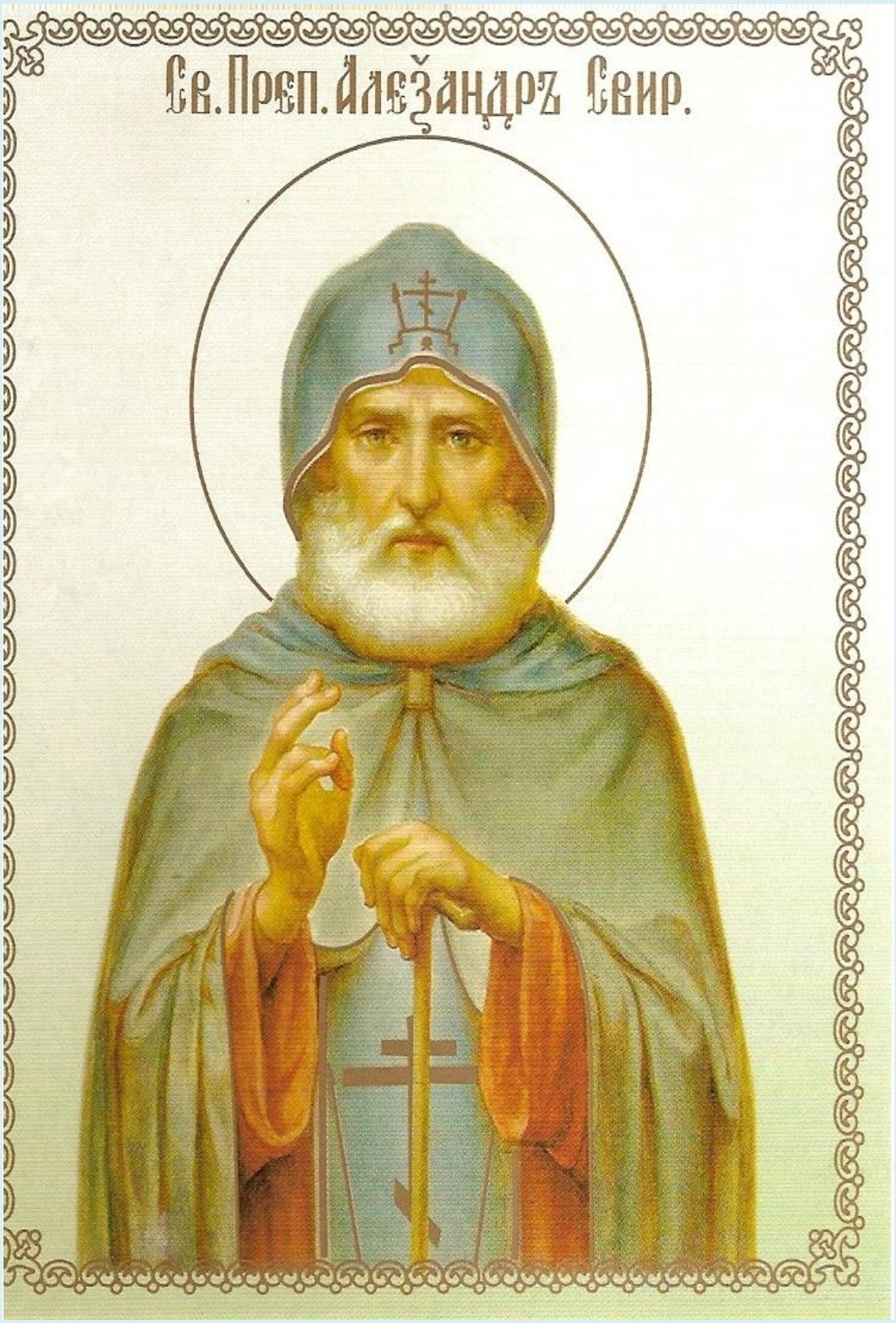
Св. Прп. Алєѯандръ Свир.

Св. Прп. Алєѯандръ Свир.
Sfântul Alexandru din Svir

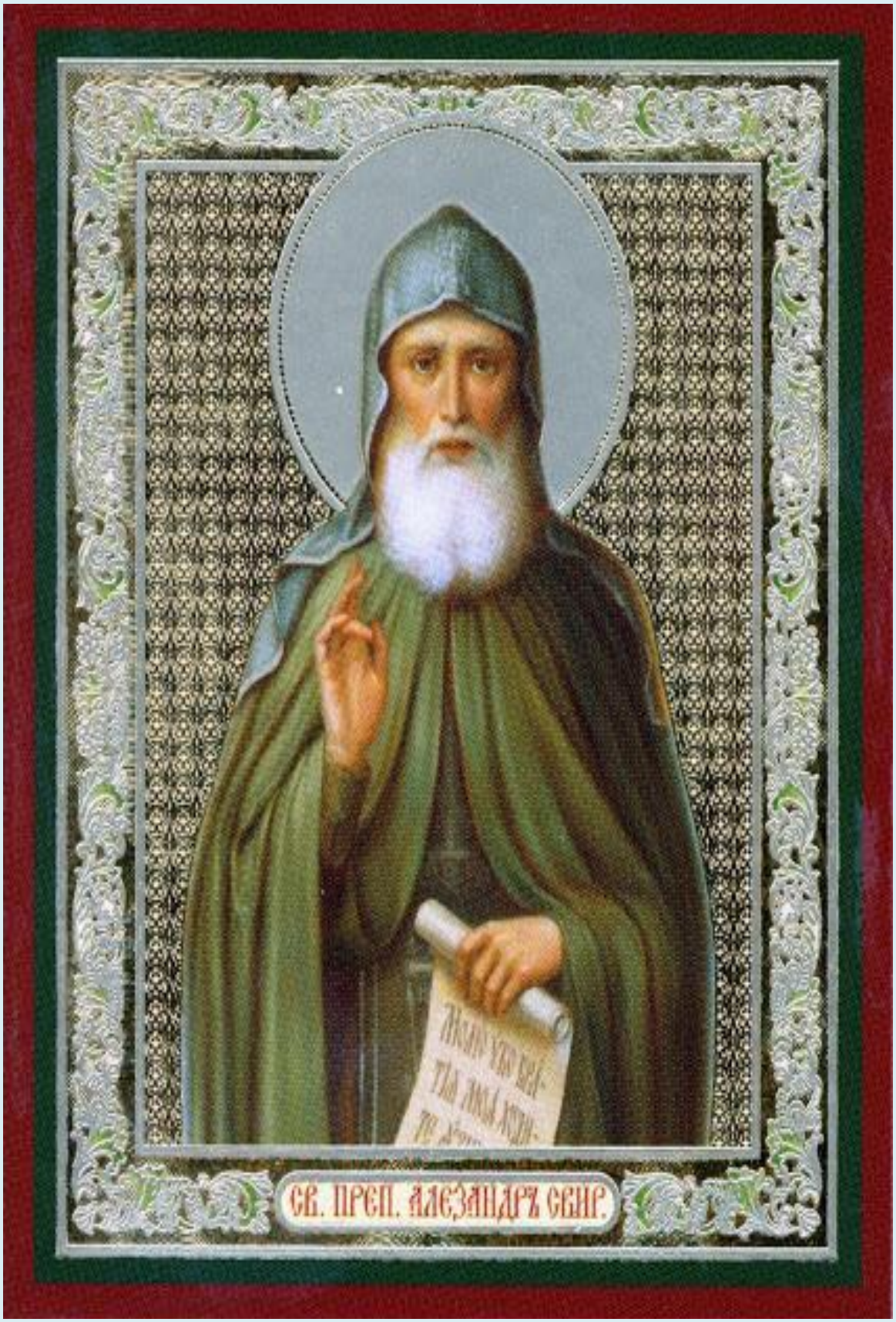
СВ. ПРЕП. АЛЕЗАНДРЪ СВИР.

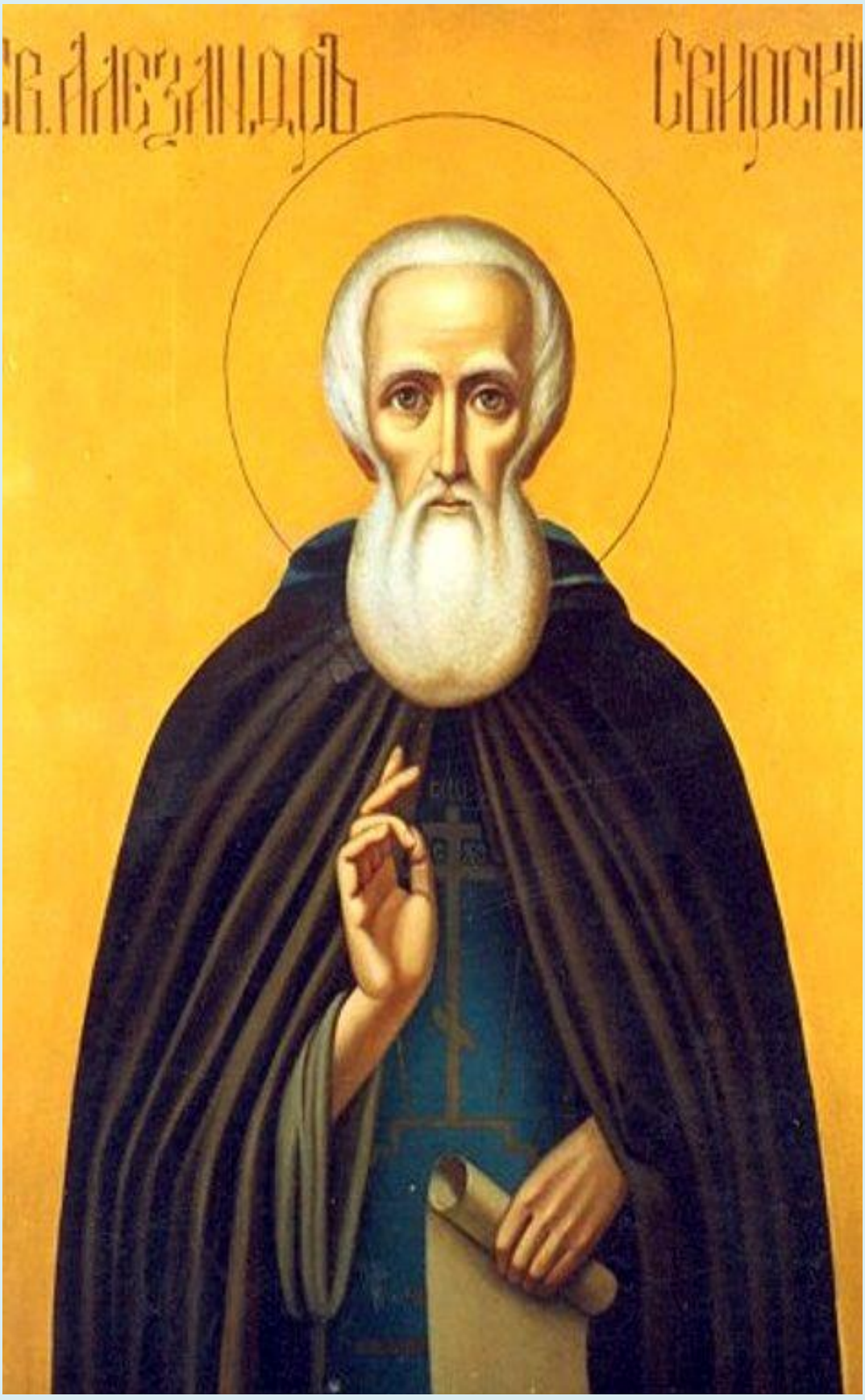

СВ. ПРЕП. АЛЕ
ЗАНДРИЙСКИЙ

СВ. АЛЕКСАНДР
СВИРСКИЙ

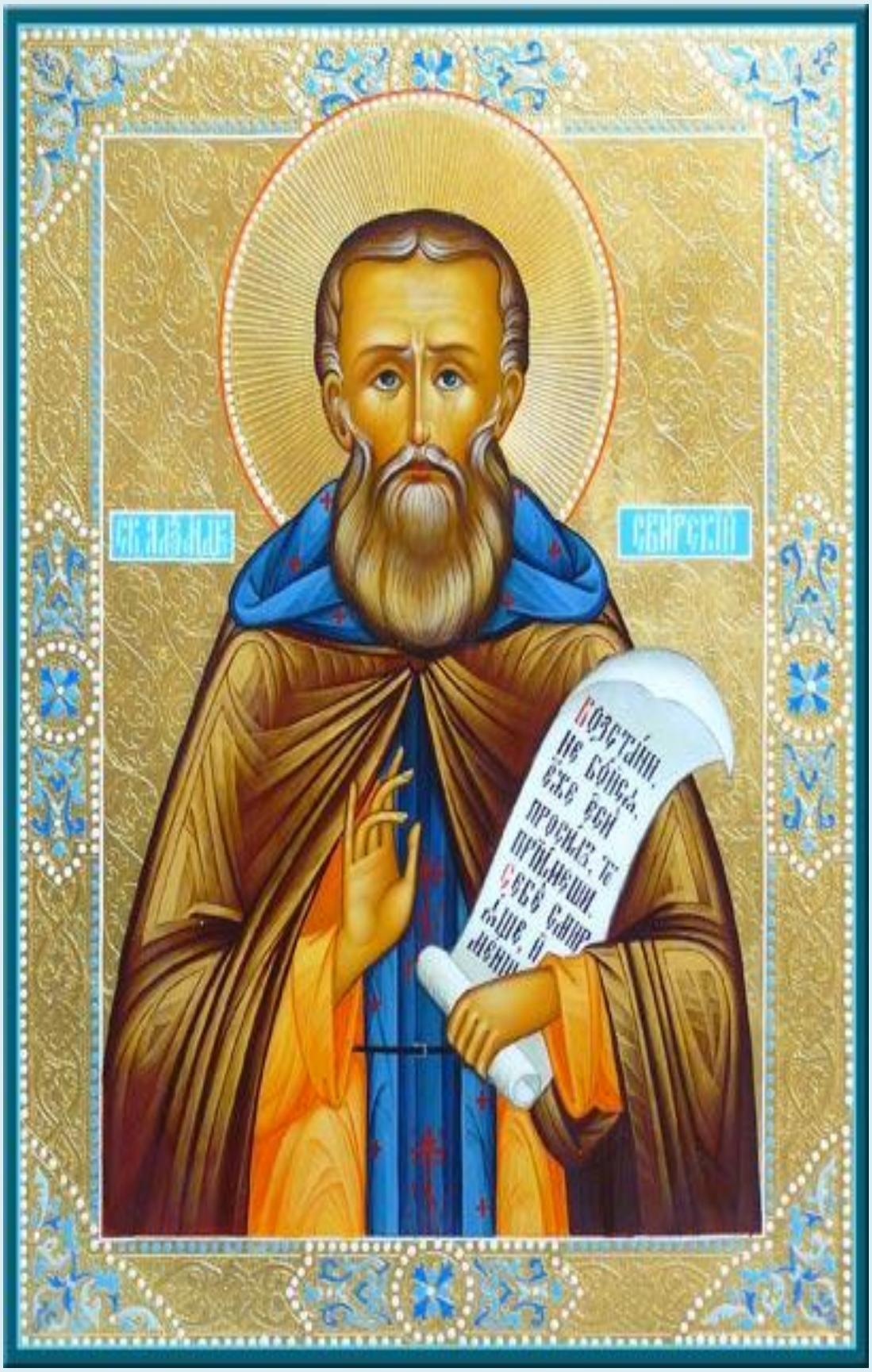
СВЯЗЛАВ
СВИРСКІЙ

St.Alexander Nevsky, Sf. Irene, St.Alexander Svirsky

St Elena and St Alexander Svirsky

Maica Domnului cu Sfântul Alexandru Svirsky şi Sfântul Nicolae, făcătorul de minuni

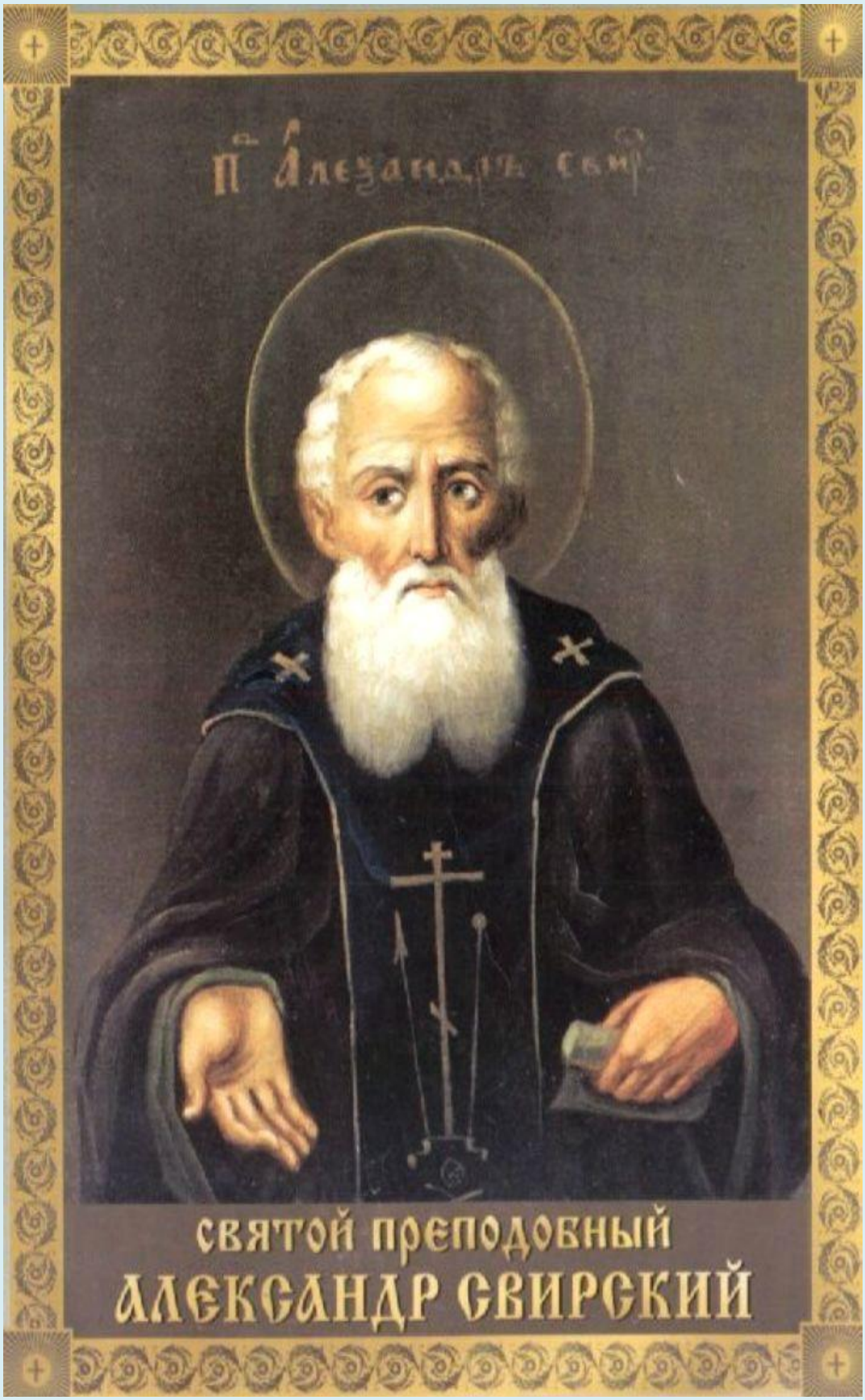
Преподобный Александр Свирский
святой преподобный
АЛЕКСАНДР СВИРСКИЙ

SFÂNTA TREIME ARĂTÂNDUSE SFÂNTULUI
ALEXANDRU DIN SVIR

SFÂNTA TREIME ARĂTÂNDUSE SFÂNTULUI
ALEXANDRU DIN SVIR

СВ
АЛЕ
АНД
РЪ
СВИ
РСКІЙ
ЧУД

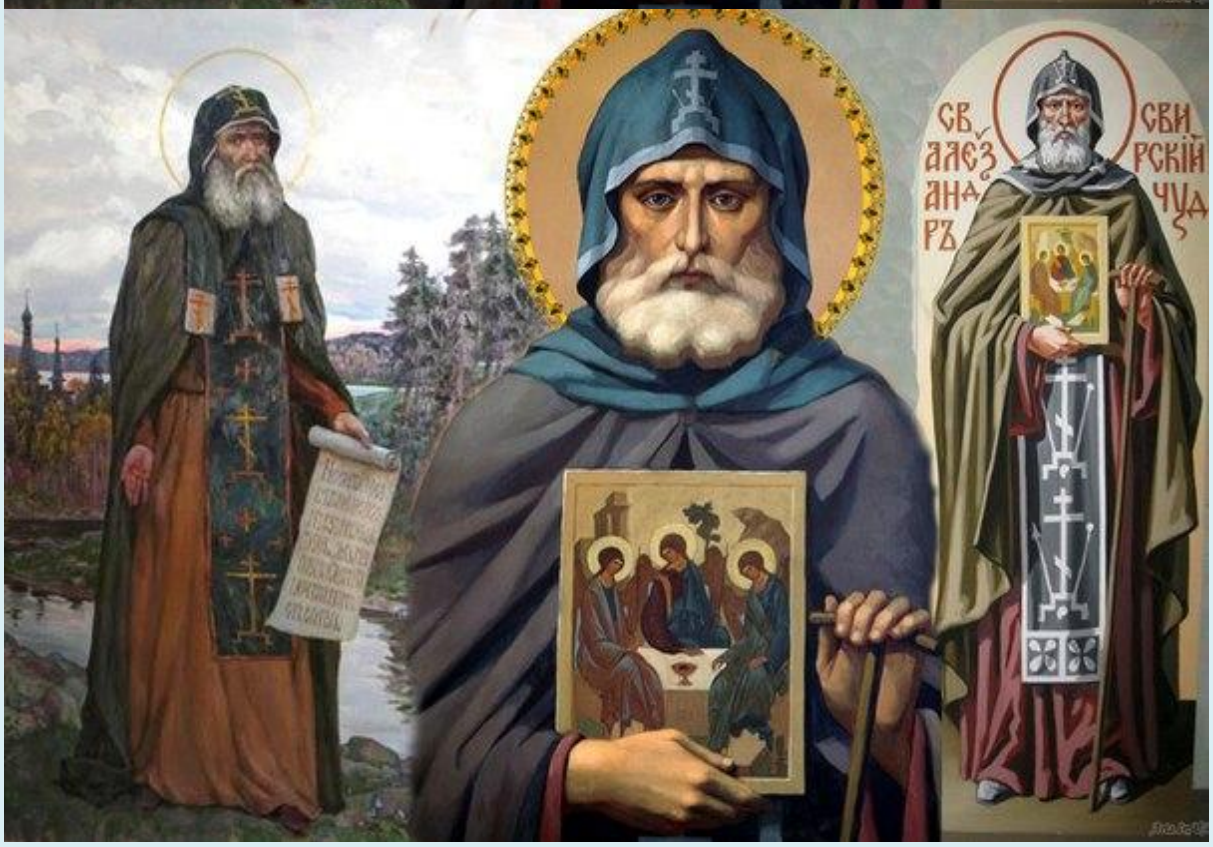
СВ
АЛЕ
АНД
РЪ
СВИ
РСКІЙ
ЧУД

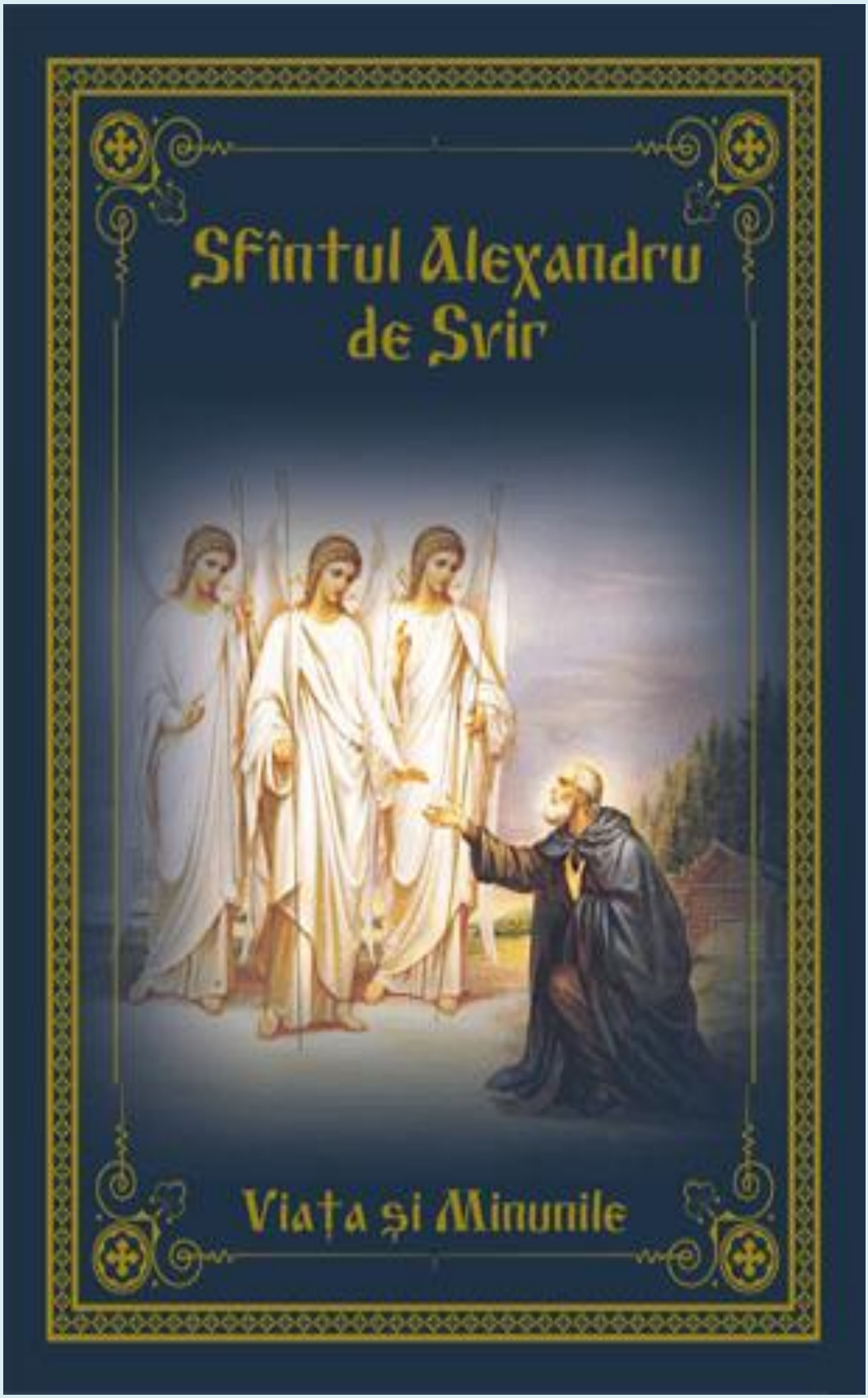
Sfîntul Alexandru
de Svir
Viața și Minunile

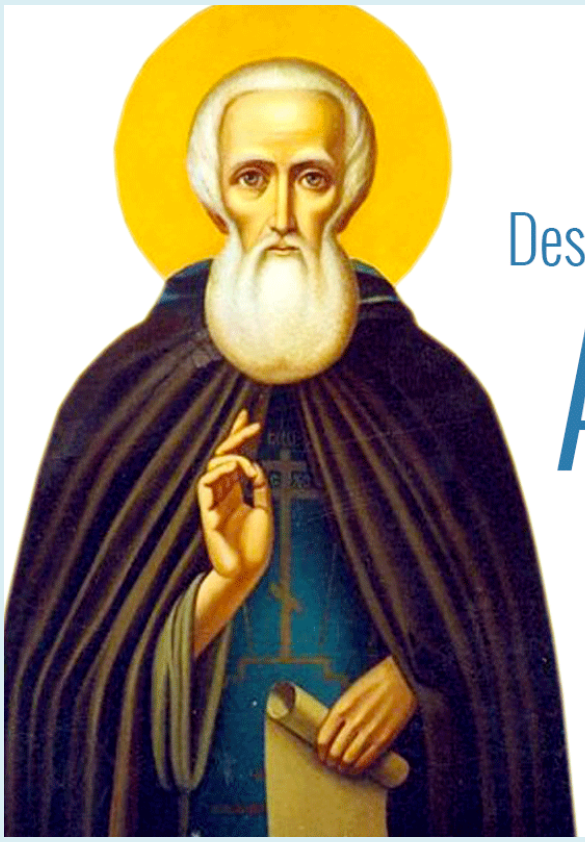

17 Aprilie

Descoperirea moaștelor Sfântului

Alexandru

din Svir

acatist

icoane fotografii articole

SFÂNTA TREIME

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir către Maica Domnului

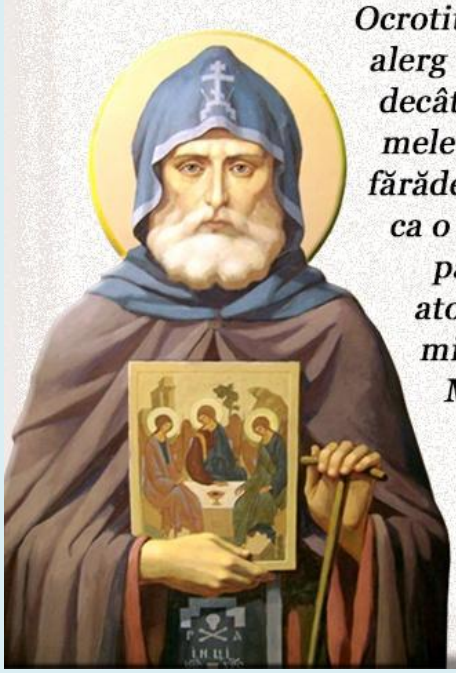

Ocrotitoare neobosită, Maica Domnului, la tine alerg eu, blestematul, cel ce sunt mai păcătos decât toţi oamenii. Ascultă glasul rugăciunii mele şi auzi plânsul şi suspinarea mea. Căci fărădelegile mele au întrecut capul meu şi eu, ca o corabie în adânc mă scufund în marea păcatelor mele. Însă tu, Stăpâna mea atotbună şi milostivă, nu mă dispreţui pe mine, deznădăjduitul, care în păcate pier. Miluieşte-mă pe mine, cel ce de faptele mele rele mă căiesc şi întoarce pe drumul cel drept blestematul şi rătăcitul meu suflet. Tu, Maica lui Dumnezeu, apără-mă şi ţine-mă sub acoperământul tău acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea Sfântului Alexandru din Svir către Maica Domnului

Ocrotitoare neobosită, Maica Domnului, la tine alerg eu, blestematul, cel ce sunt mai păcătos decât toţi oamenii. Ascultă glasul rugăciunii mele şi auzi plânsul şi suspinarea mea. Căci fărădelegile mele au întrecut capul meu şi eu, ca o corabie în adânc mă scufund în marea păcatelor mele. Însă tu, Stăpâna mea atotbună şi milostivă, nu mă dispreţui pe mine, deznădăjduitul, care în păcate pier. Miluieşte-mă pe mine, cel ce de faptele mele rele mă căiesc şi întoarce pe drumul cel drept blestematul şi rătăcitul meu suflet. Tu, Maica lui Dumnezeu, apără-mă şi ţine-mă sub acoperământul tău acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Alexandru, făcătorule de minuni al Svirului!

Bucură-te, Sfinte cuvioase Alexandru, slujitor tainic al Preasfintei şi celei de o fiinţă Treimi!